

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Elogia Patriarcharum Sive Christi Salvatoris Genealogia Per Mundi ætates
traducta Ad. Emanuele Thesauro Patritio Taurinensi Comite, & Magnæ
Crucis Equite Sanctorum Mauriti & Lazari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

ELOGIA
PATRIARCHARUM

Sive

CHRISTI SALVATORIS
GENEALOGIA

Per Mundi etates traducta

AD EMANUELE THESAURO
PATRITIO TAURINENSI

Comite, & Magnae Crucis Equite

Sanctorum Mauricii & Lazari.

ELENCHUS ELOGIORUM.

Habes Christi Gentiles directâ lineâ, extraneos extra lineam, quos toto volumine characteris diversitas dabit.

MUNDI PUERITIA, PASTORES.

ADAM Terra Filius.	Ænigma. pagella 3
Cain Adami Filius.	Epitaphium. pag. 4
Abel Adami Filius.	Tumulus. pag. 5
Henoeh Caini Filius.	} Censua. pag. 7
Irad Henochi Filius.	
Varviel Iradi Filius.	
Mathusael Varviel Fil.	
Lamech Mathus. Filius.	Enthusiasmus. pag. 8
Iabel Lamechi Filius.	Prosopopœia. pag. 9
Iubal Lamechi Filius.	Næmia. pag. 19
Tubal Lamechi Filius.	Hypotyposis. pag. 11
2 Seth Adami Filius.	Similes. pag. 13
3 Enos Sethi Filius.	Encomium. pag. 14
4 Cainam Enos si Filius.	} Opposira. pag. 15
5 Malaleel Cainami Filius.	
6 Iared Malaleelis Filius.	
7 Enoch Iaredi Filius.	Expostulatio. pag. 16
8 Mathusales Enoci Filius.	Cenotaphium. pag. 17
9 Lamech Iustus Mathusala Filius.	Eucharisticon. pag. 11

MUNDI ADOLESCENTIA. MILITES.

10 NOES Lamechi iusti Filius.	Anathema. pag. 21
Cham Noë Filius.	Diræ. pag. 24
Nembroth Chami Nepos.	Digressio. pag. 26
11 Sem Noe Filius.	Statuæ. pag. 27
Iaphet Noe Filius.	} Catalogus. pag. 29
12 Arphaxad Semi Filius.	
13 Salem Arphaxadi Filius.	
14 Heber Salemi Filius.	
15 Phaleg Heberi Filius.	
16 Revus Phalegi Filius.	
17 Sareg Revi Filius.	
18 Nachor Saregi Filius.	} Narratio. pag. 30
19 Thares Nachoris Filius.	
20 Abrahamus Thare Filius.	
Loth Abrahæ Filius.	Topographia. pag. 34
Lothi Vxor.	Metamorphosis. pag. 34

21 Isaac Abrahami Filius.

Tragedia. pag. 35

22 Iacob Isaaci Filius.

Monita. pag. 36

Tribuni duodecim Iacobi Filii.

Somnium. pag. 38

MUNDI JUVENTUS. DUCES.

23 IVDAS Iacobi Filius.

Etymon. pag. 43

Ioseph Iacobi Filius.

Eulogium. pag. 44

24 Phares Iuda Filius.

Prodigia. pag. 46

Iob Esau Pronepos.

Monomachia. pag. 47

25 Eylon Pharesi Filius.

Aulicifmus. pag. 49

26 Rhamus Efronis Filius.

Exegefis. pag. 52

Moses Levi Nepos.

Parænesis. pag. 54

Aaron Mosis Frater.

Exemplar. pag. 55

28 Naason Aminadabi Filius.

Gratulatio. pag. 57

29 Salma Naasonis Filius.

Triumphus. pag. 59

Iosues ex Iosepho.

Idæa. pag. 61

Samsen ex Dano.

30 Booz Salma Filius.

Mysterium. pag. 64

31 Obed Boozii Filius.

Argumentum. pag. 65

Gedeon Iosephi Nepos.

Monimentum pag. 67

Iephtes Iosephi Nepos.

Clausula. pag. 69

32 Iesse Obedi Filius.

MUNDI VIRILITAS. REGES.

33 DAVID Iesse Filius.

Adinaton. pag. 73

Samuel ex Iosepho.

Epitheta. pag. 75

34 Salomo Davidis Filius.

Scylla. pag. 77

35 Roboam Salomonis Filius.

Parallela. pag. 79

36 Abias Roboamii Filius.

Edictum. pag. 80

37 Asa Abie Filius.

Rogus. pag. 82

38 Iosaphat Asa Filius.

minæ. pag. 84

39 Ioram Iosaphati Filius.

Sententiæ. pag. 85

40 Ochozia Ioramii Filius.

Saxifragium. pag. 86

41 Iuas Ochozia Filius.

Paraphrasis. pag. 88

42 Amasia Iouasi Filius.

Legatio. pag. 90

43 Ozia Amasia Filius.

Historia. pag. 91

44 Ioathan Ozia Filius.

Index. pag. 93

45 Achias Ioathani Filius.

Exomologæsis. pag. 96

46 Ezechia Achasi Filius.

Symbolum. pag. 99

47 Manasses Ezechia Filius.

Epinicium. pag. 99

48 Amon Manasses Filius.

49 Iosia Amonis Filius.

50 Eliacim Iofia Filius
Ioahas Iofia Filius.
Sedecia Eliacimi Frater.
Susanna Helcia Filia.

51 Iechonia Eliacimi Filius

MUNDI SENECTUS, SOLITARIII.

52 SALATIEL Iechonia Filius.

53 Zorobabel Salatielis Filius.

54 Abiud Zorobabelis Filius.

Efdra ex Levi.

55 Eliacim Abiudi Filius.

56 Azor Eliacimi Filius.

57 Sadoc Azoris Filius.

58 Achim Sadoci Filius.

Iesus Syracides.

59 Eliud Achimi Filius.

60 Eleazar Eliudi Filius.

Eleazar Protomart. Ex Levi.

Mater Machab. Mart. Ex Levi.

Razias Martyr. Ex Levi.

Mathathias ex Levi.

Iudas Machab. Mathath. F.

Ionathas Iuda Frater.

Eleazar Ionatha Frater.

Simon Eleazari Frater.

Ioannes Hircanus Sim. Fil.

NOVA ÆTAS SANCTI.

61 S. PANTHER Eleazari Fil.

S. Mathan Panthiris Fr.

62 S. Bar-panther Pantheris Fil.

S. Iacob Mathani Filius.

63 S. Ioachim Bar-pantheris F.

S. Anna Ioachimi Vxor.

S. Ioseph Iacobi Filius.

S. Maria Virgo Ioachimi Filia, Christi Mater.

Sculptura. pag. 151

S. Ioannes Baptista, Virginis ex Consobrina Nepos.

Præconium. pag. 154

IESVS. Dei ac Virginis Filius.

meta. pag. 155

MUNDI PUB.

Reolutio. pag. 181

Sorritio. pag. 103

Admonitio. pag. 104

Threni. pag. 106

Isagoge. pag. 111

Myftologia. pag. 113

Genethliacon. pag. 115

Admitanda. pag. 116

Dialogismus.

pag. 117

Echo. p. 119

Vices. p. 120

memoria. pag. 122

Consolatoria. pag. 123

Concio. pag. 124

Icon. pag. 125

Etopœia. pag. 129

Nemesis. pag. 130

Trophæa. pag. 133

Polyticon. pag. 135

Emblema. pag. 138

Diploma. pag. 140

Epilogus. pag. 141

Partitio. pag. 143

Naufragium.

pag. 146

Epithalamium.

pag. 148

Tituli. pag. 149

ag. 101
ag. 103
g. 104
ag. 106
pag. 111
ag. 113
ag. 115
ag. 116
ag. 117
p. 119
p. 120
ag. 122
ag. 123
g. 124
g. 125
g. 129
g. 130
ag. 133
g. 135
g. 138
g. 140
g. 141
g. 143
g. 146
m.
g. 148
g. 149
151
g. 154
g. 155
U.B.

MUNDI
PUERITIA.
PASTORES.

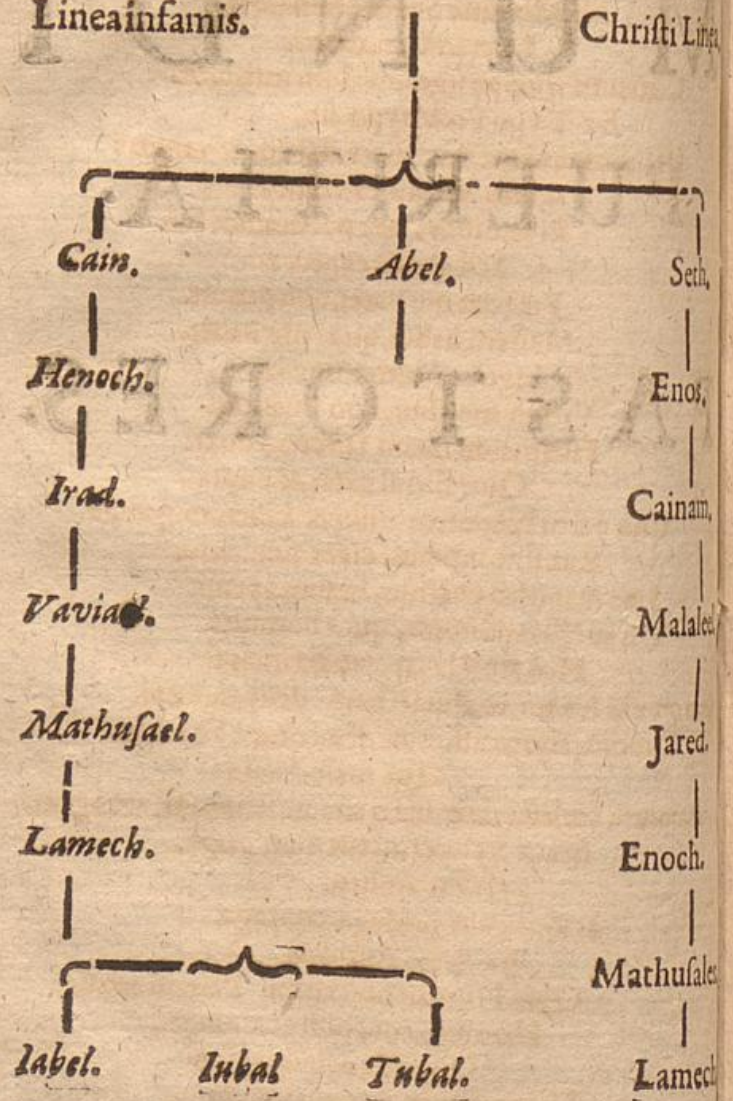

ADAM & EVA.

Linea infamis.

Christi Linea

ADAM
TERRÆ FILIUS.

ÆNIGMA.

Siste gradum viator; mira leges.
Hic ille jaceo, per quem omnes jacent.
Natalis mihi Sedes Damascus,

Licet in Creta nato.

Creticum quippe signum dum instituor,
Ex Typo Prototypo fio.

Ut hominem me verè dicas fictum & verum:

Cælo natum ex cæno.

Nec orbis, nec posthumus fui.

Sed Patris expers:

Vel fecit me Pater, non genuit.

Matrem habui, quæ me habet.

Lignea Nutrix, sine lacte,

Virum me aluit, non Puerum.

Filiam non filiam Uxorem duxi.

Quæ simul nata, & nupta,

Uno partu Nepotem mihi & Liberum, genuit.

Rex sine urbibus, dives sine auro,

Sine magistro eruditus, ludum aperui.

Tot nactus auditores, quot homines.

Heu stolidi sapientiæ fames!

Cum omnia scirem, ut plura scirem, desipere cæpi.

Virorum sapientissimus dementor à fœmina.

Quæ male-suada:

Pomum, cœlesti interdicto circumscriptum, attingens,

Beatæ Sylvæ fructus dum carpo,

Sylvam amitto.

Itaque cum profugâ conjuge.

Ex Rege Agricola.

Quia Numen non colui, Terram colui,

Hoc uno concordēs conjuges,

Quod uno juncti jugo.

Marris uterum tam diu secuimus,

Donec utero nos recepit,

A 2

Itaque

Itaque me uxor immortalem peremit;
 Uxorem ego; uterque omnes.
 Ah, quam de minimo perivimus!
 Tantum malum attulit malus.
 Cujus frondibus obvolutus Anguis,
 Venenum vomuit, omnes hauserunt.
 Tuus ergo Genitor, sed nunquam visus,
 Te peremi antequam gignerem.
 Sed, ô lætas malorum vices!
 Ligno eodem reparatus, quo petii,
 Indidem venenum traxi, & medelam.
 Unâ in arbore ego deliqui, multatus est Deus,
 Cujus à cædere divivus,
 Superos petii, cum Inferos petiis.
 Minus egeram nisi peccassem.
 Nomen flagitas?
 Quatuor Mundi plagarum nomina ab Græcis pete,
 Anatole. Dyfis. Arctos, Mesebria:
 Abscissa nominum capita junge; nomen habebis,
 Dæcubii cognati mihi Mundi Anno
 MXXX.
 Surrexi post Annos
 M. M. M. M. M. CCXXXII.
 Gaude viator, ac perge.

C A I N

ADAMI FILIUS.

EPITHAPHIUM.

Huc mala verba, Viator.
 Perditorum Princeps tales poscit inferias.
 Hic avarus Agricola, felicis Frater Pastoris,
 Pejores fruges Artis imponens, omnes amisit;
 Et ingratus Deo Sator, ingrata sibi Sata deprehendit.
 Itaq; mordaci consumtus invidia,
 Quod Abelis Hostiis feliciter succederet;
 Ne fraternæ Victimæ litarent, Victimam fecit Fratrem.
 Primus hic flagitiorum institor,
 Mortem invenit, & invexit.
 Horruit Mors expiandis sceleribus nata,

PUERITIA.

Primos sibi aditus per innocentis jugulum frangi,
Mirata primo seictu magnam orbis partem orbasse,
Tam dulci delinita sanguine, innocentes avidius petit.
Tam dextero erudita jactu, ceteros certius ferit.

At non impune tulit proditor;
Forum nactus Sylvam suam, testem Mortuum;
Appantorem Umbram, carnificem Cuiquam, judicem Deum.

Ergo inani pavore territus, ac seipsum terrens,
Idem semper, & alius; ibi semper, & alibi;
Sed fugit ac sequitur, scelestum;

Umbram suam pavet, mendax mendacem:

Inter mortis metum, ac vitæ odium,

Ut nullibi vivat, ubiq; vivens;

Quia timenda non timuit, timet non timenda.

Ut si campis securitatem depulerat,

Carcerem sibi moliretur.

Sed nulla impiis tuta latebra;

Cum malis ubique malè sit,

Hunc Urbe suâ exulantem

Lamechus Nepos pro fera ferit.

Facili errore, ferarum similem.

Æquo igitur, & iniquo jure,

Malus à Malo supplicium capit, quod dedit;

Et patricidio fratricidium expiatur.

Bis legendum Parentibus facinus;

Cum committitur, & cum punitur,

Malè moritur, vivis Parentibus:

Ab furiis raptatus, primus Tartarum fundavit.

Fuge Viator, ac solum quate.

ABEL

ADAMI FILIUS.

TUMULUS.

Viator, quid est?

Clamosum hoc Solum,

Et ignotam de glebis vocem formidas?

Primus hoc omnium tumulus mortalibus patuit.

A 3

Nondum

Nondum patiente Terrâ suis se foetibus farciri:
 Conditur sub cespite virgineus Pastor.
 Primorum hominum secunda proles, & primum funus,
 Male suis oculis vaticinati Parentes,
 Abelem, hoc est luctum, vocarunt:
 Atqui mortem omnibus; vitam nemi flendam transegit
 Mortalium innocentissimus, artium innocentissimam repe-
 nit Pastoritiam.
 Optimi Principatus imaginem,
 Nam errantium Pecudum populo sub legem missis,
 Regale munus, & gregale permiscens,
 Pedum pro sceptro gestavit.
 Itaque Rex inter Oves, Ovis inter Reges,
 Obsequentissimæ lanigerorum Republicæ
 Imperando servit, serviendo imperavit.
 Villis, non jugulo, tributum imposuit,
 Petebat sine naufragio Phryxæas opes à Caulâ.
 Nam pro auro velluserat;
 Et germanum vocabulum retinente pecuniâ,
 Pecus tondebat, non populos,
 Quin ovium lacte, non carnibus, usus,
 Cædibus vivere noluit,
 Ita Gregis altor, & alumnus,
 Suarumq; Ovium collactaneus,
 Alimento similes mores traxit:
 Candidos, non cruentos,
 Primus tamen Sacerdos Aris Agnos admovit:
 Sed ovantes Oviculæ Deo cadebant,
 Et oris sono se beatos professæ,
 Tantundem præ sagibant Pastori.
 Vis scire quam opima obtulerit!
 Tales Hostias ut voraret avidius Numen,
 Linguosam in flammam devolavit:
 Nec secundas mensas curavit, Caini fruges.
 O implacitam cognatorum invidiam
 Tabuit cæca rabie Germanus Cain:
 Ac diu designatum
 Blandè seduxit, proditoriè trucidavit.
 Quæris quo Telo? Ligneo.
 Nam tali ex materiâ nata Mors.

Quæris quid petiverit? guttur :

Hoc enim Mortis vestibulum fuerat.

Ut non dubites in Abele multatos esse Parentes.

Ah' peccantium stolidæ mentes !

Murum putabat Cain flagitium , compresso illo jugulo.

Sed proditorem omnia produnt.

Hem fracto gutture vocalior Abel.

Hoc è Tumulo Patricidam terrefacit.

Et vivum citat extinctus.

Condisce, Viator :

Infandum facinus muta fantur,

H E N O C H

C A I N I F I L I U S .

I R A D Henochi Filius.

V A V I A E L Iradi Filius.

M A T H U S A E L Vaviaelis Filius.

C E N S U R A .

Tecum mihi res est divine Scriptor, Moses,

Quod gesta virorum quatuor,

Henoci, Iradi, Vaviaelis, Mathusaelis,

De commentariis eraseris,

Et sæcula totidem nominibus, non hominibus, distinxeris.

Sonos nimirum nomina, files vitam;

Vaucisq; trophæis undum titulum inscribis.

Quid nomina sine gestis: quod gesta sine nomine,

Utraq; perierunt; hæc aures, illa, oculis.

Perinde est carere factis, ac factis.

Fallor: Auctuarium censura libero.

Suis coloribus singulorum gesta pinguntur,

Dum à Caino dicuntur sati,

Exurgunt suos in ortus virulenta germina:

Radice vitium continuant thyrsi.

Deformes sunt omnes, non difformes.

Fædo exemplari similes.

Quosum igitur avita Nepotum crimina,

Argutus ingereret Scriptor ?

Narranda non erant facta, sed mutanda nomina.

MUNDI

Aut singuli Caino similes vixere,
Aut unus in singulis Cain revixit.
Modestus proinde, non molestus Moses,
Ne vel aures loquendo,
Vel historiam silendo læderet;
Loquaci silentio
Infanda gesto nec evulgavit, nec tacuit.
Annorum etiam numerum consultò siluit,
Nihil enim vivunt, qui malè vivunt:
Nec annos impii usurpant, sed perdunt.
Novo igitur invento supplicio,
Scelestos ulciscitur dum tacet scelera:
Calamo pungit quos expungit.
Totq; capita obtruncat, quot truncat nomina.
Jacere igitur æternum,
Incesti, Latrones, Patricidæ:
Digna Caina Proles,
Pro latebra & sepulchro, silentium dono.

LAMECH

MATHUSÆLIS FILIUS.
ENTHUSIASMUS.

Quorsum Fata consulis Lameche,
Quem inconsultum facta condemnant?
Afflatus vaticinor. Quid hoc est?
Bis amans, bis amens:
Non uno contentus jugali vinculo,
Utramq; igitur pellicem, utramq; succubam facis,
Ut fatidico jam nomine arguaris.
Lamechus mœchus.
Quæ hæc discors concordia,
Cor unum in discordes scindere Conjuges:
Et alternis Liberis, alternas inducere Novercas?
Licet sine lituo, & infula prælagite:
Certum tibi odium rivales infligent Conjuges;
Cum incerti confligent amores.
Uao flagrabis incendio.

Cum

Cum geminus Hymen adversis bellabunt facibus.
 Malo omine Polygamiae licentiam facis ex Bigamiâ,
 Nam septuagies septies plectendus,
 Septem, & septuaginta libros suscipies, & depones;
 Toties Orbis, quoties Pater,
 Impius verò Genitor,
 Impio terram Genere onerabis,
 Magis impius Nepos,
 Impiorum Principem Atavum pro fera cædes,
 Nil tibi debet Terrarum Orbis,
 Quod Cainum exanimas, si ejus animum retines,
 Uno jaculo Caino mortem; Vitiis vitam, dedisti,
 Errabit oculus, at non errabit manus,
 In flagitia per se docilis.
 Filii etiam nece Atavi Manes placabis.
 Æquè scelestus, si ve scelestos gignas, si ve occidas,
 Hoc habent pessimi optimum,
 Quod mutua sese per arma plectunt:
 Hoc pessimum, quod sine scelere non possunt plectere,
 Divinare jam libet:
 Incipiet mors hæc te punire quâ peccas.
 Marcente siquidem utraq; pupilla,
 Antequam vita careas, orbe carebis:
 Et mortuo destinatam noctem vivus anticipabis,
 Regent te Filii errantem Patrem,
 Qui errantes Filios non regis.
 Te cæcum antecedent, qui scelestum sequuntur,
 Ibis tandem cum Filiis præceps Genitor,
 In diluvio naufragus.
 Cupidinis flammis ambustus, in undâ peribis.

F A B E L

LAMECHI FILIUS.

P R O S O P O P E I A .

Viator,
 Bene mihi precare si malus es.
 Ego Lamechi primigenius, sed Patre pejor.
 De malis bene merui.

A s

Nax

Nam cum Cœlo teste viverent impii,
 Nec ulla sceleribus daretur latebra;
 Pellicea primus tentoria prætexui.
 Quæ Cœli conspectum raperent.
 Debet igitur impietas mihi, quod Cœli oculos fugit,
 Citiusq; adulta, quia inulta,
 Nec Patre caruit, nec Patriâ :
 Et sub Ovillis pellibus latitarunt Lupi.
 Sed majus aliquid merui.
 Nam cum avitum crimen aratris luerent homines,
 Sepulcro proludentes in sulco,
 Tam improbæ servituti.
 Vicaria Boum colla succedere coegi.
 Hominum jugum remolitus in Bruta.
 Felici ergo talione.
 Peccarunt Juvenes, plectuntur Juvenci.
 Nec tardis modo Armentis imposui.
 Nam quod ferax Equus Equiti servit, meum est munus,
 Illexi oblato freno jejuna quadrupedis ora.
 Ille, ut ignota xenia ignatus hausit,
 Totam voravit servitutem.
 Irascitur jam rabidus.
 Et spumæ livoræ exosas inquinans phaleras,
 Undante collo subrigitur :
 Ac terram scrutante Ungula, me quærit.
 Servit tamen ingratis;
 Suosq; Domino commodat pedes.
 Quanta mihi debeas Viator, vides.
 Equum verte, ne Tumulum evertat.
 Nam, qui cœlum spectare nolui,
 Parum egi, si à cœlo spector.

F U B A L
LAMECHI FILIUS.
N E N I A.

Fingite luctum ridentes Persicæ :
 Talemque Nænam exsibilate.
 Jaces ah tandem, ac taces,

Moda:

Modulantium Chorage Jubal.

Dedisti tuæ voci pœnas.

Nam exiguum spiritum quo vita ducitur,

Tu primus frangere ausus ad melodiam,

Spiritum simul emisisti, & amisisti.

Consensere astra in tuos obitus :

Tu enim cœlestis Harmoniæ sectarus imaginem,

Sacrum planetarum concentum furatus,

Divinorum delicias Mortalibus propinasti.

Poscebant mutæ Animantes suo de tortore supplicium,

Tu enim primus Testudinem, anguem innoxium,

Portatili suâ domo eliminasti,

Ut Harmoniam angui nocentio rem,

Vacuâ illâ in latebra conderes.

Tum secta Pœudum viscera,

Imparibus discreta numeris tetendisti ;

Ut pollice verberata, aures mulcerent.

Vah Ingratus Pastor !

Qui Greges in cytharæ equuleo mortuos torques ;

Et inter tormenta canere jubes.

Crudelis! ut lætus ad Agnorum gemitus,

Choreas ducant Pastorum chori.

Agnorum visceribus ludis.

Malè tibi sit Jubal.

Qui tam dulci peste

Aures afficis, ut inficias animos.

Latet inter cytharæ fides Cupido infidus ;

Qui canoris imbellium pecudum nervis

Feroces Hominum enervat Spiritus.

Et arcu eodem

Chordas ferit, & corda.

Ridet interim furtiva Mors,

Quæ dulces inter modos

Inauditum secutius explicat pedem,

Et læta meditantes letho prævenit.

Stabis æternum exemplum, Jubal.

Tibi jocosa Lyrae filia pulsanti,

Tenuæ vitæ filum fata succident.

Carebis funebri lætæ luctu lætitiæ author.

Et qui flebili saculo non flevisi,
Exinctus ridebere.

TUBAL
LAMECHI FILIUS.
HYPOTYPOSIS.

Ex alia in aliam vocaris musicam, Viator,
Auras plectro demulsi Jubal?
Aures malleo Tubal obtundit.
Ille tibiæ repertor, hic gladii.
Utrumq; noris ab uno satum Lamecha,
Nam effœminatus, ac ferus Pater,
Titulum divisi Hæredibus.
Hinc alter effœminatur ad cantum,
Alter effertur ad arma.
Dubitas de magistro?
Cerne tam diræ artis rudimenta,
Dicestam bonum ingenium à malo Genio,
En ut ipso propè de Tartaro
Vulnificum ferrum scrutatur veneficus,
Vides, ut sibilantes circum caminos
Fumosus cursitans Faber,
Anhelantes agitat folles;
Qui toties animati & exanimes,
Alternum spiritum flammis inspirant?
Illic crudus artifex ferrum coquit,
Flammis domitum malleo cruciat,
Et ferreo ferrum flagellat.
Quæris cur tam ferum sit ferrum?
Suas in nobis vindicat plagas,
Et vulneribus eruditur ut vulneret.
O dira vitæ fastidia?
Brevem vitam fecit Natura,
Brevissimam culpa, Ars nullam.
Inventus est Caini Nepos, qui Caino invidiam demerces
Ille mortem vocavit, hic alas addit:
Ille in campum duxit, hic armat:
Ille fecit ut mortalis mori possit,

Hic

Hic ut nemo vivus securus vivat :
 Ille unum occidit, hic quantos:
 Quoties quisq; ferro cadet: in hunc clamabo;
Ferrens erat, qui ferrum reperit.
 At malo tuo malam artem exerces Tubal.
 Ferrum cudis, ferro cades:
 Parricidam fecisti Patrem;
 Cæderis à Patre.

S E T H

A D A M I F I L I U S .

S I M I L E S .

Hactenus prava germina.
 Nunc sacra, & diuturna,
 Mala tempora melioribus pensantur.
 Quicquid Adamo sustulit Cain, Adamus orbireponit.
 Ea geminum cum Abele Sethum.
 Idem, & alius ab eo est.
 Eadem frons, Religio eadem, idem Animus:
 Junge nomina, totos junxeris.
 Itaque iero partu fœcunda Mater,
 Duos peperit in uno, vel bis peperit eundem.
 Non perit Abelis innocentia, sed defaultavit in Fratrem,
 Diceres tam grandem animam,
 Non uno contentam corpore, gemina implevisse
 Aut geminandæ Parentum voluptati,
 Bis natum esse unum.
 Nec in uno quidem stabit.
 Exhibet generis in victi linea nobilis
 Et Patria virtus semel agitata
 Agét se in succidaneos Heroas.
 Felicioribus illi aratris beabunt:
 Gregibus, ac Reges leges ponent.
 Ingenuas artes ingenio extudent.
 Tempa Deo, Templis Vates vovebunt.
 Decidit passim execranda fratricidæ propagō,
 Et Abelis nitorem
 Irrupta Sethi Gentilitas diu retinebit:

Metso-

Merfoque Orbe, sola enatabit,
 O quæstuosam Caini invidiam !
 Dum virgunculum perdit, fœcundum facit:
 Et unum metendo, innumerabiles ferit.
 Sic profuturus semper noceat livor.
 Timebit orcus feracis exemplum vulncis.
 Cum Dei filium occidet,
 Tertium Abelem ;
 Fertili sanguinis elemento, innumerabiles gignet.

E N O S
 SETHI FILIUS,
 ENCOMIUM.

Enossi verò laudibus nil potius addiderim,
 Quam quod ignotum Dei Nomen
 Sub mortales aures primus attulit.
 Nil majus dici potuit, nec brevius.
 Interpretete nimirum, ac sequestre vocabulo,
 Cum Emyreo commercia nexuit.
 Ut tam facile sit Deum rogare, quam vocare.
 Tempestivo igitur officio,
 Postquam homines alloqui desit Deus,
 Hic Homines docuit cum Deo loqui.
 Nec levius arrogatum Numini decus.
 Nam cum ignotus Deus omnia nosceret ;
 Magna spargebat munera,
 Sed vel ingrata, vel ingratas.
 Suspectum enim beneficium est ab ignoto.
 Primus itaque Nomenclator Enos,
 Divinis actis nomen inscripsit :
 Et Hominum authorem Hominibus authoravit.
 Excepere dulcissimum Nomen Cœlitum Chori :
 Et Sanctissimis partum labris,
 Inter aurium cunabula versatur.
 Artisit amico vocabulo placidius Cœlum :
 Et labentes soni reliquias
 Lambentes Auræ collegerunt.
 Icere in plausis canoræ volucres :

Et scribendo Tetragrammato,
 Suas certatim pennas pararunt Cychni.
 Ipsas adeo Tartari latebras.
 Magni nominis Echo personuit:
 Atque ingens veluti globus
 De fulminali machina elisus,
 Trepidas Eunemides, consternatasque confecit.
 Quæris quid authoramenti retulerit Enos?
 Idem accepit quod dedit.
 Homonomos enim cum suo Numine.
 Deum appellavit, Deus est appellatus:
 Aras posuit, Impositus est Aris.

C A I N A M
E N O S S I F I L I U S .
M A L A L E E L
C A I N A M I F I L I U S .
O P P O S I T A .

Cainamus & Malaleel,
 Ignoræ Virtutis, non ignoti Virtuti;
 Parem pietatem in nomine dispari præ se ferunt.
 Nam Cainam lamentabilem gemitum,
 Malaleel lætum Numinis laudatorem, sonat.
 Optimo nimirum pessimoque Sæculo,
 Certabant paria virtutibus vitia.
 Hinc Religiosa Sethi posteritas,
 Illinc nefanda Caini genimina.
 Procacitatem modestiæ,
 Sacrificiis sacrilegia cœquabant.
 Itaq; Hominem inter Homines nullum invenisses;
 Sed vel Angelos, vel Belluas;
 Aut Arâ dignos aut Harâ.
 Adeo mortale Genus,
 Vel extremos Numinis amores,
 Vel extrema odia promeritum.
 Voluptati & mœrori
 Parem materiam dividebat.
 Divisit proinde officium pietas,

Gemi-

Geminosque Myſtas initiavit,
 Quorum alter luctu, alter cantu litaret.
 Sile jam Græcia miratix
 Democriti, & Heracliti diſparem Genium,
 Poſſum melius par, divino deauthographo promerere,
 Nam Caibam lugendo, Malaleel canendo,
 Novem ſæcula confecere:
 Et antiquam animam
 Alter effluit, alter efflavit.
 Diutius tamen vixit Cainamus,
 Nam Mortalium lætitiæ ſuperſtes eſt dolor,
 Denique à Cainamo Melaleel eſt ſatus:
 Vera quippe voluptas, lacrymarum eſt proles.

J A R E D

MALALEELIS FILIUS:
EXPOSTULATIO.

Eſt quo tecum expoſtulem, Fama;
 Quæ tot prædita linguis, quot plumis;
 Circa Jaredi laudes implumis eſ, & elinguis.
 Nam præter annos ac prolem, nihil admodum pangis.
 Non annis vivunt Mortales, ſed factis.
 Tu Jaredi annos prodis, facta perdis.
 Quid hoc eſt aliud quam occidere mortuum? Fallor.
 Authoritatem ex ſilentio quæris.
 Ad laudum metam de compendio perveniſti,
 Dum Jaredum Enoci Genitorem vocas.
 Non poterat intempeſto ſæculo tam bonus educi,
 Niſi ex optimo Patre.
 Quam magnum hoc fuerit, docuit morâ:
 Atavus enim eſſe poterat, cum Pater eſſe cæpiti
 Ut non mirens tam ſenili ingenio Puerum:
 Nemo ſerius Prolem habuit,
 Nemo enim diuturnius erat habiturus,
 Feſtiva non ſunt, quæ feſtina.
 Decennio parturit Elephas, ſed Elephantum.
 Celeres partus velut ſibi præreptos citò revocant Fata.
 Tan-

Tanti erat igitur novem secula meditari,
 Ut talem sobolem de suo fingeret exemplo,
 Omnium verò sapientissimè,
 Quod vix editum Aus admovit.
 Novum fœnoris genus, Deo fœnorari,
 Dare quod acceperis,
 Ut luculentius recipias quod dederis.
 Nam qui mortalis dedicatus est Puer,
 A morte est manumissus.
 Potes jam tu securus esse de Filio, de te Filius,
 Utrique bene cautum :
 Neuter suam flebit orbitatem :
 Tu Filio superstes eris, Filius tibi.

E N O C H

J A R E D I F I L I U S .

C E N O T A P H I U M .

Inanem ex auro Tumulum molire, Fabet,
 Et vivaci Emblemate
 Cœlestum hominem cæla,
 Infantulus fingatur, Aris non cunis reptans,
 Septimus ab Adamo natus, Deo destinatus,
 Ut in septimo quiescat Deus.
 Jam adultum solitudini affinge,
 Ut honestæ legationi decoros compareret cultos,
 Aureo squalore lepidam maciem dita ;
 Argento lacrymas imitante :
 Ut pœnitentiã, ignotum nomen,
 Non tam suadeat, quam ostendar.
 Jam sylvis digressus,
 Lascivos doceat Cainitas
 Cœlestem ultionem præoccupando vitare ;
 At deletere lacrymis scelera, ne diluvio deleantur,

E

Heu

Heu tardæ Mortalium mentes.
 Incredulos monet, non movet:
 Ac flenda vaticinans, ridetur Vates.
 Nimirum præcipites lentam ultionem non timent:
 Ignari gravissima quæque lentè ferri.
 Ergo feliciori legatione ad Serbigenas missum,
 Quos in Angelos vertit
 Ab Angelis in sublime raptum sculpe,
 Num liquidem acra, num ætherem putum potiatur,
 Nondum liqueat.
 Hunc utique alicubi sculpe,
 Ubi extra Mortis jacula Mortem tideat;
 Et vivis egressus, mortuis superstes,
 Solus sibi Phœnix, juvenile senium trahat,
 Quid agat dubitas?
 Orbis spectator, Orbi spectaculum parat.
 In Pseudochristum pro Christo velitaturus,
 Bellabit contra rebellem.
 Et peremptus perimet peremptorem.
 Hæc ubi expresseris,
 Brevem Tumulo Epigraphen fige!
 Enochus hic non jacet.
 Cum jacebit, omnes jacebunt.
 Fleas, Viator, antequam jaceat.

MATHUSALES

ENOCI FILIUS.

LAMECH

MATHUSALÆ FILIUS:

EUCCHARISTICON.

Vobis verò inclyti,
 Humana plaudant ingenia;
 Qui divinissimam Artium Astronomiam Cælo devocastis.
 Nite-

Nitebant ignita illa Sidera, & ignota,
Clarissimus ille Populus.

Tenebrionum more per noctem bacchari videbatur,
Nesciebant tempestates cui gratiam haberent Astro.

Terrebant rudes ridenda Lunæ deliquia;
Non terrebant comatæ Cœli Furia, Cometa,
Ibat immortale lumen à caduco indistinctum;
Et mediastini vapores.

Inter Stellarum Patricios numerabantur,
Omnia dixisses errantia Sidera,
Non incedere, sed exulare:
Omnia caduca,

Die pereunte nasci, nascente perire:
Totum denique Cœlum Oceano tumulari,
Sic improvidis vita carpebatur:

Et assiduas Planetarum lucubrationes inertissimi spectabant.

Ut hominum incuria, Astrorum injuria fuerit,
Quæ nomine carebant, ut patriâ.
Vos itaque Cœli Filii;

Stupore duce, qui optimus ignorantia comēs,
Profanis impermissa penetralia rimari,
Cœli oculos Mortalium oculis ostendistis.
Cœpere mûta illa Sidera, deprehensi Prothei
Suorum cursuum aperire consilia:

Et obscuræ temporum leges,
Admotis facibus legi.

Paucis ante diluvium sæculis
Nata sunt astra, quia nota.

Sapuit Orbis cum senuit
Cœlum nosci cœpit, cum irasci

Ut disceret genus humanum quid amitteret.
Denique pereunte Mundo natæ sunt Musæ,
Quarum prima fuit Urania.

Vos vero Cœli interpretes.

Paucis ante diluvium Solibus obiistis;
Tempestivo præfugio in Cœlum recepti.
Quasi Homines circum venire non possent Stellæ,
Quamdiu Stellarum amici viverent.

Omnium tamen ætates evicisti Mathusales;
 Longiore dignus seculo;
 Nisi quæ procul de Sideribus conjecta veras,
 Propius dispicere maluiffes.
 Detulit fatali Navigio utriusq; reliquias Naucerus Noë
 Tutissima proflus Navis:
 Cui magneticam pixidem sacra supplebat Urna,
 Olla gubernaculum, sabburam Cinis.
 Suis igitur grata Vindicibus occurat Urania.
 Musarum parentibus parentent Musæ.
 Vos hominum oculis Cœlum obtulistis,

MUNDI

Noch

MUNDI

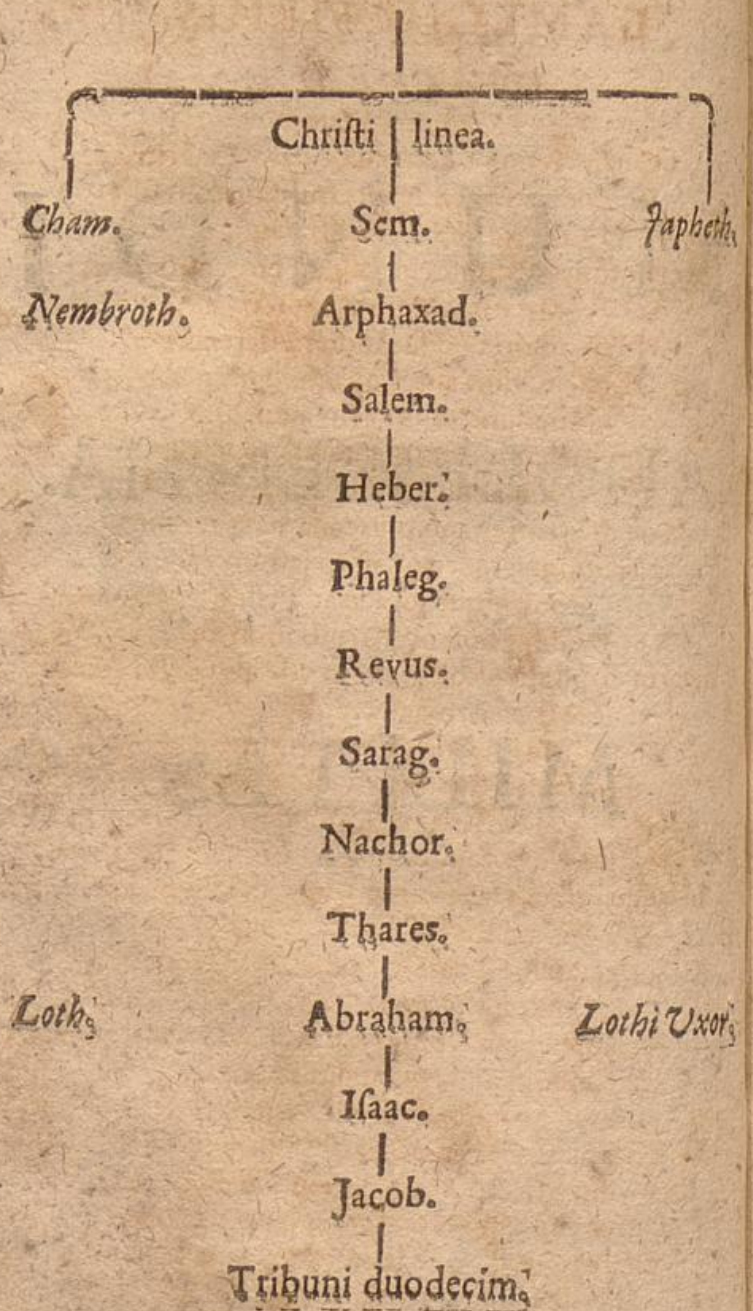
ADOLESCENTIA.

MILITES.

DI

N O E S
LAMECHI FILIUS.

N O E S
LAMECHI FILIUS.

ANATHEMA.

Aedum, Viator,
 Quam cernis Tholo suspensam Trabem
 Votivum invictæ Navis frustulum est;
 Quæ nec velo acta, nec remige.
 Semel omnes Mortales in Orbem novum trajecit,
 Miraris? Majora audies.
 Mali amores bonos mores infecerant,
 Ætatem vitii antevertent homines,
 Nondum adulti, jam adulteri.
 Argumentum deformitatis erat pudicitia,
 Non pudicitia deformitas.
 Non diligenti manu mittenda erant fulmina,
 Quacumque caderent, in scelestum casura.
 Eo denique sorduerat Tellus,
 Ut dilui non posset, nisi diluvio.
 Unus in corrupto seculo integer esse ausus est Noes,
 Ut scias, magna inter Vitia
 Magnæ locum esse Virtuti.
 Hic frustra auditus vindictæ Præco,
 Malè feriatos diu terruit,
 Serò supplices futuros in supplicio tam fero,
 Itaq; desperatâ Cæterorum salute, consuluit suâ.
 Nam Protosabro Numine,
 Ut inexcitabile Undarum obsidium eluctarerur,
 Arcam pro Arce molitur.
 Ibi sanctâ cum Coniuge, Liberis, Nuribus,
 Novus at navus abditur Nauta.
 Vide quam mala fuerint tempora;
 Totam Orbis pietatem trabs una sustinuit.
 Ibi divino delectu Animantium vivarium fecit.
 Ut reliquæ cum Hominibus perirent Fera,
 In quarum ingenia transierant Homines,
 Incresecunt undecunque ferales Undæ.
 Desquunt, superfluunt, circumfluunt,

Ut Orci mancipia plectant, maria emancipantur;
 Ut pereant homines, tabescunt nubes;
 Ut terras obruat, Cœlum ruit.
 Solibentur cum Gregibus Populi;
 Rorantur cum populis Urbes,
 Interit cum Urbibus Orbis.
 Ne quid ibultum vivat, aquæ plectuntur quæ plectuntur;
 Nam Maria ipsa in diluvio pereunt,
 Dum sua nomina amittunt.
 Quale spectaculum, si superfuissent spectatores?
 Sola hæc indomitum Oceanum insedit Machina,
 Alterius Orbis spem claudens.
 Lusit annuo in naufragio centenaria navis,
 Unica in malo salus:
 Donec, quæ omnia merferat, emerit terra;
 Et suffocatis flagitiis Orbis respinavit.
 Itaque speculatrice Columbâ, pacis internunciâ;
 Omnium hominum Portitor Noes
 In Orbem alium descendit.
 Prodiere abdita illa meliorum gentium exemplaria,
 Fera ipsæ, humano ex contubernio minus feræ,
 Suis saltibus reddita;
 Tum ex Arcâ ad Aiam procedens,
 Verus Dencalion,
 Ætatis primæ, posttemus, secundæ primus
 Victimæ pro naulo solvit:
 „ Et hoc Ratis residuum pro Anathemate suspendit,
 „ Disce Viator: immersibilis est vera virtus:
 „ Medio in Ponto Portum inveniet.

CHAM
 NOE FILIUS,
 DIRÆ.

Vovco te tuis manibus,
 Navare mancipium Chame,
 Cui provida Fata,
 Calidum nomen pro stygmate inussere.
 Quid enim Chamj vocabulum, nisi ardor impurus?

Apag

Apage in Arcam illam, dignior Ferarum conviva,
 Quanquam foedior nulla Bellua
 Ex natante illo stabulo prodiit.
 Nam illæ inclusæ castimoniam servarunt,
 Tu ipso in Salo salax,
 Vel in Area solutus,
 Sanctissimam illam salutis onerariam
 Lascivo concubitu polluisti,
 Nec sola hæc tua probra.
 Primam Vindemiam dedicaverat Noes;
 Ut tristem aquarum memoriam vino restingeret.
 At indoctus adhuc lymphætæm Bacchum mulcere lymphis
 Qui de Oceano siccus merferat,
 Fecit in cratere naufragium,
 Robustior quippe vini vis,
 Effœtum senem prostravit, quidavitque.
 Parum fuit nudasse?
 Nisi proditorum pudor, pudoris proditor Chame,
 Ad paterna ludibria Germanos convocasses.
 Tu igitur damnosior, an Bacchus?
 Ille Patrem spoliat, ut spoliatum ostentas:
 Uterque ingratus auctori.
 Furia te omnes insolentissime Puer,
 Nova purgati Orbis macula;
 Et unicum Patris malefactum,
 Merito illa derides, quæ te genuerunt:
 Hoc ipso turpia, quia genuere tam turpem.
 Utinam oculis caruisses, aut linguâ,
 Nunc verendæ nuditatis in verecundus spectator, ac præco:
 Dum tegenda & tacenda, nec regis nec ræces,
 Nemo te protegat, de te nemo taceat,
 Vereri incipies, quem desinis revereri.
 Ibis impacto Genitoris anathemate,
 Nudum & ebrium Germanis ergastulum,
 Voto eodem Filios gignes, sed ebrios;
 Nepotes habebis, sed nudandos.
 Nam Palestina & Assyria purpura exuti,
 Fabulam dabunt quam vides.
 Quin foedo eodem semini progeniti Æthiopes,
 Impurissimi ardoris tui afflicti fumo.

Mores tuos de suo colore testabuntur,
 Nec in Parentis arcanis tua stabit curiositas,
 Nam praestigiōsus Inferorum scrutator,
 Barbaro Nomine Zoroaster,
 Magicas pestes Orco evocabis:
 In Orcum revocandus:
 Ex Unda servatus ad flammās.
 Dedisce, Viator, mala culpāre Tempora.
 Semper sibi Orbis constitit.
 Ter si diluvio mergatur,
 Ter emerget impurior.
 „Vitia erunt donec Homines,

NEMBROTH CHAMI NEPOS.

DIGRESSIO.

Aliquid extra orbitam
 De Nembrotho leges, Viator.
 Ne malis artibus partum pereat Nomen.
 Magna etiam infamiae debetur aeternitas.
 Hic inter inhumanos immanis,
 Tam corporis, quam scelerum mole Terram oneravit.
 membra leges excessere, ut animum caperent ex legem,
 Impotens igitur sui quod nimium posset,
 Virtutem violentia violavit?
 Et Assyriae sceptrum extorsit, ut torqueret Assyrios,
 Itaque non mirere amissum Imperio impio commissum:
 minimum est Homines vincere nisi Deum laceſſat.
 Nam primus Idololatra, & Idolum,
 Divinos sibi honores asseruit.
 Debuerat ipse Arae admoveri, non ipsi Ara.
 At vulgo in adulationem pronus,
 Belus Lupiter dicitur, verius deinde Beelzebub.
 Levi discrimine, Tyrannus colatur, an Dæmon.
 Hinc leve nomen uas sistat, marmoris alligat.
 Nam cruentis gladiis in scalpella versis,
 suam lapidibus effigiem primus tradidit.
 Hærente natura inter imaginem & exemplar,

Nisi quod mutuatis officiis,
 Ipse lapidi imaginem, lapis ipse duritiam commodavit.
 Et imaginis imago fuit.
 Improspere videbantur hæc scelera, si perirent.
 Ergo Turrim meditatur,
 Quæ ultra diluvii metum ac mundi metam,
 Trophæa cum sideribus misceat.
 Ed crevit impietas, ut condenda Sola nomina ostendat Soli
 Et peccare jam pudeat, nisi peccet in Cælo.
 Grandescit suis authoribus similis machina;
 Gigantum Turris, ac Turrium Gigas:
 Quam insistere sperat, contra fulmina fulminaturus.
 Sed ignavè superbus Artifex,
 Dum fluminum vires pavet, ad fulminum sedes accedit,
 Et patientiorem scopum exhibente magnitudine,
 Vindictæ occurrit quam fugit.
 Confusis igitur linguis,
 Ut cresceret Moles obstitit Cælum,
 Ut decrederet instiuit Euphrates.
 Vertitur ab imo compacta scopulis Babylon,
 Non solidum opus, quia stolidum;
 Vani nominis fulcrum, non vanum nomen.
 Uno prodigiosa miraculo, quod ruente Turri infamia stetit,
 Hoc te volebam parumper digredi: ad Christi Proavos redi.

SEM & JAPHET

NOE FILII.

STATUÆ.

Effinge mihi, divine Phidia,
 Ingenuos Juvenes duos.
 Qui collectum humeris palliolum
 In nudum Patrem averso vultu rejiciant,
 Ex uno gemini spirent lapide.
 Ut cognatæ materiæ, nexus unanimes fateatur, ac Fratres,
 Tam religiosum par Fratrum.
 Nec Argi ostendent, nec Athenæ,
 Nivea Paros materiam dabit:

Ut

Ut notus marmoris nitor, nitoris arcani sic nota,
 Pudibundus volo, & attonitos.
 Vis tales fingere? lapideos finge.
 Nam magni pudoris antesignanus est pallor, stuporis nigo,
 Capitalibus verò literis hoc adjice Lemma,
     Piis Fratribus,
     Semo & Iapheto
     Paterna fama tutelaribus.
 Quod Parentis nuditatem profanis oculis verberatam,
 Honesto pallii oppositu sanctissime protegerint:
     Et infami derisore objurgato,
     Infamiam sui seculi deleverint:
     Ac per suos etiam Nepotes,
     Impuris Chami Nepotibus,
 Transcripta impudentia multam irrogaverint:
     Ob eamque rem numerati,
 Pro injecta veste regiam Chlamydem receperint:
     Quot Filios tot Reges.
     Orbis universi Regionibus distribuerint.
     Alter Hebraorum, Romanorum alter parens.
 Hebraica Romanaq; Ecclesia Protoparentes extiterint:
     Humani demum Generis Servatorem
     Progenuerit alter, alter coluerit.
     Terrarum Orbis universus,
 Prospera Pietatis Imagine in exemplum data,
     Lubens gratusque gratulatur.

ARPHAXAD

SEMI FILIUS,
 SALEM Aiphaxadi Filius,
 HEBER Salemi Filius,
 PHALEG Heberi Filius,
 REVUS Phalegi Filius,
 SARAG Revi Filius,
 NACHOR Saregi Filius,
 THARES Nachoris Filius,

CA.

CATALOGUS.

Quidquid sexcenti soles dedere Sanctum,
Catalogus hic dabit :

Reliqua devoravit oblivio.

Servati debuerant germina. Servatorem germinatura,

Hæc illa renovati Orbis innocentia

In Arphaxado, Salemo atque Hebero ;

Qui suos sibi montes pro meta positos rati.

Tamdiu curis, quamdiu curiositate vocarunt,

Itraque suorum litorum cunabulis appositi.

Ubi nascebantur, crescebant ;

Ubi crescebant, denascebantur.

Hoc beneficio diluvium profuit,

Quod erectis montibus, ambitionem circumsepsit.

Sed nimirum bonis stirpibus agnoscuntur stolones.

Creverunt Chamitarum corpora animis majora,

, Nam pessima statim adolescunt.

Crevit proinde spatii necessitas, & imperii fames ;

Finitimique vocabuli autoritate,

Jus & vis pro eodem accepta.

Tunc orti legislatores cum mortuæ leges :

Tunc scripta Jura cum proscripta Justitia.

Hinc nata militaris disciplina-Ars moriendi.

Eoque insolentiæ ventum.

Ut gloriosus haberetur Cælum aggredi, quam mereri,

Ac Deum adoriri, quam adorare.

Obstitit Numen audacibus cœpris,

Faceto & insigni commento :

Dum patriam Hominum vocem.

In ignota comminuit idiomata.

Tyrannidis ministra lingua est :

Hanc Deus multavit cum mutavit.

Solvitur enim mala Respublica, cum dividitur.

Profuit hoc tamen Orbi supplicium :

Dum enim repente Barbari,

Inter tot linguas viderentur elingues,

Inutili jam convictu,

In hospitem hac illac quæstarunt hospitium.

Distributa sunt igitur cœlitus exilia quæ colerentur.

Qua necessitate

Naves, mobilia Mortis domicilia, compactæ.

Hinc

Hinc Maria Monstris, Sylvæ Feris erepta.
 Denique unâ ex Chaldæa
 In Regiones omnes traductæ Colonia;
 Et animatus est Orbis.
 Solus Heberus Hebræorum Pater, & Isagogus
 Patrium solum, vocemque retinuit;
 Et in pectoris sacrario;
 Natale idioma, ut divinationis Oracula conservavit,
 Natus Hebero Phaleg:
 Cujus nomine linguarum divisio memoriæ consignata
 Succreverunt Revus, Sarag, Nachor & Thares,
 Quorum laudes sicut Mofes,
 Ne Magni Abrahami laudibus obstreperent,
 Itaq; de Abrahamo ut loquamur,
 Cæteri fileantur.

ABRAHAMUS
 THARÆ FILIUS.
 NARRATIO.

Abrahami gesta narro; Viatori audi.
 Hic in Chaldæa natus,
 Cum inter Siderum cultores, Auctorem Siderum coloris
 Patrium Cælum amittere maluit quam adorare.
 Profugus igitur & palabundus,
 Ut famem averteret, propè famam evertit,
 Nam Conjugis species Abramo periculo fuerat,
 Nisi Abrami solertia Conjugi saluti fuisset.
 „ Usq; adeo mala sarcina est pulchritudo.
 Eò igitur profugiens, unde profugerat;
 Ex Ægypto in Cananitidem redux,
 Aram posuit, quietis arham.
 Lothum habuit Fratris Filium;
 Cui, permixtis divitiis, commercia nexuit.
 „ Societate crescunt opes; sed opibus decrevit societas,
 Crevere cum prædiis famuli, cum famulis rixæ.
 Nec geminum solium, unum capiebat solum.
 Idq; cum affinitas consinium non pateretur,

Terram

Terram partire maluerunt quam corda;
 Sed hæc humanarum rerum necessitas;
 Sociata augeri, aucta dividi, divisa petire.
 Ergo amœnissimam Pentapoleos regionem
 Tyranni quatuor populantes
 Lothum abducunt.

Perierat Loth, nisi Patrum habuisset,
 Qui Servis trecentis sub vexillum collectis,
 Tot Hostias, quod hostes jugulavit.
 Quis jam trecentos narret Lacones,
 Qui non se numerant, sed æstimant?

Plus egerè Abrahamo Duce totidem vernæ:
 Unam illi repressere aciem, hi quatuor oppressere.
 Adèdè facile militant, qui Deum habent commilitonem.
 Sic inter Mortales Abram stetit, sed mortalis.
 Infelix erat felicitas, qui non habebat hæredem.

Nam, unâ Nominis illecebrâ,
 Abramus erat, non Abramus:
 Pater videlicet, sine prole.

Erögare illi omnia voluit Deus,
 Ut aliquid esset quo Deum rogaret,
 Rogando, Ismaelem orbitatis solatium ex Ancillâ suscepit.
 Sed nondum satis.

Invidiosa erat Conjugis sterilitati Ancillæ fœcunditas:
 Liberis egebat tanta fortuna, non libertis.
 Itaq; ut nihil jam à Naturâ desideraret,
 Nihilque naturæ deberet,

Rogando, de sterili Conjuge Isaacum suscepit.
 Sed caro emit tam carum pignus:
 Ipsum quippè senectæ gaudium,
 Suâ juberet dexterâ jugulare.
 Lucroso nimirum periculo.

Nam pro sobole oblata stellarum numerum æquaturus.
 Ex Abramo fit Abrahamus.
 Ex inani Patre, multorum Pater.
 Quæris quam magnus fuerit?
 E sinu metire.

Omnes probos gremio excipit.
 Exceptos omnes, Beatus facis.

LOTH

L O T H
 ABRAHÆ FRATRIS FILIUS.
 TOPOGRAPHIA.

Sulphurea, Viator, quam cernis Lacuna, Pentapolis fuit,
 Quinque olim Regibus beata sedes,
 Nunc fumosum famosi Cupidinis bustum, suas faces ex-

perti,
 Inversis hujus ignibus resolutæ nubes
 Imbras in flammis vertunt.

Ut contra Naturam lascivum non dubites,
 Naturæ legibus ira perversis.

Nam contra naturæ inimicos, inimicæ fœderantur Naturæ,
 Ignis & Imber.

Sic stendos inter lusus,
 Ignæ procellæ afflati Cives omnes,
 Præposterè arserunt ut amarunt.

Immo, geminato miraculo,
 Ignis ex aquâ fluxit, mox aqua ex igne.

Ambustam quippe Regionis faciem
 Pigrum delevit Mare; vero nomine mortuum,
 Cocyto simile, unde orra Venus.

Ita profanæ Urbe post incendium naufragæ,
 A Vulcano mortem, a Neptuno tumulum habuere.
 De More :

Nam Cupidinis flammis lachrymarum sequantur undæ,
 Nulla igitur hic Ceres, nec Cereris Comes.

Cassæ tantum fruges :

Et poma præstigiolo colore blanda,
 „ In exemplum voluptatis, quæ foris nitida
 „ In pœnitendum mox cinerem vanescit.

Lætiior illa Insula, Lothi sedes ac Domus fuit.
 Qui solus æruginoso seculo purus, igne non eguit;
 Solusque incendio superstit.

Hunc suavi cum Uxore, ac gnatis duabus,
 Angeli de Hospitio grati, vindicavere.

Lege data ne Patriam à tergo respicerent.

„ Adeo

A deo divina iudicia humanis oculis interdiciunt :
 Velaversa Venus miserationem demereretur.
 At fœminæ illiciuntur vetando : augeat voluptatem pe-
 riculo,
 Hæc, clivo in isto restitans, dum se vertit, in lapidem verti-
 tur falsum,
 Digna sigillaria quæ in sulcis mittantur,
 Hoc in monte abstrusus respiraverat Loth :
 Filiarum comitatu Uxoris jacturam leniente,
 Sat felix quod cariora flammis exemerat :
 Nescius heu puellarum sinu pejora incendia foveri,
 Quæ diu clausa ruinam faciunt,
 Hæ se vitorum generi superstites rata,
 Virginitatis tædio, maternam thalamum scandunt,
 Nimirum festivæ hilaritatis specie Genium soluturæ,
 Pleniores calices Patri propinaverant,
 Ut Veneti lenocinaretur Bacchus & ignis in igne fureret.
 Hinc nefandæ Bacchantes, ebrii Genitoris implexæ ample-
 Fœdis Liberalibus, fœdiora miscent Floralia, (xibus,
 Oh, post illum Salem ; adhuc fatuæ Sorores ?
 Debuerant Matri conformari :
 Quæ nisi esset statua, nunc fieter.
 Verum est quod ajunt, lethalem floribus vitem,
 Cum Virgineos necuerit flores,
 Infelix Genitor ; cui flammæ servatus ?
 Ignem fugit, & secum tulit in dolio,
 Felix tamen, quod gemina inter stupra castissimus,
 Salva honestate filias fecit Matres.
 Nam clandestino Vini philtro obstupefactus,
 Baccho, Nocte, Somno, ter cæcus,
 Incestum furantes Filias non sensit.
 Ut non absurdè afferatur Somnus Pasiphææ Maritus,
 Cum & incestificus esse possit.
 Licet hoc etiam miraculis adnumerare.
 Carneam statuam, dormiendo gignentem,
 Ergo utraq, concepit rivalis Soror,
 Et utraq, suum peperit fratrem :
 Quorum alter Moabitis, alter Ammonitis nomen fecit,
 Olim Iacidis infestum genus,
 Quale tali thalamo ingignitur,

Perge

Perge Viator.
Citra fabulam tres fabulas tenes,
Phaetonta, Nioben, Myrtham.

L O T H I

UXOR.

METAMORPHOSIS.

Quam stupes muliebrem Statuam
Tanto artificio fictam,
Artifice caruit.
Genita fuit, & sine scalpello sculpta.
Et, quod impensius mirere,
Olim spirabilis, & loquuta.
Brevi, Fœmina fuit.
Dicerem, est;
Nisi prodigium videretur,
Fœminam esse, & tacere.
Gorgonium vidisse illam putas?
Aut Ciconum fontem bibisse?
Erras: Se ipsa finxit.
Nam contra Divinum præscriptum
Dum Patriam spectat, se amisit.
Sola igitur Mortaliuni, nec Imaginis egens, nec Sepulchri
Ipsa sua stupiditatis Imago.
In semitâ hæret.
Et in suâ Statuâ tumulatur.
Licet igitur intra Meramorphoses numerare
Fœminam ex verâ fictam,
Nam quid in fœminis videas, nisi fictum?
Itaque mentiri solita, seipsam mentitur.
Mortua Vivam simulat, vel viva mortuam.
Magis mirere,
Quod insulsa, falsum migravit in lapidem:
In falsæ mortuæ, quo viva carebat,

,, Sic

22 Sic solent foeminae : sapiunt cum pereunt.
Ah fuge hunc salem, si lapis, Viator.

ISAAC

ABRAHAE FILIUS,

TRAGOEDIA.

Adeste Cives.

In Monte Moriah Tragedia dabitur.

Cui nihil simile dedere Athenae.

Idomenaeus, & Agamemnon fabulae sunt :

Et si confero, mihi frigent.

Protasinaget Numinis Interuncius ;

Qui Isaacum Patriam jubebit dexteram immolari.

Distrahetur infelix Pater inter filii vel fidei jacturam ;

Aut incredulus futurus, aut crudelis,

Atque ut totas arumnas secum traahet,

Ad ignotam procul Aram peregrinabitur,

Ut singula per vestigia gladium patans,

Locum omnem horreat, dum locum ignorat :

Toties enectus antequam necet.

Epitasinaget Isaacus ;

Spes Patris, ac timor : Coeli munus & muneris pretium ;

Tot victimis a Patre expehitus, nunc Patris victima.

Quem Deus foeneratus est Puerum, ut repeteret Virum.

Uterq; procedet suorum mysteriorum Sactifet :

Hic lingua gestans, quibus mardeat,

Ille facem, quam posteritati subjeiat.

Nam totius Populi Caput de capite periclitatur.

Jam ad moestam catastasim venietur.

Hanc uterq; pessolver ;

Dum Aram positam, compositam strue,

Disceat puer ad se pertinere illum gladium.

Ambigeres, flebilior ne Sacerdos, an Victima sit.

Nisi quod mollius est amanti,

Mortem impetrare, quam imperare.

C a

Jama

Jam in ore primo stat Anima:
 Jam gladium alter, alter jugulum nudat.
 Præter id quod Mortis acerbiter adimit, Mors ipsa,
 Sed catastasis horrorem læta excipit catastrophe:
 Dum momento eodem,
 Imperium Deus, ferrum Genitor revocabit.
 Itaq; ad fortunatum Rebeckæ connubium servatum Pueri
 Fœdus Aries pro succedanea Victimâ Aram imbuet.
 „ De more Numinis, qui bonis minatur, malos perimit
 sic Isaacus iterum natus, Abrahamus iterum Pater,
 Uterq; Actor, corollam ferent.
 Agetur Tragœdia ludis verè Olympicis.
 Modos facient Cœlestes Chori.
 Spectante Cœlo, Arctore Homine, Authore Deo.
 Qui veræ cædis progymnasma, fictâ in cæde meditatus.
 Eodem in Monte Eilium ism olando, Tragœdiam explebit.

J A C O B

ISAACI FILIUS.

M O N I T A

Habes, Viator,
 Tot in Jacobo documenta, quot gesta,
 Hic in sterili conjugio divinitus impetratur.
 „ Disce per vota quarere quod optas.
 Nam magnum aliquid ponigit Cœlum, cum Æstitit,
 Jam in gemino tumente fœtu, Jacob optimus,
 Esau pessimus,
 Felicissimam simul, & miserimam fecere Matrem.
 Disce quam finitimum Virtuti sit Vitium.
 Cum Mali Bonis agnoscantur.
 Sed ô prodigia! Rixantur Pueri antequam prodeant;
 Et gladiatoria Palæstra uterus est.
 Tumulus esse poterat, si magna odia possent latere.
 Disce quàm prematurè se prodant pupillorum ingenia.
 Ergo ex pellibus in aciem descendunt: ex utero in Orbem
 At primas obtinuit Esau, hærente ad calcem Jacobo,
 Disce commune rerum fatum,

Ut dignitates indigni rapiant, non servaturi.

Vagus enim venator Esau, rabidâ instinctus fame,
Flatulenta edulia Sacerdotio paciscens,
Fit ex Domino Verna.

Disce quam stolidâ sit improbitas.

Nam inritus suamet arte venalis venator,
Cum ad escam involat, libertatem amittit.

Conspiravit in Jacobi gloriam
Matris acumen, & Patris cœcitas:

Dum pius impio similis,

Paternæ dexterae subrepens, primatum subripit.

Et Esau capitur dum Feras capit.

Disce sua jura ingenio promoverè:

Humanius enim mentis acie vincimus, quam Ferri.

Jam Fratris iras ut fugiat Jacob, patriam fugit.

Et sollicitudines per sollicitudines mulcens,

Exitium declinat exilio.

Disce quàm arduum sit Fratres componere, nisi dividas.

Magnus ex odio Jacobi labor, major ex amore,

Rachelis conjugium,

Unam videlicet servitutem septenni servitute mercatur.

Disce amoris nequitiam; qui Sapientes dementat,

Imposuit Jacobo Labanus,

Dum pro pulcherrima, lippam susposuit,

Bis igitur ut nubat, bis servit:

Et liberos ut acquirat, libertatem amittit.

Disce quid arvaro fidas, si sanguinem sudoribus vendis.

Sed opportuna Soceri importunitas Genero fuit.

Nam sterilem invenit pulcrâ, deformem frugi.

Disce humanarum rerum vices.

Spem fallit species, utilia sunt quæ spernuntur.

Infelix igitur Rachel ut prolem pariat, vota concipit:

Felix nisi litasset.

Nam Animam simul, ac Benjaminum enixa,

Vitam amisit, cum dedit.

Disce quàm nostra nos prodeat Cupiditas:

Perierat nisi pateret: periit, quia peperit.

Jam Natorum ac Pecudum Gregibus auctus Jacob,

Soceri auget invidiam.

C 3

Disce

Disce quàm magnum sit infortunium magna fortuna,
At malum malo mutatur,

Dum à Socero lapsus, in Fratrem relabitur,
Sed inter furem ac furentem medius,
Illum dolis vincit, hunc donis.

Disce quàm secura munimenta sint munera,

Nam ferro invictos, auro vinces,
Ultima restabant tentamenta Virtutis:
Soceri astu, Fratris æstu inconcussus,
Natorum flagitiis concutitur:
Cruento Josephi spolio deceptrus,
Fictam cædem veris lachrymis luit.

Disce, multiplici ex connubio plus doloris quàm solatii progigni
Rediit tandem felicitas sera, sed seria.

Lata enim ac tragica agnitione,
Dum Benjaminum reperit, Josephum reperit,
Itaque inter Filios duodecim, oscula, & animos dividens,
Ingenti felicitati succubuit.

Disce Virtutis leges, Viator;
„ Verè ut gaudeas, diu lugendum.

TRIBUNI XII.

JACOBI FILII,

SOMNIUM,

Suavis futurorum interpret Somnus,
Vel Iosepho ad Cælum raptò,
Vel Cælo ad Iosephum delato,
Talibus Oraculis puerile pectus implevit.

Huc nobis Infans.

Significum illum Orbem, Phæbi Phæbesq; curiculū vide
Ubi Astra duodecim tempestates alternant,
Vestrae familiæ vides Emblema,

Hic Signorum Princeps, ac vernæ fœcūditatis antistes. *Arctus*
Te tibi ostendit,

Cui Primigeniorum dignitatem
Natura negatam Virtus dabit.

Cum ex famulo Princeps.

Ægyptum ditabis, ab Ægypto ditabere.

At ille torosus, & aratro sacer *Bos*,

Issachar est:

Qui oneris quam honoris patientior,

Vectura vectitans, jure perferet jugum.

Jam *Geminorum* Fratrura nodus Benjaminino astruit.

Vero Philadelphiae exemplo.

Unico tecum animo, quia ab unico utero.

Jam verò sub æstuosum Tropici limitem

Refugus latibulans *Cancer*,

Nephtalis est à recto retrogradus.

Nec servile ingenium mirere, de Servâ natum!

Cernis subinde jubatum radiis *Leonem*,

Magnanimum, victor, strenuum caput?

Hæ Judæ dotes;

Quinomen Genti, sceptrum Regibus, Messiaæ natales dabit.

Virginem verò,

Solivagum, severum, sed castum Sydus,

Ad Levim referas.

Quem pudicitiaæ amor ultorem libidinis faciet.

Ac Tribu soloq; dimotum, aris Temploq; admovebit.

Davum æquissimum Judicem; *Libra* prælagit:

Quæ noctem diemque, hoc est pœnas & præmia,

Pari lance suspendit.

Cernis ne *Scorpionem* illum truculenter blandum,

Ore innocenti, nocente cauda?

Simonis perfidiam notat;

Qui vel suo proditor nomini

Paci verba, dexterae telum aptans.

Credulo Sichem, citius jugulato quam jugato;

Nuptialem ipsam facem supponet.

Nec melius ex *Centauro* prælagium:

Hinc humana specie, inde equina lascivia biformis,

Rubeno respondet.

Tantæ humanitatis, ut tuo funere pollui nolit:

Tantæ lasciviæ, ut Patris thalamos ultrò polluat:

Æquè pius dum Fratres servat,

Ac impius dum Fratres gignit.

Pari igitur præmio pœnaque dignus,
 Primogenitus nascitur, Primogenita amittet.
 Euge, foedissimum *Capricorum* cum Gado confetas,
 Deformes, sed uniformes.

Nam Martus ille ac Maris turbator,
 Campos cædibus, freta tempestatibus asperat.
 Hic Sociorum quietem movebit:
 Ditiones seditionibus agitabit.

Contra verò,
 Regius hic minister *Aquarius*, Azeri schema est:
 Qui de gregali ad Regalem sedem vocatus,
 Regum Animos tractabit, iras mulcebit.
Fisces demum, lubricæ Maris animæ,
 Zabulon's sortem pingunt,
 Qui pisculentam sortibus oram,
 Divitias ac delicias comparabit,
 Hæc vestræ fortuna Domus;
 Cœli filia, Cælo nixa, cum Cælo duratura,
 Quid enim Cœlum, nisi mysteriorum Pictura:
 Hæc vaticinatus Sopor, evanuit.
 At experrectus Ioseph,
 Suo Somno Fratres fecit insomnes.

crat,
t:
M U N D I

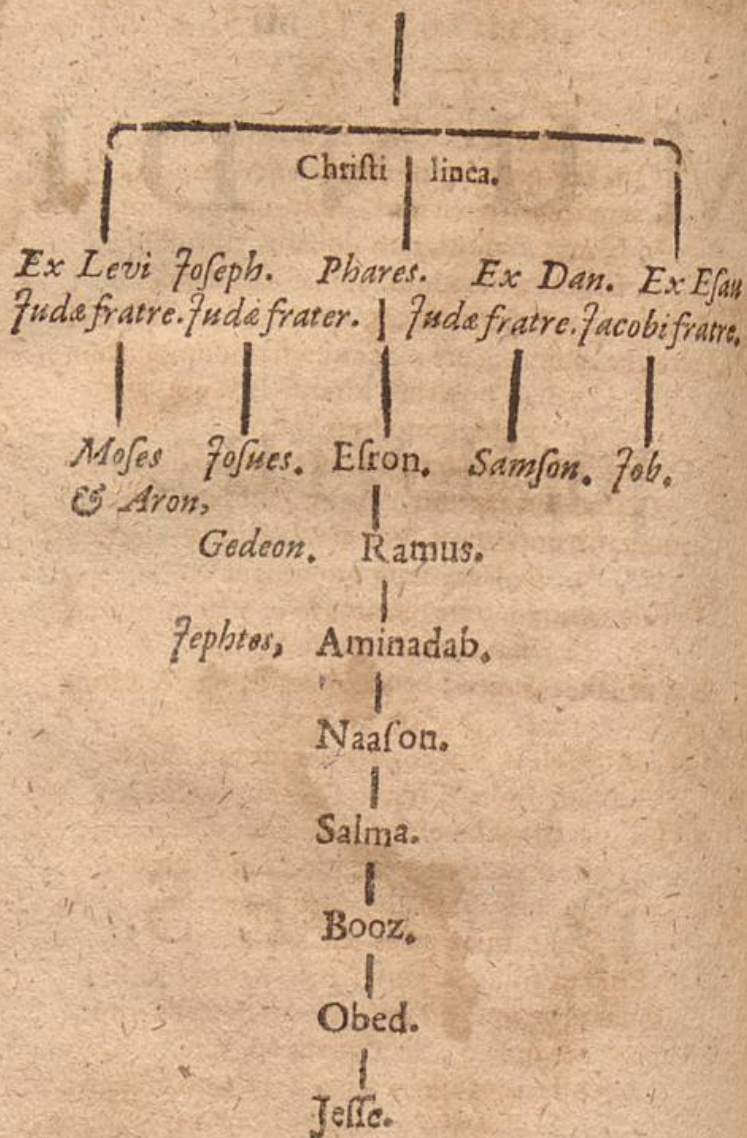
J U V E N T U S .

D U C E S .

DI

JUDAS
JACOBI FILIUS.

J V D A S
JACOBI FILIUS;
ETYMON.

Tertium vides Orbis Parentem, Viator.
 Qui fati consilio nomen à laude sortitus,
 Gerendorum præscium, gestorum pretium,
 Id meruit adultus, quo donatus est infans,
 Ergo ne silentium rapinæ damnetur,
 Suam Judæ Etymologiam pro præconio restitue,
 Animum illum celebra magnum, strenuum, justum:
 Qualem poscebat Mundi Juventa.
 Magnitudinis fuit,
 Quod Patri se Vadem pro Beniamino devovit:
 Certus, aut raptum reducere, aut raptorem.
 Strenuitatis, quod hostiles sectas hostiliter insectatus,
 Bella exeteuit pro venatu.
 Justitiæ, quod ignoti incestus se conscium noscens,
 Brevem luxum diu luxit.
 Has ut laudes unico vocabulo constringeret Fatum,
Judam vocavit.
 Migravit in stirpem tanti nominis tessera,
 Nam Judæ Tribus, Tribuno similis,
 Justitia, strenuitate, magnitudine cæteras vicit,
 Hæsit nepotibus avita gloria pro stimulo.
 Qui ne nomine impares arguerentur,
 Numini pares esse debuerant.
 Eodem tituli augurio Regis dignitas fulsit:
 Quæ primogeniti annis debita, indebita vitis,
 A Rubeno ad Judam, ab Evirato ad Virum, transfugit.
 „Adeò facilius est nascisci Reges, quam nasci.
 Hujus imperio nullum majus.
 Nam longa perpetuaq; Regum linea decurrens,
 Deniq; in Dei humeris sedit.
 Ita Judæ solum fuit altius Sole.
 Nec cæco Providentiæ mysterio,
 In *Juda* nomine infandum Dei nomen invenias
 Addito *Delta*, quod *Januam* sonat.

Nám

Judæa Virgo Janitrix fuit, & Genitrix.
 Quanta hæc Judæ Gloria, quod sui Author Authoris
 Numen numeret inter Nepotes, & Judæus dicatur Deus.
 Sed, heu miseræ vices ;

Tanti nominis laudem simile nomen inficiet,
 Surgat *Juda* Anragonistes Judas,
 Hic Numen edet, ille proder.
 Sanctumq; os putri violans osculo,
 Suummet nomen contaminabit.
 Disce Viator avitos jactare fastos.
 „ Hominum est Virtus, non Nominum.
 Nam totidem literis Messia Patrem appelles; & Parricidam

JOSEPH

JACOBI FILIUS.

EULOGIUM.

Dulces Rachelis primitiæ Joseph
 Ut primus evadat, undecimus nascitur.
 Egregium aliquid meditante Naturâ,
 Quæ tot Exemplaria delineavit, ut unum absolveret.
 Paternæ virtuti, maternæ pulchritudini compar;
 Ut impares Fratrum mores de suo Typo corrigeret,
 In sopore Vigil,
 Pingente Somno, futuræ dignitatis expressit imaginem;
 „ Sed periculosa res est eminere.
 Per cognatum livorem
 Vivus humatur, exhumatus divenditur.
 Infelix Puer,
 Vel perimatur ne imperet, vel servetur ut serviat,
 Bis infelix,
 Ab Eunucho emitur, ut serviat Fœminæ.
 Ter infelix,
 Purus impuræ servit, ingenuus captivæ :
 Nam liberali mancipii specie Domina capitur.
 Hic inhonestum thalamum fugit :
 Sed voto repugnat forma. pudore aucta :
 Itaq; inverecunda procacius persequitur verecundum.
 Hic Domino, quam Dominæ obsequentior fugit :

Illa

Ille deniq; impudentiæ impudiciâ suffragante,

Arrepto pro Juvene palliolo,

Indicium criminis infanti objicit.

Quid multa? favor sequitur ream, reatus infontem.

Itaq; liberalius ducens Joseph,

Servili compede, quam herili amplexu constringi,

Carcerem subire maluit, quam mereri.

„ Sed Virtus quicquid intrat, condecorat.

Læta ac mœsta somniant Pharaone,

Ut ambages solvat, vinculis solvitur.

Anguem diceret per latebras tractum,

Ut exiret nitidior:

Ægypti fata denuncians, Ægypto præficitur,

„ Nemo enim meli? prospicit malis, quã qui prospicit mala.

Itaq; ore affirmata, re firmato præfagio,

Nam ferax, nunc ferox tempestas

Septennem fertilitatem septenni sterilitate devoravit,

Nepos nimirum Natura cum prodigit, decoquit,

Hinc optimus Promus-Condus Joseph,

Fruento gravidas Pyramides pandens,

Calefacta annonã promit quod repente condiderat.

Ita Ægyptiæ Pyramides, jam sepulera, mox horrea.

Ægyptios alunt quos tumulabant.

Tunc Asia in Ægyptum emedicante,

Fruentatores Fratres agnoscit Joseph,

Pia Fati Tahone:

Ut ab eo vitam emerent, quem vendiderant.

Dulciorem tamen agnitionem simulato facturus iurgio,

Ceu furto deprehenso, ceu fures comprehendit,

Pati violentia amorem pectore, carcere Fratres, includens.

„ Sed lubrica res est Amor:

„ Medullis coercitus pupillas rumpit;

Cæcusq; per oculos viam rimatur.

Lætas igitur liquatus in lacrymas Joseph,

Suis se proditoribus prodit.

Cælum diceret illam domum, Astris duodecim lætam,

Sed sine Sole, dum sine Parte.

Qui demum accersitus, totam fortunam serenavit.

Omnia recuperaverat præter Patriam.

Hinc ossa legavit pro Oraculo:

Ubi.

Ubi, post obitum peregrinatus, tandem quievit.
 Semel mortuus,
 Bis tumultatus,
 Ter fletus,
 Quater felix.

PHARES
 JUDÆ FILIUS.
 PRODIGIA.

Adolescens, quem cernis, Phares est:
 Matris incestu, Patris adulterio satus:
 Parentum dedecus, Nepotum decus,
O Prodigium!

Duos fleverat Viros, eosq; Levitos Thamar.
 Tertio desponsa Fratri, & fraudata.
 Ne orbitatem flet,

Fraudulentâ libidine, ab Judâ Socero Prolem furatus
 Nam pellax Pellex,
 Prostituo corpore, non vultu.

Filium concepit Mariti Fratrem, ignota Nothum,
O dirum prodigium!

Obscuri sceleris palam convicta Meretrix,
 Accusatore utero, Socero Judice, ad flammam trahitur
 Ut Veneris crimen Vulcanus plectat,
 Et flammam expiet flamma.

Sed productis scortationis præmiolis,
 Sigillo, sudario, baculo;
 Reum Judicem convicit rea,
O implexum prodigium!

Sanctum adulterio misceri, adulterio sanctum gignit.
 Immo unico adulterio bis adulter Judas,
 Crimen geminat:

Quippe unico incestu, geminos gignit.
O probrosum prodigium!
 Gemello instante partu.

Exertam Zaræ dexteram purpura distinguit Obstetrix;
 Purpuratam dexteram in uterum revocat Zata:
 Et posterior Phares prior oritur.

O divinum Prodigium!

Quid monstri ferunt hæ vices?

An purpureum vinculum,

Ut Ægyptiæ captivitatis omen, exhorret infans?

An penitus in uterum resilit,

Ut purpuream Regni notam ostendat Fratri,

Cui divinæ stirpis authori debentur primæ?

An quod auroræ plagam significet Zara,

Purpuream auroræ notam coruscat,

Ut Solis instar procedat Phares?

An gemini Populi præposterae notantur sortes?

Nam qui legem primus accepit,

A legis actis manum retraxit.

O felix Prodigium!

Nemo utilius peccavit, quam Thamar,

Nam legitima arescente Judæ Prole.

Tota Judæorum Regum Sylva

De spurio hoc Stolone propagatur.

Pro Providentiæ Consilio:

Ut decolor Hebræorum purpura

Haberet unde erubesceret?

Et Regali Throno oppositus Thamaris Thorus,

Tyrannicum typhum excuteret.

O maximum omnium Prodigium!

Regia Christi gentilitas hoc probro superbit:

Et Virginei partus Aviæ jactantur incestæ,

Dum Christi Genitores ex Thamarate dicuntur Nati,

Sive id augendo Divinorum natalium splendori:

„Nam fœdiore in nebulâ clarior elucet Iris.

Sive minuendæ severitati:

Dum criminum Vindex criminosos invenit,

O lata Prodigia!

Abi Viator, & Spera.

J O B

ESAU PRONEPOS.

MONOMACHLA.

In Arenam, ô Cives:

Gemini congregiantur Athletæ;

Origo

Orientis alter, alter occidentis soli Imperator;
 Job, & Dæmon.
 Simplicem illum videbitis cum multiplici Hoste pugnantem.

Illum semper eundem; hunc semper alium:
 Qui formâ carens, formas alternat.
 Sed proderit Jobo adversarii varietas,
 Toties unum triumphaturo.

En mollium Sabæorum specie simulatus Hostis,
 Jobi Boves prædatur.

Hæc prima Dæmonis velitatio; Robur enervare delictis,
 sed inuito eventu.

In flammam mutatur flammarum hospes;
 Et Cælo cadens, ubi stare non potuit,
 Incendit quacunq; incedit;
 Et pascentes oviculas igni depascitur!

Hinc Magicum Chaldæorum agmen mentitus,
 Camelos cum rectoribus corripit.

Sustinet hanc jacturam divinus Pugil,
 Qui opibus impeditior quo ditior,

Æquè beneficium vocat Numen, sive afferat, sive auferat
 opes.

Sic prædonem angit, dum de præda non angitur.

Hactenus proluit aggressor; jam propius,

Ut Regiam evertat, in ventum vertitur:

Nil enim aulæ nocentius vento.

Omnes turbat hic turbo præter illum cui nocet

Qui ruinas inter infractus,

Latiore Cælo fruitur, dum recta subsidunt.

Sed majores ciet lacrymarum nimbos hic ventus.

Dulcem senis sobolem inter epulas ruina sepelit.

At facilius terram movet, quam Jobum:

Qui ruente familia sustinere potest orbitatem.

Spoliato quid superest? Vita.

Hanc tortoris imagine cruciar, non rapit:

Ut intra corpus, & cadaver medius,

Job vitam optet, vel Mortem.

Job neutram curat.

Et ante Numen cadens, æmulum sternit dum sternitur.
 Debel-

Debellerat; nisi defessus Antagonista,
 Deteriorem sibi vicarium sufficeret, Fœminam;
 Viro igitur Uxorem delegat,
 Quæ postremam suis malis imponere manum suadeat;
 Et Mortem Morte antevertere.
 Beneficam crederes hanc Maleficam, nisi esset Uxor,
 Cui luxus est debili marito carere.
 Detrahit hanc pietatis larvam Mariti pietas:
 Ac linguam lingua retundens,
 Vivere mavult, invisus Conjugi ac sibi;
 Totiesq; Hostem verberat, quoties spirat.
 Et nihil amaturus præter Deum, Mortem etiam odit.
 Nam postremis in malis,
 Fortius est Mortem atcere, quam arcessere.
 Jam inter rapinas & ruinas nudus, palmam tenet,
 Sed ipsam in palmam victus involat Dæmon:
 Et ultimos conatus adhibet, amicorum probra.
 Hi tantâ virtute amaris salibus respersa,
 Famosis carminibus Victoris famam corrumpunt,
 „ Habet hanc felicitatem novissima calamitas,
 „ Quod invidiam extinguit, hoc uno invidenda.
 Job omnium miserrimus, invidos habet amicos,
 Nimirum Poëtas,
 Tam malè mordaces, ut vel ulcerosum mordeant.
 Adeo inter Aulicos, Virgines Musæ lasciviunt.
 Evicit extremum hunc laborem stenuus Job.
 Qui contemptus & contentus, Hostes Hostiis lustrat.
 Hic toto Cœli Theatro plausus excitus.
 Nec minori præmio, quam prælio,
 Regno, liberis, opibus, duplo auctior,
 Suos ipse luctus cecinit,
 Et calamitates calamo felices fecit.

ESRON

PHARESI FILIUS.

RAMUS ESRONIS FILIUS.

AMINADAB RAMI FILIUS.

D

AULI-

AULICISMVS.

Aulam esse Auram,
 Triumviratus hic docet;
 Aulicæ fortunæ levitatem expertus,
 Quæ cum Efrone processit,
 Cum Ramo stetit,
 Cum Aminadabo recessit.
 Nemo igitur Efrone felicior Aulicus.
 Nam cum injuria Sideris depulsa Ceres,
 Asiam atque Africam fugeret;
 Et areret quicquid araret:
 Efron in Ægyptum receptus,
 Regnante Amosi Pharaone, Proregnante Josepho Patruo,
 In solivago Thebaidis solo cœlitum vitam vixit:
 Urbicas delicias nactus inter Agrestes,
 „ Candida enim felicitas mapalium fumo non tingitur,
 Sensit Colonorum innocentiam Canopi Tellus;
 Quæ regali Judæorum vomere exculta,
 Vota frugibus anteivit;
 Ac nihil debuit Nilo.
 Certavit cum agrorum fœcunditate Agricolarum fœcun-
 ditas;
 Nam exiguus Israelitidum cætus
 Prodigiola superfœtatione implevit Ægyptum,
 Dubitas quantâ vi soboleverint?
 Una Judæ Tribus quinos in Ægyptum deduxit Pueros,
 Intra octogesimum lustrum,
 Septuaginta millia bellatorum diduxit.
 „ Aded clementiâ Principis propagatur Respublica;
 Et favonius conceptui faver.
 Hactenus cum advenâ Efrone velificata felicitas,
 Cum Ramo indigenâ subsistere cœpit.
 Nam ab Amosi ad succedaneos Pharaones,
 Ægyptio desultante Sceptro;
 Josephi merita cum Josepho funeravit oblivio.
 Hoc aulæ ingenium:
 „ Malefacta in saxo, Benefacta in aquis sculpuntur.
 „ Et cum beneficiatio interit beneficium,
 Tantam igitur Judæorum fortunam
 Sequuta,

Sequuta, ut solet; invidia:
 Cui omnia suspecta, nisi despecta.
 Novissimæ igitur calamitati servatur Aminadab,
 Malè regnante Amenophi;
 Qui Regiam Judæ stirpem, luteo ministerio defixit.
 Additis operarum Censoribus,
 Qui, crebriore quæstione quam quæstu,
 Cessantes incesserent,
 Ut infelix Populus operam aut animam ageret.
 „ Hæc Tyrannorum natura;
 Divitias rapere quas donent, timere quas dederint,
 „ Ac ditatos calcare, ne calcitent.
 At innoxiiis nihil noxium,
 Semineces Hebræi, & vivaces,
 Basilicæ instar herbæ, crescunt per jurgia;
 Quamquam doloris auctuarium est
 In sterili fortuna fecunditas.
 Horruit Pharaos feracem hanc Excetram;
 Contra quam gladio nisus.
 Fæmineos Hebræorum fœtus vivere jubet ad Venerem,
 Masculos verat.
 Equè iniquus dum perdit, ac dum parcit;
 Comite semper crudelitatis lasciviâ.
 Infelix omnino Aminadab,
 Quod non citius aut serius nascitur,
 Nempe, cum Hebræa liberras,
 Ægyptum attingit aut reliquit.
 Immo omnium felicissimus.
 Qui tantum infortunium fortiter tulit.
 „ Miserum enim est, miserum esse nescire.
 Age Aulice:
 Tres horum ætates compone, Aulici ætatem habebis.
 „ Cui mendax Portuna,
 „ Primum applodit, mox supplodit, demum explodit,
 „ Quod si Aulæ vicibus Principum vices accedant;
 „ Sis licet cautus, non vitabis has cautes.

M O S E S
L E V I N E P O S .

E X E G E S I S .

Haecenus homines Natura genuit, nunc Deos
 Provectiori Mundo Ingenium crevit.
 Novi Regis odio flagrante,
 Nova Hebræorum spes nascitur, Moses.
 Ortu, Vita, Obitu,
 Intra fidem, supra opinionem.
 Utero exactus flumini traditur;
 Ut lethes esset pro lavacro,
 Sed jactura caruit hic jactus.
 „ Mergi non potest spectata pulchritudo.
 Inter papyros hærentem ac biblos
 (Jam tum Biblia meditabantur)
 Regia spectans puella,
 Optat, educit ; adoptat ; educat.
 Sed lubricum Aulæ culmen ingenuis :
 Fratrum olores perosus,
 Ægyptio confosso, Ægyptum deserit,
 Obscuro secessu, successu illustri,
 Nam Ovium Pastor, mox Hominum,
 Dilecto Populo deligitur Princeps.
 Primus Mofi labor, Hebræorum libertatem rogare:
 Sed à Tyranno.
 „ Frustra nimirum rogantur, quibus aures in oculis.
 Manu igitur, quam linguâ, facundior
 Ut aures audiant, oculos terret.
 At quos Deus obfirmat, plectas facilius quam flectas.
 Hebræos cedente Mari incedentes,
 Vado sequitur Pharao.
 Sed in undis demersus, memori elemento pœnas dedit,
 Quas nascenti Mofi decreverat.
 „ Sic suis artibus pereunt Tyranni.
 Tanta pro suis fecit Moses ; plura pertulit à suis.

Nam sternax Vulgus promissas ad sedes educus,
Angitur dum agitur ;

Sanctumq; ductorem, ut seductorem criminatur.

„ Adeo nec probi immunes à probris.

Profuit Mofi Pastoritia :

Didicerat cum Brutis vivere.

Quanta in contumaces missa beneficia & amissa
Liquitur invitâ de Pumice non ingratus ingratis liquor :

Virgâ lapides molliente, non Homines.

Sapit siti admonitis amarus nuper aquarum haustus :

Nec linguæ amator melle depellitur.

Tota condiendis altilibus ancillatur Natura :

Sed rabida ora munus mandunt, munificem mordent.

Canescunt dulci rore concreta gramina :

At delicata mancipia incipiunt fastidire delicias.

O vestro luto lutulentiores !

„ Nil dissolutius servo recens soluto.

„ Nam servitutis impatiens, libertatis incapax,

„ In servitio libertatem amat, in libertate servitium.

Duras igitur ut cervices emolliat Moses,

Ad Tonantem scandit per fulmina ;

Leges rogaturus, quas irroget.

Sed divino è cultu Deo similis reversus.

Jumenti Cultores Jumento similes reperit :

Geminas facie faces ejaculatus,

Qui passim strati,

Legem detrectant, obtrecent legislatori.

Adeo periculosum Antistiti gregem deserete,

Etsi Deum adeat,

Jam verò iteratis oraculis

Ter alius, & ter idem,

Civile, Militare, Pontificium Jus edens,

Proceres, Duces, Pontifices,

Foro, Castris, Templo constituit.

Omnium ditissimus,

Deum in Arca possedit.

Omnium doctissimus,

Divina gesta Commentariis excepit,

Omnium strenuissimus,

Stationes quaterdenas annis totidem meritis,
Viam per avia vel invenit, vel fecit.

Quin ipse Belli Dux, & bellica machinæ.

In Monte fixus,

Hostem dejicit, dum manus erigit.

Populo denique tot per elades traducto,

Primum ac postremum optati soli conspectum rapiebat

Patriam amisit, cum vidit.

Hoc tantum Humanum fecit, quod defecit.

Morientem nemo vidit,

Mortuum nemo invenit,

Tumulum nemo erexit,

Si Deus moreretur, sic moreretur.

Quis Mosem neget Pharaonis Deum?

AARON

MOSIS FRATER.

PARENÆSIS.

Adeste Præsules. Paucis vos moneo.

Cecidi; nemo fidat; Convalui; nemo diffidat,

Ego Pontificum Princeps, & Principum Pontifex,

Mosis frater, immo pater fratris sui.

Nam quod alteruter carebat, ab alterutro sumisit

Illi ego linguam, ille mihi manum suffecit.

„ Uni omnia nunquam concessa.

Sed ego nimia indulgentior,

Vulgo Deum Deo meliorem flagitanti, Dæmonem dedi.

Inaurium auro flammis domito, Monstrum conflagavi:

Ut aurium dolore oculi respicerent.

At nimis imperitè aureum formavi, si coli volebam:

Cum aurum colatur vel informe, & Numus pro Numine
sit.

Materiæ pretio vilem addidi Jumentum speciem,

Ut Numen darem colentibus simile.

Sic circa Vitulum vitulantur lascivi,

Et Pastores ducuntur à Pecude.

Itaq;

Itaque in elemento eodem, Deum Moses, ego Dæmonem
reperi,

At nemini suum artificium plus stetit.
Levius Authorem torfit Phalaridis Taurus,
Quam meus me Vitulus.

Nam semel ille gemuit, ego semper.

Finem ludicri luctus excepit:

Dum Vulcano redonatus est Vitulus:

Et flamma scelus delet quod fecit.

Tum, verso in medelam veneno, Idoli Cineres in aquis
sorbuī.

Ut Bacchi facinus eluerent lymphæ.

Hinc, ultore Levitarum gladio Populum depopulante,

Toties cado, quoties video cadentes.

Ut trigentes millies peream, triginta millia pereuntium
specto.

Sic populus Antistitis culpa,

Antistes populi pœna, torquetur.

Illi sanguinem fundunt, ego lacrymas.

Hec quot lacrymas?

Nullas ad Filiorum funera mihi seposui.

Vidi infelix infelices pueros,

Profano igni adolentes, sacro igni aboleri.

At exhaustis meo crimine oculis,

Nihil inveni quod supra alienum crimen efflueret.

Supererat pro solatio dignitas: hac etiam spoliior in Monte

Hor:

Et Pontifex de Ponte dejicior.

Mors denique dolores omnes oneratura,

Optata litora prospectantem oppressit.

Obij à Patria extorris, quam oculis tantum tenui,

Credite Antistites.

„Lubrica res est præesse.

N A A S O N
AMINADABI FILIUS.

EXEMPLAR.

Lege, attende, mirare,
 Principis Tribus Princeps Naason,
 In Principium exemplar est positus,
 Hic fortissimo Atavo fortior Abnepos,
 Primus ab Ægyptio luto pedem extulit,
 Novæ fortunæ Protoplastes;
 Mosis obsequutus, non Pharaoni:
Qui cum Hebræos, nec amare vellet, nec amittere,
 Amisit quos amavit;
 Grassante per tenebras Cœli gladio;
Adè augustum Imperandi augurium est, Deo parca
 Primus morante acie ad Orientem movetur:
 Castrensis vigilantia documento,
 Ut Solem cadentem ultimus,
 Nascentem primus adspiciat Princeps,
 Primis Sanctuarium in Castris recepit,
 Aggregatâ in contubernium Leviticâ Tribu:
Ut hostiarum cædes Hostium cædi proluderet,
 Alterno enim fœdere,
 Religionem Princeps, Religio Principem servat,
 Primus in procinctu Martem laceffit;
 Non recessurus nisi victoria receptui canat,
 „ Præpostere nempe bellatur,
 „ Cum Dux ab agmine ducitur, non agmen à Duce,
 Primus ad Erythreum trepidante Turba,
 Insolens vadum dividui maris intravit
 Et mendaci se credidit Elemento,
Dumq; illi Rubrum pelagus pallidi specularantur,
 Hic Deo fretus, fretum derisit,
Tanta hæc fiducia, ut antecessorem Angelum antecessisset,
 Nam attonitum mare intrante Naasone,
 Antesignana columna pone aciem recessit.
 Vel quod Angelo audentior fuerit Princeps,
 Vel quod Principis exemplum melius præluceret.
 Assurgit in ambulanti reverens unda;
 Aqueo cæmento stipans altrinsecus viam,
 Hic terram pro fluctu, fluctum pro litore inveniens,
 In undarum lubrico suam specularat soliditatem.

Nescia

Nescias utrūm magis mirere,
 Stantes undas, an euntem Ducem :
 In mari constantiam, an in Principe obsequium,
 Exili virga indomitum domari mare ,
 An Mare sine Mari, à Nauta sine Navigio, transmitti.
 Sane hinc didita fama, Regalem purpuram meruisse Na-
 sonem ;
 Quod Purpureum fictum calcaverit Primus,
 Habetis exemplar Principes : incipite quæ præcipitis,
 „ Malè imperat, qui imperat tantum.

SALMA
 NAASONIS FILIUS.

GRATULATIO.

Gratulor tibi Principum felicissime Salma,
 Hoc primum, quòd cæco erranti populo
 Genitus es in deserto.
 Nihil deserto illo fœcundius,
 Ubi peregrinatus statim ac natus
 Patriam in exilio habuisti, exilium in patria,
 Magis gratulor, quod legem per fulgura dictante Deo
 In lucem venisti.
 Et Cervulæ instar, tonante Cælo soluta est Parens,
 Justum igitur non mirer, cui cognata jura,
 Nec fortem, cui tonitru in crepundia.
 Habuisti cœlestis alumnus nutricia sidera,
 Et manna pro mamma.
 Unde dulcissimi tibi mores :
 Nam alimentum est indolis elementum.
 Nec dulcia defuere viatica, donec viarum acerbitas,
 Penuriam donante Cælo, ut domicilium,
 Hic instar Cœli, in agitatione firmissimus,
 Quadraginta dierum iter annis totidem produxisti ;
 Non tua sed blasphemæi populi culpa,
 Qui pede uti linguâ errabundus
 Tamdiu à recta quamdiu à recto deviavit.
 Planè Peripatetici, qui sapientiam condiscunt ambulando.

D 5

Quid

Quid lubrica illa monstra commemorem?
Nescio anguesne flammeos, an flammæ anguineas vocem.

Antiqui sanè Serpentis Germina,
Qui Tartari Salamandra uritur, non aduritur,
Neque enim decentior carnifex furiosorum linguis,
Quàm furiarum Colubræ, debebatur.
Tu verò supplici prece pestes illas repressisti;
Quâ nulla promptior excantatio,
Ut reciproco ictu

Linguarum anguibus, angues linguâ multarentur;
Macte tua illâ constantiâ,

Quæ tot per funera nusquam parit.

Nam ceteri ex Ægypto digressi

(Præter unum, aut alterum)

Ante confectum iter, itinere confecti sunt,

Ita, populo illa solitudo, vitiosorum cribrum,

Tot aucta cunabulis quod sepulcris.

Alterum accepit populum, alterum dedit,

Meliorẽque dedit, quàm accepit.

At quantâ virtute

Solâ ferri tui acie aciem univẽrsam tutatus,

Adversus adversos primum semper telum torquisti?

At tribus & triginta prostratis Regibus,

Messiaẽ annos victoriis totidem prænumerasti?

Clarescit tua fama Hierichontis incendio,

Quam Urbem orator & explorator ingressus,

Vicisti ut vinci posse vidisti.

Vindicatâ manubiarum loco Raabâ,

Hospitali fide materialem fidem supplente.

Meretrix meritissima,

Quæ Servatorem progigneret, cujus progenitores servarat.

Ergo tibi gratulor quod primus, quod sospes,

Primam & sospitem promissæ tellurî appuleris tribum,

Integra Genitorem manebat hæc palma,

Ut metam præciperet, qui se præmoverat.

Sed eam bipertire visum superis,

Ne tanta Parentis gloria inglorium faceret Filium.

Itaque illi Erythræum, tibi Jordanus fuit prætentandus;

Qui

Qui retrocedentibus undis vadum reliquit.
 Nimirum, virtuti cedere, docile flumen à mari didicerat.
 Terge tam purâ lymphâ sudores tuos,
 Et malis recreare post mala.
 „ Nam amara, memorando dulcescunt,
 „ Et aures mulcet quod oculos terruit.
 „ Fruere partis deliciis invictissime Salma,
 Quo Auspice, bellari cœptum & debellari;
 Quo Duce hostes omnes cesserunt, aut recesserunt.
 Quo reduce, Judæa Tribus centum Urbes sortitur;
 Quarum indegena tuo admoniti gladio,
 Vacuas ut relinquerent sedes, Tartarum implevere.

JOSUES
 EX JOSEPHO.
 TRIUMPHUS.

Egregium Triumphum instrue Silo,
 Victor incedit Josues.
 Hierichontinæ præcedant tubæ,
 Ut accedenti victori accidant Urbes.
 Eximio Triumpho non portæ panduntur, sed mœnia.
 Distinguat cohortium signa salubre Tetragrammaton
 JESUS.
 Vincendi tessera, Victoris titulus, Victoriæ tutela,
 Hoc enim servatus quo Servator,
 Tartaro formidines festinavit.
 Idumeorum succedant manubiæ:
 Quorum terga duntaxat vidit.
 Officium fuit spoliasse fugaces, & armis graves.
 Nam timidiorum arma prædatorem vocant, non hostem.
 Prima inter fercula Sinæ Montis occurrat species.
 Ubi cum Mose Empyreus Pyrausta Josues, in igne vixit.
 Nimirum pravæ naturæ franguntur leges, cum divinæ
 conduntur,
 Quas solus Moses dedit, solus Josues servavit.
 Hinc duorum terga ferentium premat immanis Botrus,
 Osten-

Ostentui datus,

Cum quadraginta annorum itinere, quadraginta diebus et
hausto ;

De Gigantum tellure

Fruges retulit, colonis similes.

Olim tam colonos messurus, quam fruges.

Ergo tergemina Gigantum Henacinorum capita

Contis præfixa gestentur ;

Quibus robur rubori fuit.

Nam Viros non à viribus voces, sed à virtute,

Volo etiam acervum lapidum plastro vehi,

Ingratam ingratis memoriam,

A quibus pene examinatur dum territos animat.

Adeo timenda est timidorum audacia,

Tum Madianitarum Trophæa ;

Quos ad Mosis inferias mactavit inferis :

Medio Baalami capite, exerta lingua :

Quam præstigiator Prophetes, suo jumento stolidior,

In imprecationes conatus, in preces resolvit,

Hinc Jordanis imago, si licet simulari, producitor.

Qui à Mystis gestatam, & Mysteria gestantem Arcam

Veneratus ac veritus ;

Stuporem inter & metum, simul stetit & fugit.

Hiericho inter simulacra victarum Urbium præcedat :

Quæ turbarum sono turbata,

Saltantem Josua contremuit.

Septem præterea Urbes graviori Marte deletæ,

In Imagine tantum vivant.

Sæviendum enim erat, aut serviendum.

Flagrent ante currum pro facibus Sol, & Luna ;

Qui pridem gradarij, jam statarij Planetæ.

Ne victoriam morentur, morantur diem.

At Gabaonitæ, catenata mancipia, currum trahant,

Nam callidè vitam pacti, catenas in lucro ponunt,

Turrito curru immineas Victor ;

Hæreditario Mosis diademate radiatus

Ut noctem illustret, excæcet invidiam.

Triumphalem Senem laureatæ sequantur tribus,

Nemine juventam excedente.

Soluseniam cum Calebo Josues

Egyr

Ægyptum vidit, & Judæam ;
Carcerem, & Metam.

Pompam excipiat cœlestis Arcus.

Sic inscripto fastigio.

Iesu Servatori,

Dictatori virgineo.

Africano, Asiatico.

Quod ad Palaestinas delicias vindicato Populo,

Tyrannis tribus & triginta, igni, ferro, cantu, Prostratis ;

Totidemq; Regionibus tributim divisis :

Sanctuario in Silunte collocato ;

Vt Deus quiesceret, nunquam quieverit.

Sen. Popul. Q. Hebr.

Portam Trophæis insignem aperuit,

V. O.

SAMSON

EX DANO.

IDÆA.

Adeste Juvenes, quibus Robur & Cupido.

Do vobis utriusq; Idæam, Samsonem,

Alcidis coætaneum, Alcidi similem, robusto & forti :

Mox Cupidinis mancipium, Cupidini simile, cæco & nudo.

Hic de sterili germinat ;

Quo miraculo vel Jacob, vel Esau nascitur, nihil medium.

Nazarenus Nazareno dicatur ; lecto à floribus titulo.

Avarum nempe munus. Vitæ autumnum Deo dicare, non
florem.

Ne temulentia rumentum faciat,

Fonte puro fallere sitim jubetur.

Ut bibentis imaginem reddente lymphâ,

Se ipsum noscere affuescat.

Contra pugnaces divino robore afflatur Puer :

Nil enim hosti nocentius quam innocentia.

At martius ille spiritus capillis illigatur ;

Ut scias quam caducum sit donum, juvenile robur,

Cum tenui admodum de filo pendeat.

Ad Hostium cædem consecratus.

Odia Philisteorum ab Philisteorum amoribus incipit.

Incircumcisum connubium firmante Deo ;

Ut

Ut Marti facem subjiciat Cupido.
 Primus Samsonis labor, qui primus Alcidis,
 Leonem immanissimum sternere.
 Dulciore tamen victoriâ,
 Ferinas inter exuvias mellificium invenit :
Et Leonis hiâtus, hominum sepulcrum, mox apium nidus,
 Feritate in dulcedinem versâ,
 Convivali anigmati materiam dedit :
Quo enodando convivæ perfidum Sphingen adeunt,
 Samsonis conjugem.
 Hinc novus Juveni labor.
Qui malè soluti problematis amarum pretium soluturus,
 Philistæos triginta occidit, & hostium spoliis hostes induit.
 „ Sic ingenio victores vincuntur viribus :
 Et dolos sequitur dolor.
 Hinc nova malorum Hydra :
 „ Nam injuria vindictam, vindicta injuriam provocat.
 Samsonis Uxor cognatam cædem adulteriis ulciscitur.
Ut non mirère mariti secretū vulgasse, quæ seipsam vulgat.
 „ Nil enim Fœminæ arcanum, cui nihil sanctum.
 Samson trecentis Vulpibus faces subligat :
 Ludicro initio, æbili eventu.
 Nam incendiariæ animantes per segetes sparsæ,
 Famem cum flammis spargunt,
 Hoc incendio adoletur Adultera ;
 Et Ceteris facibus ad Proserpinam ducitur.
 Sic Vulpina ingenia plectuntur à Vulpibus,
 Sed alii ex aliis nectuntur labores.
Nam sociali perfidiâ Philistinis proditur à Tribu Juda
 Christi specimen non daret, nisi à Judâ proderetur.
 Sed vinculis repente exutus,
 Aselli mandibula Cataphractorum cervices terit.
 „ Nullum enim vile telum in virili manu.
 Quin eadem clava gemino clara miraculo,
 Vincenti telum, Victori fontem ministrat ;
 Saniem emaculatura quam fuderat.
Nimis felix jam Samson, nisi suæ Gloriæ superfuisset.
 Sed tantam famam libidines infamarunt.
 Et hic labor Herculeis adnumeretur
 Gazeæ Meretriculæ amplexibus illaqueatus,
 Phil-

Philistinis destinatur ad prædam.

Monocerotem dices, Puellæ in gremio captum, sed impuræ,

At exitu inopinato declinavit exitium,

Urbis compagibus felici nisi revulsis.

Portarum fores foras portavit.

Sic Sirenum præstigias semper effugiat.

Quæ vorant vos vocant.

Sed amoris impotens, labores mutat; non vertit.

Tertiam Omphalem amavit Delilam,

Alcide fortior dum toties vincit,

Effœminator dum toties ancillatur.

Mulierculæ igitur fidem auro decolorant Philistini?

Exploraturi unde vinci possit amastus:

Atque, ut Martem capiant, Venerem captant.

Hic procaces hostilis Amicæ rogatus eludens,

Nervos, rudentes, trabalem clavum diffingit:

Semper captus, & liber.

Sed sagacissimus Quæsitur est Fœmina,

Blande torquendo verum extorquet.

Tergiversari difficile est,

Cum Apparitor Cupido faces admoveat,

Hem sæpe decipiens, sapius deceptus,

Ne suos amores contristet, Virtutem comis implicitam
prodit.

Secto igitur per fraudem capillo, robur avolat,

Et qui Leones straverat, Lupa sternitur.

Coortis undique insidiis, enervis in nervum mittitur,

Et oculis orbatur, quos in aliena fronte perdiderat.

Sic ex Alcide Oedipus fruges terendo conteritur;

Hoc tamen felix, quod se misurum non vidit.

Rediit tandem ad Samsonem virtus, cum Samson ad
Numen:

Crevitque mens cum capillo.

In Veneris Templo Cyclopem ludere jussus, nec larvæ
egens.

Labefactis columnis Templum impellit;

Et spectaculum perimit Spectatores.

Sic sua inter Trophæa moritur Samson;

Odiis felicior quàm amoribus.

Hoc

Hoc tamen egregi,
 Quod Veneris idolum meriendo comminuij ;
 Eamq; perdit qua perditur :
 Cujus insidias vidit cum oculis caruit.
 Tu ne serò videas ,
 Samsonem vide, ac perge.

BOOZ

SALMÆ FILIUS.
 OBED BOOZI FILIUS.
 MYSTERIUM.

Booz Cananitide Raabâ satus,
 Moabitidem duxit Rutham.
O Mystera !
 Mirum quod ex Meritoria castissimus nascitur,
 Et pauperulam ducit æratus.
 Magis mirum,
 Quod legis peritissimus legem violat,
 Nam cum divinis tabulis cautum sit,
 De alienigenis nasci Hebræos,
 Ne de profanis nascantur sancti :
 Hic uxoriâ obscuritatem ex materna continuas,
 Alienigenæ Filius & Conjux,
 Contra legem genitus, genuit contra legem.
 Quodq; fas omne superat :
 Nefastus uterq; Hymenæus
 Peravitos Massiæ fastos serpit :
 Et infelicium tedarum fumo tantam nobilitatem denigrit.
O Mystera !
 Quot involutris divina conduntur :
 Callidus legis interpret Booz,
 Legislatoris ingenium assequitur, dum à lege recedit.
 Erit cum Cœlestis aliquis nascatur Booz,
 Ex Meretricula Synagoga.
 Qui alienigenæ nubat Ecclesiæ.
 Illam Raabam, hanc Rutham meritò voces.
 Hanc igitur Sponsam luto perlitam diluet.
 Fame enectam ; sacris frugibus alet :
 Ad pedes jacentem, in Regni solio collocabit,

JUVENTUS.

65

Mendicam dotabit, ditabit.

Hæc effæto Conjugi Obedum gignet :

Gaudente Noemâ, congaudente vicinia.

Expirante nimirum Christo viver Christianum Genus,

Cœlitum voluptas, Divinitatis Deliciæ,

O *Mysteria!*

Hæc in arcanis habe Viator ac perge.

G E D E O N
J O S E P H I N E P O S.

ARGUMENTUM.

Quid inani cytharæ aucupio aures illigas Orpheu?

Ex Hebro ad Hebræos diverte :

Altius Hymni Argumentum dabit invictus Gedeon,

Tibi coævus.

Hoc cantu, non aerias, sed empyreas aves morabere,

Magnas Viri virtutes pange, post magna vitia.

Optimus ex contrario contentus,

Strophen dabit Gedeonis ignavia.

Nam pridem vecors, trementia vexilla tremuit :

Et cum hostilibus telis certavit fugâ,

Addita signitiæ impietas.

Male audit quod Deum non audit.

Nam Victoriæ spondenti Numini,

Fidem negat, nisi majora fide prodigia videat.

Ergo Hamma & imber ad Gedeonem legantur :

Utroq, dignum Nuncio Auditorem,

Qui divino minus ori, quam suis oculis credit.

Posthæc dedecora,

Antistrophen ex virtutibus verte :

Plaudente sibi Providentiæ, cum hæc illis mutat.

Cane ut divinæ vi vocis contra Madianitas egreditur,

Quos à Mose deletos,

Unde vixerint nescias, nisi à suis tumultis :

„ Aded mala gramina nunquam bene pereunt.

Hic ex trepido intrepidus,

Universos jam provocat, qui singulos formidabat,

Itaq; ex Sacerdote Miles,

E

Dei

Dei cultor, mox ultor ;
 Cultum sanctè, gladium fortiter, vibrans,
 Mortuam pietatem impiorum motibus suscitavit,
 Verso jam nomine Jerobaal,
 Adorato Dæmoni fuctum fecit.
 Nec similes quam exiguâ manu tot capita sparsit,
 Centum & triginta Madianitarum millibus
 Trecentos objecit, sed viros :
 Ne ignaviæ fugam augetet, numerus disciplinam minuere
 Militum virtutem aquando exploravit :
 His selectis ,
 Qui fluvium manu legunt, non proni lingunt,
 Nam lingua fidentiores quam manu, arcentur Bello,
 Hos tubis armatos in aciem ducit :
 Tam Deo fidens, ut victoriam canat, dum pugnat,
 Tum face, & gladio armatos producit.
 „ Nam virtus in exemplum posita, micat cum dimicatis,
 Terrentur stolato agmine Madianitæ,
 Certis velut exequiis ;
 Gladio cædem, face funus ominante.
 Ita lymphatis terrore, & errore animis,
 Ceu Cadmæi Terrigenæ inter se gladios transigunt,
 Et mutuatis moribus cadunt.
 „ Malorum enim concordia in discordiam desinit,
 Hic victoriam premens,
 Hac illac fugat quos fugerat.
 Reges duos licitorum securibus subjicit,
 Quos puerilem gladium indignantes, dignatur suo,
 Gloriosus planè victor,
 Qui Reges necando, superbos facit.
 Nomine suorum amisso, neminem hostium servavit
 Stirpitis vellendi erant impii.
 Numquam enim alii mores fuissent, nisi alii Homines
 Hoc ergo vindice verè pereunt Madianitæ :
 Nullumq; stante Gedeone Idolum stetit.
 Lætam hanc Antistrophei lugubri excipiat Epos :
 Nam tot inter palmas ,
 Unum supra septuaginta suscepit Liberos,
 Magis felix si non minus fecundus.
 Unus nimirum Abimelech,

Ut patriam prodeter, Fratres perdidit,
Paternumq; sceptrum regit cum rapuit.

Sic bonis invisus,

Paternæ memoriæ invidiam fecit.

Heu miseræ Patris laudes natorum notis,

Hic hilares modos suspirio rumpe.

„ Humanarum rerum stilus est,

„ Læta tristibus finire.

JEPHTES

JOSEPHI NEPOS.

MONIMENTUM.

Lege Viator, ac luge.

Miseranda memoria hanc Aram complectitur.

Jephtes Galaadita;

Invito Deo satus, adultero nimirum thalamo;

Contra leges natus, nullis legibus vixit,

Fratrum convictu depulsus; latronibus convixit,

Tanto profectu, ut latronum Princeps evaserit.

Quippe in vitiorum schola, brevi superatur Magister.

Ære suo levis, ære alieno graves accessit;

Qui ne solvant, rapiunt; & peccant; ne pœnas luant.

Ferocem Juvenem flammavit temeritas;

Non tam præda, quam prædandi periculis læta.

Ammonitarum armis Galaaditas prementibus,

Ad profugum Jephthe confugit Patria.

Et de more vulgi, utroq; immodici,

Regem flagitant, quem noluerant Civem.

Exuerat is Patriæ amorem, non Filiæ:

Quæ unica, tota erat Domus.

Huic dotalem gloriam cumulaturus.

Totam belli molem ad se recepit;

Regiam infulam pactus sub pugnam;

Quo linteo nullum melius bellico sudori tergend.

Ita bellum sine Regno subit, ut Regnum subiret sine bello.

Pium igitur putumq; duellum voto auspicatorus;

Quicquid reverso primum occurat;

Pro victorali piaculo huic Arae spondet.
 Heu pietatis improvidæ simplex impietas !
 Hostiam magis horrebit, quam Hostem.
 Ergò sive ira, sive indulgentiæ Numinis, vicit.
 Ammonitas nec paci, nec bello paratos, momento ex-
 gnavit

Urbes viginti simul obsidere cœpit, & cepit.
 Longos victori genitus festinante victoriâ.

Jam Patriæ redonatus, & voti reus,

Nil ante Filiam pro foribus vidit,

Cestientibus Puellarum choris prægestientem.

Ah quæstuosam morti lætitiâ !

Hunc illi victoriæ finem hostes vovissent.

Tum nivali osculo Natæ libato,

Ceu supremum spiritum ore legeret ;

Vicinus (inquit) Filia : nimio victoriâ mercati !

Tuo nempe sanguine.

Illa non vitam rogat, sed spatium :

Nam moti mollius fit morâ

Bimestri ergo ejulatu in furdas cautes eliso ;

Quo, sibi Præfica, suas anticipat nœnias,

Huic se demum Arae votivam fistit.

Æquè imprudens obsequio Puella, & imperio Patris

Nisi Pontificis ignorantia, utriusq; culpam minueret,

Astat jam cum intrepidâ Hostiâ

Trepidus Sacerdos Pater.

Nam dolorem hic premeudo auxerat,

Illa plorando consumpserat.

Jam, ne quid non rite fiat, linguis favetur,

Hærent in Virginis vultu Juvenum vultus :

„ Nam despetata pulchritudo acrius movet ;

„ Et Solis instar major videtur cum cadit,

Cœlum spectat spectata Puella :

Cujus lacrymas astantium oculi spargunt.

Jam neci devotam componens Genitor,

Ferro jugulum invictæ Martyris delibat ;

Et semiaminis super exanimem cadit.

Vorant Virgineum corpus mundissimæ flammæ ;

Cœloq; inferunt, quo feruntur

Cætera sanctè niteq; peracta ;

Nisi canentium numeros innumeri gemitus fregissent.
 Hunc bello finem imposuit
 Nimis liberalis prædo, Sanctus Jephthes,
 Pugnare doctior quam vovete.
 At trepidæ Virgines, ne simili Patrum voto illigarentur,
 Aram hanc immortalibus literis inscriptam
 Annuo ejulatu circumlitrant.
 Grajæ etiam Musæ, quia Virgines,
 Pacti Invidiam
 In Agamemnonem Coartaneum rejecerant.

J E S S E

OBEDI FILIUS.

CLAUSULA.

Agmen claudet invictissimus Isai ;
 Ducum palmes, & Regum radix.
 Avitam bellicæ præfecturæ virgam
 Sudoribus ita rigavit,
 Ut cadendis sceptris sylvesceret,
 Bethlehem Patricius,
 Patriam fecit Deo dignam,
 Primævus in Philistinos gladium acuit,
 Quos uti cotem virtutis reliquerat Deus.
 Nam arma bello, milites pace franguntur ;
 Et hoste mortuo, pugnant sodales,
 Sacræ militiæ authoratus,
 Pro Sanctuario Sanctus bellavit.
 Quod vel amissum, in ejus pectore invenisses.
 Miles fuit sine militum vitiis ;
 Qui victoriæ Cupidi, à Cupidine victi,
 Fœdiores referunt plagas quam inferant,
 Emeritus, consilio pugnavit,
 Utilius enim reguntur bella, quam geruntur,
 Cum pro galea canities est,
 Ubi relis nil amplius valuit,
 Filios pro telis in hostes misit,

Qui terginas manus Patri suffecere;
 Et tricorporis instar Gerionis,
 In triplici corpore, ter unus pugnavit,
 Atque sedendo vicit.

Quæris quâ virtute natos habuerit ?
 Nati minimus, Gigantum maximum vicit.

Quæris quâ specie?

Despectior, imperio dignus est visus,
 Hæc tanta felicitas

Jesseum pectus impetu ingressa,
 Animam expulit.

O Mortalium voluptas nocens;

Hæc cogita Viator:
 Et sedens interjunge.

ic.
M U N D I

VIRILITAS.

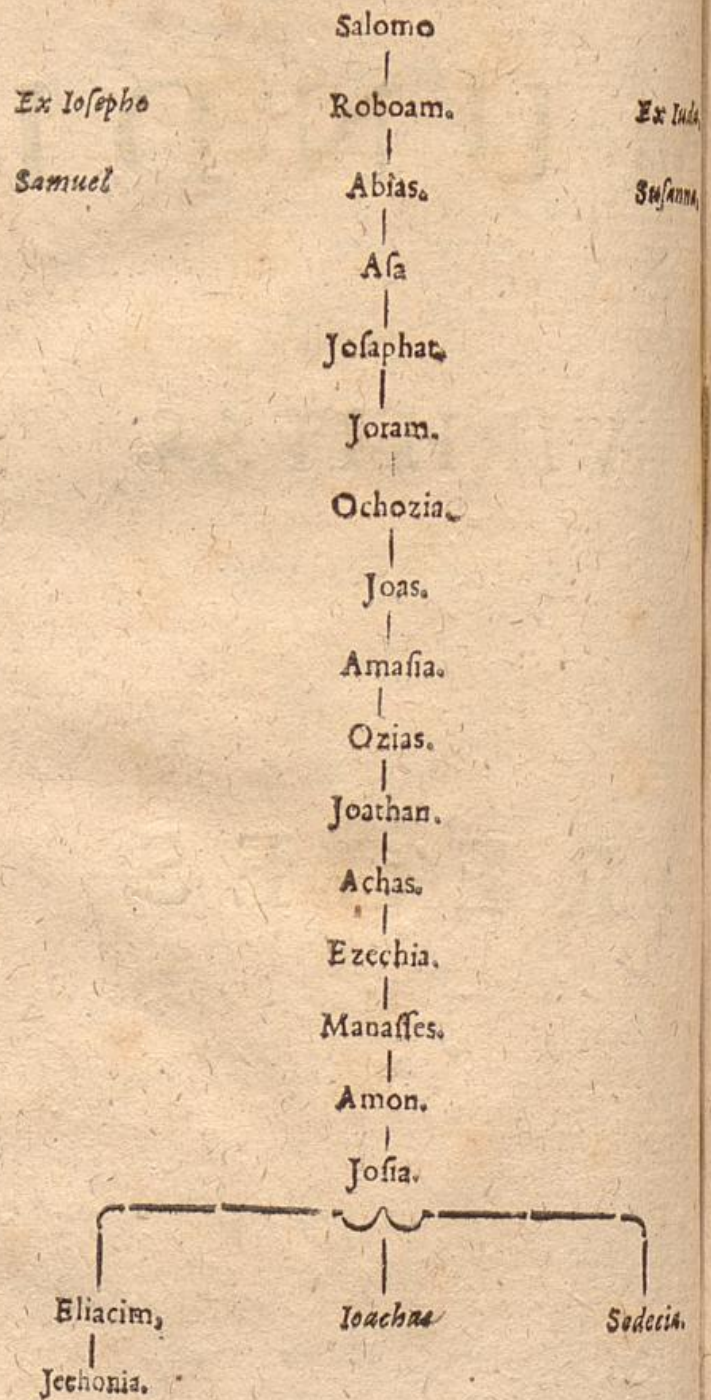
R E G E S.

IND

DAVID
JESSE FILIUS.
Christi | linea.

DAVID
JESSE FILIUS,
ADINATON.

A Ducibus ad Reges venio.

Crudam Mundi juventutem maturuisse indicat purpura,
Coacervatæ tamen cum dignitatibus curæ;

„ Ubi enim curæ nisi in curia?

Solem circumnectens corona nimbos minatur.

Coronatorum primum spectabis Davidem;

Omniū felicissimum & miserimum.

Felicitatis hoc habuit maximum, quod ex minimo crevit;

Hoc ipso miserimus, quod ingentes ærumnæ invenere felicem.

Jugulatores paterni gregis leones infans jugulat
Ipso infelix triumpho.

Nam citra infantia ludicra, dura exorditur à teneris.

In prætextâ chlamydi candidatur.

Hoc ipso non invidendus, quia præmaturè invidendus.

Carnelium Philistinorum propugnaculum Goliath sternens,

Unico lapide Rempublicam fundat.

Sed victoriam potius, non præmium,

Plus odii lucratur quam gloriæ;

Et optimo inter aulicos argumento, displicuit.

Entheatum Saulem cythara mulcet;

Utroque Arcu felix, seu fila impellat, seu tela.

Sed Erynnos irritat dum temperat,

Nam lyrà ludens, hastâ pene confossus,

Ineluctabiles gemitus à cantu exorditur.

Inter Getheos aulicos recipitur profugus,

Sed Regi carus, non Satrapis,

Ut insanos fugiat cogitur insanire.

Jam Regali conjugio superbit Opilio:

Sed Philistinorum præputiis empto, Pronubam habuit Libi-

Judæ & Israelis Diadema, (tinam.

Ex gemino unum, suo capiti implicuit:

Sed Saulis ac Filii sanguine gemmatum.

Quos ardentissimos hostes ardentissimè amans,

Vivos fugit, mortuos deserit;

E 5

Mœstus

Mœstus ne vincat, & quia vicit.
Sic mutuis vulneribus, sanguinem victi, victos lacrymas
fundit.

Omnium hostium vidit funera;
Quo vel ipse, vel Deus, vel ipsi se, conficere:
Sed plura suorum vidit,

Triduanâ peste, trienni fame, perenni bello,
Ut flebile lucrum fuerit, amissis civibus urbes capere,
Reges omnes finitimos aut ferro vinxit, aut fœdere,
Sed externis liber, intestinis obnoxius:

Æque infelici Marte, sive vincat, sive vincatur,
Pacem peperit tandem: sed bello pejorem.
Nam pondere armorum liber, amorum vinculis captus
Cupidinis Marti mancipium datur,
Tum ex adultero homicida.

Raptâ Coniuge, Maritum sustulit,
Multiplici conjugio lætus, non Filiis:
Quorum alter Sororis stupro, alter Novercæ incestu
Bis infelicem fecere Patrem.

Tum diriore ultione quam crimine,
Stupratorem incestificus vetante patre necat; dolente necatur.

Ut nescias flebilior ne Patri contigerit injuriâ, an vindicta,

Inornatam Hierosolymam capit, captam ornat.
Ut miserimæ Urbi salubrius nihil contigerit, quam vincti
Sed Sanctuario Urbi donato

Templum Sanctuario donare caverit.
Cruentæ dextræ manus horrente Numine.
Ut Davidis victoriæ eidem exosæ fuerin à quo imperare,
Tandem septuagenariò major excessit.
Sed clarior si citius.

Nam frigidus, imbellis, attritus;
Quasi ex illo Davide nihil retinuerit David;
Impetium senex deposuit, quod meruit infans:
Et infante invalidior, decenni filio sceptrum commisit.
Hoc uno felicissimus esse poterat,
Quod hominum strenuissimus,
Hominum sapientissimum genuit:
Nisi quod prævisa Filii nequitia morientem mori coegit.

Hera

Hem qualem in Purpurâ felicitatem speras,
 Si Principum felicissimus, miserrimus fuit.
 „Quamquam hæc Regum conditio est,
 „Felices facere, non esse felices.

SAMUEL
 EX JOSEPHO.
 EPITHETA.

Qui hic conditur,
 Uno signati nomine non potest,
 Aliud semper nomen meruit.
Mæroris Filius. lætitiæ Parens vocetur.
 Nam Novercæ æmulatione Matrem habuit,
 Lacrymarum clepsydrâ moras notantem.
Speratus cum desperandus,
 Sterilem habuit Matrem.
 Tantæ animæ desperabat Natura æquare corpus,
Conceptus acerbus, virtute maturus,
 Ipso illatebratus utero sanctitate lustratur.
 Ut divino spiritu prius respiravit, quam suo.
Fasciis liber, voto adstrictus.
 Nazareorum ministeria Templo circumdat:
 Officiis cum Deo, certante Matre;
 Quæ in Templo impetratum, Templo despondet:
 Et liberum Deo reddidit servum.
Obsequio cæcus, monitis oculatus,
 Incipit ventura profari antequam fari.
 Ut uni Samueli nihil inopinum contigerit:
 Nec Prophetam mireris ex Prophetide natum.
Fervore cadens, innocentia candidus,
 Circa propitiabilem Arcam excubias ducit,
 Ut gemina Cherubin tertium mirarentur:
Templi custos, & Dei Templum,
 Divinâ consuetudine per somnum fruitur.
 Pontificis vocem simulante Deo;
 Ne aliam Pontificis vocem credas, quam Dei.

Parvitas

Pavore vacuas, Numine plenus.
 Pontificis Filii extrema denunciat.
 Qui sacrificia libate doctiores quam lirare,
 Lucem noxis, noctem luctu transigebant.
Asper eloquia, dulcis moribus;
 Trepidum Pontificem intrepidè increpat,
 Qui nimis indulgente in Filios censurâ,
 Raptores arguens, rapinas participabat.
Pravisu verax, provisu velox,
 Cadente Pontifice, Pontificatum sustinuit.
 Sic dignitas Aaronitas defecit, cum digni Aaronitæ defecere,
Vincentis Prefectus, centenario suffectus:
 Amissam Arcam Fœderis, renovato fœdere vindicavit.
 Ducitque pœnas pœnitentiâ vitare.
In pace pugnavit, in pugna pacatus.
 Philistinos quiescendo vicit.
 Nam Cœli fulmina, populi gladios invocans,
 Captos perdit, perditâ capit.
Æqui iudex iudicium æquissimus:
 Filios sibi substituit.
 Sed populo impositos, statim deposuit;
 Ne justitiæ lances auro deprimerent.
Populi Consul, populo consulens,
 Saulem Regem creat, inter malos meliorem;
 Peruncto vertice, ad medellam.
 „ Regius enim est morbus superbiæ tumor,
Zelo æstuans, lacrymis madens,
 Saulis contumaciâ servatum Agagum discepit:
 A Saule ad Davidem gregis regimen transfert,
 „ Nam timendi sunt Reges, qui Deum non timent,
 Omnium denique laudum compendium esio,
Quod omnium laudum compendium fuit.
 Itaque ne Virtutis osores amet, tandem moritur.
 Nec obtinet votum.
 Nam Pythonissæ incantationibus fretus Saul,
 Eadem pravitate mortuum quærît Samuelem,
 Quâ vivum oderat.
 Scilicet virtutem sequentem fugimus, fugientem sequimur.
 Sed evocatus è tumulo Samuel,
 Saulem ad tumultum devocat:

Et umbrâ territum ad umbras rapit,
 Sic suis inventis obeunt curiosi,
 Samuel igitur,
 Bis ut vivat, semel moritur,
 Semel ut quiescat, bis moritur.
 Tu ne quiescenti obstrepas,
 Tace Viator, ac perge,

SALOMO
 DAVIDIS FILIUS.

SCYLLA.

Triforme hoc Monstrum,
 Humano capite, foemineo pectore, ferinâ caudâ,
 scyllam putas? falleris:
 Salomo est;

Hoc Pueri nemo sapientior.

Unus mortalium omnia scivit, nihil didicit.
 Venit ad Juvenem prudentia, quæ Juvenes fugit:
 Sui secuta apud pudicum,
 Cui candor pro canicie.

Quod magis mirete, ad dormientem venit:
 Musarum ductore somno, qui Musas fugat;
 Itaq; per ocellas fores, oculos, ingressa est sapientia;
 Vel hoc indicio cœlestis.

Nec venit indotata:

Sceptro manum porrexit Salomo cum cæteri ferulæ.

Ut dubites iter utri plus contulerit:

Nam per Sapientiam regnavit Puer, per Puerum Sapientia.

Prima imperantis cura fuit Patris sepulcrum:

Tanta magnificentia, ut Patrem æternaverit tumulando;

Errant nimirum qui, ne degeneres arguantur,

Parentis famam extinguunt,

Non extinguitur fama, cum desiderantur extincti.

Eadem pietate

Mortem patrio testamento legatam Joabo dedit.

Optimum novi Principatus fundamentum ex talium ruina:

Qualis enim Populus, si pessimi optimates?

Ex

Ex Rege Sacerdos, Templum dicavit,
 Mundum voces, non Templum,
 Spatiis tripartitum, plagis quadrifidum:
 (Annis totidem, quot Mundus solibus absolutum,
 Merito igitur undecumque delatae opes;
 Ut Mundum Mundus ornet.
 Hinc à divinis ad civilia; uti decet.
 Urbem mœnibus, Regnum urbibus stipat:
 Ut populum cohibeat, quem auxerat pace.
 Regiam & tribunal, gemmâ & ostro consternit:
 Ne venalis speretur justitia, quæ opes calcat,
 Atque ut profugam revocet Astræam,
 Aureos mores in aureâ domo restituit.
 Nusquam lautius Sapientia sedit,
 Qua interprete implicitas lites momento explicuit.
 Illam præcipue, de superstite Infante.
 Qui cum duas inter Matres, nullam Matrem haberet,
 Utrique mori iustus, ut neutri cederet.
 Amore indice Matrem invenit:
 Eâdem Dictatrice Sapientiâ, Divina scripsit Oracula.
 Cum quicquid diceret, Oraculum esset,
 Hæc Regiæ fama Sapientiæ, Reginarum scitissimam traxit.
 Quæ majorem famâ, Regem mirata,
 Plura didicit, quàm quæsierit;
 Plura retulit, quàm obtulerit:
 Nam Salomonem alterum in utero retulit.
 Sed heu, quid Mortalibus tutum?
 Tantum ingenium mareuit, cum maturuit.
 Ut neicias utrum magis mirere.
 Senium in Infante, an Infantiam in Seno.
 Tantæ causa dementia, libido.
 Nec mirum, ex Bersabæa nato.
 Septingentis conjugis, trecentos concubinas,
 Innumerabilia stupra, conjunxit.
 Amavit quotquot vidit;
 Voluit quotquot amavit, habuit quotquot voluit.
 Stupente naturâ,
 Quod fœminis omnibus unus sufficeret, non uni omnia.
 Sic effœminatus Salomo sapientiam amisit.

Veneris perfidiâ ; quæ in alios non mitior, quam in Filium ;
Amantes excæcat, ut Amorem.

Hinc Asmodæi quam Dei legibus obsequentior,
Suorum Idolorum Idola coluit ;
Et Venerem veneratur venerens.

Ut non immetitò Venerem vocarint Luciferum,
Cum alter colatur in altero.

Sequuta, ut solet, luxuriam fecit :

„ Nam nimia liberalitas rapiens alitur.

Ergo, Regni opibus in gynæceo profligatis,
Pex gravissima tributa amicos nudat, ut amicas ornet.

Quin per magicas artes aurum scrutatus,
Feralis Æruscator, vectigales Dæmonas facit ;
Et Plutum quærit apud Plutonium.

Tot inter flagitia pacem amisit pacificus :
Salomo, non jam Salomo.

Bellante Idumæo, latronum duce.

Rebellante Jeroboamo tributorum quæstore ;
Pex Mammonæ ministros, Mammonæ cultor affligitur :

Donec divino Numine afflatus Achias
Suam pallium, & Salomonis Regnum, divisit.

Sic obiit insanus Sapiens ;

Hebræorum decus & dedecus.

Inops inter opes, sterilis inter conjugia,

Unico de tot thalamis suscepto Filio.

Nam nihil Veneri nocentius, quam Venus,

Primus è Christi Proavis Stygem coluit ;

Et primus intravit.

In dubio argumento : nam Idola posuit, non sustulit ;

Et flenda leguntur, non fletus,

O saga Puellatum forma,

Quæ insanire Sapientiam facit,

Et Hominem vertit in scyllam,

Oh, si sapitis, hanc Scyllam fugite.

ROBOAM

SALOMONIS FILIUS.

PA-

MUNDI
PARALLELA.

Infano infanus succedit natus ;
 Natus ex nondum infano.
 „Mala exempla natalibus prævalent.
 Uterque Regnum suscepit ;
 Ille annis tantum, hic tantum ingenio puer,
 Sed juvenis Salomo senes audit ;
 Senex Roboam juvenes audit :
 Sero erudiendus periculo,
 „Juvenili Senatu Regna senescere,
 Pari libidine uxoria dedicant Idola :
 Sed ille Venerem, hic Priapum ;
 Effœminatus virilem.
 Cujus Sacerdotio perfuncta Conjux, amat quod colit ;
 Tali Numini melior victima, quam Sacerdos,
 Pariamenta Conjugum gregem pascunt.
 Sed ille majorem, quia ditior ;
 Nam sine Mammona fuit Asmodæus,
 Pari levitate populum tributis gravant.
 Sed ille mollius, hic durus.
 Nam rapacitati additis convitiis
 Bis sera, ungui nocuit, & lingua.
 Pari in utrumque seditione, conspirat populus ut respicit,
 Sed ille turbas placavit, hic placando turbavit.
 Nam Aduram tributis Præfectum,
 Mulcendo cætui delegat, quem mulgendo censui delegat,
 Qui magnetica eadem facundia,
 Lapidem trahit, qua aurum traxerat.
 Uterque flevit Regni schisma.
 Sed ille adumbratum, hic verum.
 Nam diviso cum Religione Principatu,
 Roboamo Judaicus, Jeroboamo Israeliticus cessit ;
 „Nihil enim citius Regna secat, quam secta.
 Pari fato externos irritant Reges,
 Sed ille procumbit, hic succumbit.
 Nam Ægyptius Pharaos Sesostris,
 Roboamum libertate, auro Templum nudavit.
 Adeo intestina dissidia, finitimorum sunt lucra.
 Pari affectatione Templum ornant, non colunt.
 Sed ille aureis, hic æneis donis ;
 Ut ex dispari ætate nosceret,

Quant

Quam citò sæculi metallum degeneret,
 Paria igitur vitia pat sequitur pœna.
 Cupidinis enim flammis ad Tartari flammam a&ii
 Alternis se ignibus cruciant.
 Lite dubia, uter infanior
 Qui sapuit aliquando, an qui nunquam.

A B I A S

ROBOAMI FILIUS.

EDICTUM.

Adeste Cives, Advenæ, Convenæque.
 Quod Abias Roboami & Maacæ Filius;
 Paternam impietatem, & maternam libidinem retinuit:
 Quod ex malis malos geniturus,
 Omnium mulierum vir, omnium virorum mulierem duxit,
 More ut nomine Matri similem?
 Quod ultimis ceris scriptus hæres;
 Secluso primogenito, nihilo melior evasit;
 Et legum vindex, vivit sine lege:
 Quod veræ Religionis suavor, non sectator,
 Et facti promptior quam facere,
 Non percepit quæ præcepit:
 Quod justiore ferro, quam mente,
 De perduelli Jeroboamo Victoriam naviter potitus,
 Ignaviter est usus;
 Et quingentis millibus Israelitarum cælitus necatis,
 Idolo latras conterere maluit, quam Idola:
 Quot Bethel & Sichem schismaticas Urbes
 Triumphator ingressus,
 Fanorum aurum, non profanorum aras sustulit;
 Et prædata captivarum pudicitiam;
 Urbem lustris implevit, non lustravit.
 Quod partâ libertate
 Bis-senis connubiis statim mancipatus;
 Gznæceo citius quam Templo receptus,
 Manubiis Sanctuario debitis thalomos cumulavit:
 Deniq; quod octo supra triginta liberis undecunq; genitis,
 Paterna vitia pro patrimonio reliquit:

F

Hunc

Hunc Hominem ingratiſſimum, impuriſſimum;
 Iniſio Regni, vitæ medio, nequitia ſummo,
 Late & laurea privandum,
 Vita & vitta ſpoliandum,
 Stygio ergaſtulo mancipandum;
 Et Manium manibus, quos adoravit, adurendum;
 SEN. POP. Q. CÆLESTIS
 Atris calculis
 Cenſet, Pronunciat, Jube.

A S A

ABIAE FILIUS,

ROGUS.

Projice odores in hanc flammam, Viator,
 Aſa Rex Juda,
 Primus Regale funus Rogali luce radiatum,
 Aſſatumque pigmentis, cupiit: nec immerito,
 Principum Phœnici tales debebantur exequiæ,
 Hic Atavi Filius, non Patris,
 Videntem audiens Azariam, Religionem reſtituit,
 Optimus Patriæ Pater,
 Matrem Priapejorum Antiftitam Regno abdicavit,
 „Malorum enim principium ſunt mali Principes,
 Mafcula Venere effœminatos,
 Qui ſubterraneo abſtruſi delubro
 Brutam libidinem in Brutorum ſpecubus exercebant
 Terra eductos igni tradidit: hæc tantum dignos luce
 Nam Conſcientia Judice, mortem morentur,
 Qui ſe tumulant, ut peccent, & pœnas de compendio
 ritui,
 Latebras quærunt Inferis propiores,
 Majore prodigio Priapum in Cedronem demerſit:
 Qui ſubita glifcente flamma à torrente ipſo torretur.
 Diceres Virgineum Chriſti pedem libuturas lymphas
 Ob impuræ imaginis attactum, igne luſtrati;
 Dubito, aquis ne uratur Idolum, an aquas urat.
 Minimè novo miraculo:
 Cum Venus flamma ſit, aquis nata;

Et inter lacrymas ardeant amantes.

Diro certè spectaculo,

Terrentur Idololatræ dum torretur Idolum ;

Et in flamma naufragium facit.

Vera igitur nominis nota Medicus appellatur,

Quod languentem populum sanaverit.

„ Magna enim vulgi censura est Regis virtus.

Tantæ virtutis honorarium retulit, victoriam & pacem /

Inimò in pace victoriam ;

Nam decies centena Æthiopum millia ;

Certum sibi funus de colore ominata,

Panicis terroribus divitiis incussis,

Spernendo potius quam sternendo diffavit.

Volvensur humi nigra corpora, ceu torres sanguine extincti.

Fugiant ad Orci flammæ fuliginosæ jam animæ,

Ac Furiis similes sibi advenas stupentibus,

Tartari tenebræ geminantur.

Sub alterum pacis decennium

Asæ Baasa, ut Roboamo Jeroboam fatalis hostis,

Victoriæ materiam intulit verius quam bellum.

Quin asportatis hosticæ Ramæ ruderibus,

Gabaam & Maspham, Regni propugnacula, exaggeravit.

Iraque inversam triumphî speciem vidisses ;

Hostes dirui, mœnia duci captiva.

Nec omni tamen labe caruit : Davidis genus erat,

Nam omnia Ethnæorum emaculavit cunabula ;

Præter excelsa Fana,

Montibus ingenio altioribus nixa.

„ Ut intelligant Principes

„ Quanto periculo arces Hæreticis indulgeant,

„ Cum tela vix evolent quo impietas repit.

Israelem oppugnaturus, divina humanis auxilia post habuit.

Assyriorum fœdus toto æratio paciscens,

Ab infidelibus fidem emit.

Prophetam indigno fœderi reluctantem nervis præpediit ;

Cives Prophetæ faventes gladio addixit.

„ Aded intutum Reges carpere, vel optimos.

Æqua igitur talione,

Tienni podagræ, felleæ bilis filix, cruciandus traditur.

Et qui Vatum pedes nervis arctaverat, pedum nervis arctatur.

F

At

At de crimine pœnam traxit, de pœna crimen,
 Ad nobilem illam pestem, medicis fortiolem,
 Medicorum manus implorat, non Dei.
 Ipso ridendus nomine, dum Medicus eget medico,
 Denique lectum pro equuleo nactus,
 Membri fragâ torquente podagrâ, erratorum summam fa-
 tetur.

Resumptaque virtute redivivus,
 Odoratum hunc Rogum sibi vivus composuit;
 Ut Empyreum prælibaret in flamma,
 „ Nam Virtus non fragrat nisi flagrat,

JOSAPHAT

ASÆ FILIUS.

MINÆ.

Veh tibi, Viator,
 Si quid tibi conscius, censorium hoc Solum calcas.
 Inexorabilis Arbiter Josaphatus hac in valle jus dicit.
 Cui tanta veritas, ut nihil ignoscat,
 Integritas testem do zelum,
 Quo à stirpe revulsas effœminatorum reliquias excoxit,
 Divini Juris interpres
 Legis tabulas in omnium pectora transcripsit è suo,
 Merito lapideas; ut lapidem rogent, qui lapidem violant.
 Inspectores utiq; Foro constituit Æaco similes:
 Peccanti attentos, non precanti.
 Quibus tam leve aurum, ut recti lancées non flectat:
 Tam recte ferrum, ut à recto deflectentes proterat,
 „ Civium quippe securitas est securis,
 Damnandi rigorem æquavit plectendi vigor.
 Nam conscriptis familiarim bellatoribus,
 Regno arces, arcibus præfidiarios,
 Præfidiariis præfectos imposuit.
 Ut omni aditu gladiis obstructo
 Fugere cum nequeant scelesti, scelera fugiantur,
 Nec armis opus;
 Si ad spectu Gaaladitas vicis, Moabitas cantu.

Nan

Nam Hebræis modulantibus, in furorem acti hostes,
Inter se digladiantur.

Paribusque momentis illi canunt, isti cadunt:
Chordarum concordia cordium discordiam proferente.

Risit Mors musica tot Andabatarum paria,
Sono occæcata, ad numeros cadere,

Horruit Mars amusicus arcum nervos lyræ nervis eludi:
Et lyram inter arma numerari, ut inter astra.

Hæu duræ minæ!

Quid faciet Judex, si sævit Cytharedus?

Veniet summa dies, die carens, cum Apparitor Angelus
Omnes antistare jubeat hoc Forum, cui omnia liquent,

Quod vadimonium nec favor excusabit nec lacrymæ;
Ne Mors quidem.

Nam rupta tellure, solutis Mundi compagibus.

Mors ipsa jure petitura. quod bona fide possidet,
Absorptos evomet, ut resorbeat.

Aderit Adrastæ ministra Erynnis.

Carnifex nimium flamma;

Quæ luce eadem scrutatur impios, & comburat:

Ac ne quid inultum lateat, nil iniustum relinquet.

„Metue scelestæ non cunctaturum Judicem.

Plus metue cunctantem.

„Diu gravida nubes damnosius parit.

JORAM
JOSAPHATI FILIUS.
SENTENTIÆ.

Recurrit ad Joramum Atavi impietas,

„Nam in aulico freto

„Vitia fluunt, ut resuant.

Ante imperium innocens visus.

Ostennio nequiter egit, quo imperavit.

Nam innocentia candorem immerita cruentat purpura,

At regnum sublatus Fratres sustulit.

Nam Tyrannus sanguinem sicit quem timer:

Nunquam lætus nisi dum canit exequias,

Addit crudelitati sodalem Idololatriam.

Bis de inferis optime meritis;

Quos auget, & adorat.

Quid enim colat nisi mortua, qui vivos odit.

Impietatis magistram audit Conjugem.

Illam nempe Athaliam, Achabi mortalium scelestissimi.

„ Nam sapè impietas est dotalis.

Uxorò exemplo citius raptus quàm patrio,

Mascula thura effœminavit.

Nam efficacissima suadendi oracula sunt oscula.

Ad inania pavidus, Helix minas non pavet.

Nam perituri Tyranni argumentum est

In securis metus, in metuendis securitas.

Vero igitur eventu Judæam prædantur Arabes,

„ Nam Regum delicta Regnum luit,

Infelix populi conditio,

Quia præmitur à Tyranno, Barbaris tradi;

Et desperare, quia perit.

Regiæ conjuges raptæ, Filii trucidati.

Itaque infelix cælebs & orbus,

Conjugem lecto, natorum letho funestatus,

Flevit, à nemine fletus.

Nam populi mullum, Tyranni lacrymæ.

Sic acerbissimæ morti servatus,

Animam cum visceribus pone recessit.

Ut intelligas quo loco mentem habeant igna

Rogo demum caruit, non tumulo.

Hoc etiam præposterè :

Quod igne fraudatus quem meruit,

Tertiam impetravit quam teruit;

„ Nam Tyranno maxima pœnarum est,

„ Post obitum non lucere.

OCHOZIA

JORAMI FILIUS.

JOAS OCHOZIÆ FILIUS.

AMASIA JOASI FILIUS.

SAXIFRAGIUM.

Tres hæc statuas,

Inter Christi Proavos pridem collocatas,

Mat-

Matthæus fregit dum tacuit.

Execratum Achabum Matris Patrem

Respicit hæc vindicta ;

Cujus Nepotes ad tertium usque diris voverat Vates,
Itaque ne Christi Majores Achabi Minoribus miscerentur,

Nepos, Pronepos, Abnepos

De sacro Stemmate exulantes,

Nomine carent, & effigie.

His alia vita, non alia vitia :

Primus primâ, medius mediâ, ultimus ultimâ

Ætate defecit :

„ Ut scias, ânimi esse crimina, non pili.

Omnes imminentem puerinæ fugerunt gladium :

Primus hostilem, alter maternum, tertius servilem ;

Parcente falce, donec scelera maturefcerent.

Omnes laude indigni, digna laude inceperat :

Nam vana simulacra,

Primus diu non coluit, ultimus coli vetuit,

Medius colentes occidit.

Omnes ad volutabrum reversi, Idola restitunt :

Hostilia primus, aulica secundus, paterna tertius,

Omnes monitoribus asperi :

Primus Heliam non aridentem detidet ;

Tertius minanti Esaiæ mortem minatur ;

Medius Zachariam lapidum cultus exprobantem,

Lapidibus obruit.

Omnes rempublicam perdunt.

Primus postulatitio fœdere ;

Alter emptitia pace ;

Tertius voluntario duello.

Omnes Templum dedecorant ;

Quod primus deserit. secundus spoliat, tertius spoliati
patitur.

Omnes conjurato ferro ignaviter sublati.

Primus dum latet, alius dum stetit, tertius dum fugit.

Omnes denique mali :

Non ita ut altero pejor alter.

Sed omnes omnium pessimi.

Omnes igitur Matthæi calamo, ut Judæi gladio, confossi ;

Nec inter vivos, nec inter extinctos numerantur.

„ Nam quos premit oblivio, non natos puta.

OZIA

AMASÆ FILIUS.

P + R A P H R A S I S.

*Hoc in tumulo, non tumulo, jacuit non jacuit
Vivum cadaver Regis agricola.*

*Qui victor victus, Deum sprevit dum coluit,
Et vulneratus ut convalesceret, moriendo convaleuit.*

Hunc vivos fugientem, mortui timuerunt.

*Relatas ad hunc griphum, Viator? paraphrasin cape,
Hic est Ozia Rex Juda;*

Qui urbana vitia in suburbio declinavit.

*Rediit sub hoc Principe ad suum exordium Regia dignitas,
Nempe ad Pastoritiam,*

Hic triumphali aratro terram domuit,

Unde nixa fecunditas;

Cum trabeato Agricolaë vestigalior serviret tellus;

Et regia manu maritata gemmarent Carmeli vites.

Audiant Principes qui ex Urbium cibere aurum citibrant.

Veræ fodinæ sunt sulci:

Bobus, non hominibus graves.

Ibi vegetæ opes radices agunt.

Mas humanissima humus sinu promit:

Quæ Hominum alitrix, & alumna,

Rivis nutrita, frugibus nutrit,

Huic uni fœnerabantur utique Reges,

„ Quibus pro oculis erant scrobes.

„ Nunc terram dedignantur terræ filii:

Nec colere modo, sed calcare.

Nam purpurâ interpositâ à se Matrem fecerunt;

Eandem perosi pro quâ dimicant

Hinc Principum, lubricæ opes, quia sine radice,

Plutus à Cerere gignitur & Jafone;

Segete, & vellere:

Utroque succrescente sumentibus.

Rubiginem vomeri non indulsit; sed neque gladio.

Utraque Martis materia, ferrum:

Utroque modo terram subegit,

Phil-

Philistinos, Arabas, Ammonitas,
 Tam facile sub jugum misit, quam juvencos.
 Gethum, Iabiam, & Azothum, hostiles Urbes,
 Eodem vomere quo glebas, exaravit.
 Pari lusu vulpeculis tragulas, & balistas hostibus tetendit.
 Eâdem arte segetum messor, & capitum.
 Cereis falcem morti commodavit.
 Ita ex arvis ad arma, ex armis ad arma divertens,
 Oleas messuit, quas ipse confecerat,
 Sed utinam ne extra suas oleas.
 Nimirum vanidâ victoriarum distentus aurâ
 (Qui felicium est moribus)
 Sacerdotali sibi jure arrogato,
 Sacro thure profanus adolet.
 Oh, quid agas mitrate villice?
 Te aratrum decet, non ara.
 Huic fumo successit flamma; ambitioni iracundiâ.
 Uno scelere bis injurius,
 Cœlum thure, thuribulo Mystas exterret.
 Non dilata vero vindictâ,
 Subita lepræ illuvies Regiam frontem populatur;
 Et infulæ locum fœdat.
 Decebat talem Pontificem talis lamina,
 Ut frontonis superciliam deprimeret.
 Dicitur etiam Tellus ingenti fremitu trepidasse,
 Exitura de centro, nisi ille de Templo.
 O fluxa, Reges, gaudia!
 Cum ipsum, supra quod statis, instabile sit.
 Atqui cum sua Tellure tremens Ozias,
 Extemplo resilit ex Templo:
 Et Regno exauthoratus,
 E vivis migrans non è vitâ,
 Marcido in corpore non sepultus, & insepultus,
 Solivagos intra penates lugendo consenuit.
 Diu expiravit vivum cadaver;
 Sero moritur, jam mortuo similis;
 Et avito sepulcro interdactus,
 Agro tumulatur, quem coluit.
 Adeò superbiorum contactum vel Mortui pavent.

Habes griphi sententiam,
Viator abi.

JOATHAN
OZIAE FILIUS.
LEGATIO.

Adesto Fama.

Ad Principes te delego,

Unico exemplo magna consilia transacturam.

Joathani Regis virtutes Regibus refer,

Ut emerito Patri succedens puer,

Fesso Athlanti Alcides integer,

Ægro Parentis capiti supposuit suum,

Felix Genitor, qui vitâ peractâ vivens,

Successoris virtutes non speravit, sed spectavit.

Felix puer, qui paternæ frontis adspectu, frontem remisit,

Et humilitatis magistrum habuit tumorem.

Et quis credat? unum caput alterius morbo sanatum.

Addetur Isaïæ, Zachariæ, Oseæ, Amosi,

Nobilibus spectris admonitus,

Rectum iter institerit,

„ Nam veritas privatæ fortunæ bonum.

„ Ad Principes non illabitur, nisi è Cælo:

Non immeritò Jovis Filia,

Prædica, ut Numine usus propitio,

Syriæ & Israelis conjuratos Reges cohibuit:

Ammonitas semper cæduos feliciter cecidit:

Numquam non lædente ferro, numquam læsus.

O militiam innocentem!

Ubi ad meliores partes applicante victoria,

Nemini nocebant arma, nisi nocenti:

Et rector rectorius collimabat.

Post militare, civile studium exaggera.

Ut sanctæ Urbis intuta muniit, diruta erexit:

Nec molles fundavit moles, sed sibi similes.

Ut Dominus ex Domo, Domus ex Domino agnosceretur,

Turrim Ophel evexit supra nubes,

Regiæ mentis Idæam semper serenhæ.

Portam

Portam Templi speciosam,
 Aëris & auri ornatu, nomine dignam fecit.
 Speciosam ne magis, an spatiosam?
 Sanè totam Petri charitatem triumphali fornice excepit;
 Quam recto vestigio claudus sequutus,
 Ne torto pede speciosum limes deformaret.
 Narra ut hoc Principe,
 Vomuit vetustas multo solidiora quæ exederat.
 Ut collapsa nemo dixerit ædificia,
 Sed sponte inclinata, ut altiùs gliscerent.
 Celebra denique magnificentiam,
 Quâ urbes Civibus, agræstibus mapalia condidit.
 Illas præsidio, hæc subsidio,
 „ Nam mutuis gladii, & ligonis officiis,
 „ Tuerur qui alitur, alitur qui tuerur.
 „ Et arces pereunt post casas.
 Post hæc elogia altum ingemisce,
 Quod hostibus ferox, suis blandior,
 Objurgandæ superstitioni linguam non habuit.
 Itaque gloriosius
 Delubra solo, quàm ædificia Cælo, æquasset.
 Ut mirum non sit,
 Adulari populos Regibus, cum Reges populis adulentur.
 Adde igitur Principibus animos;
 Ut à divinis exorsi, degeneres increpent:
 Joathani ejurato exemplo.
 Qui fortia facilius fecit, quàm dixit.

ACHAS
 JOATHANI FILIUS.
 HISTORIA.

Amicitias beneficiis parari qui putat,
 Historiam hanc legat.
 Achas ad Judæ solium divinitus erectus,
 Omnem lapidem movit quo Deum perderet,
 Nam inter saxeos Dæmonas diviso cultu,
 Nullum ut faceret Deum, multiplicem fecit,
 Parum fuit Deum obruisse lapidibus.

Eundem

Eundem importuno Oestro vellicaturus,
 Muscam Deum fecit,
 plane suos inter Deos numerandus;
 Puffillus, Excors, niger, molestus.
 Mirare divini pectoris patientiam,
Quæ injuriam perosa non injuriam, hostem prole auget.
 Et quod optimum Dei munus, optima prole,
 Hic ex beneficio maleficus,
 Acceptum Filium Idolis comburit.
 Timuit orbis eundem Rogum:
 Tremuit populus Thyestæam illam coquinam:
 Inventa est flamma, quæ astantes frigidus faceret.
 Nefandi sacrificii locus Gehenna;
Quæ tartaro nomen dedit, ut exemplum.
 Quippe infernus ignis
 Nondum nomen invenerat satis horrendum.
 Achas Plutone peior, ignem dedit inferno pejorem.
 Parati affluere Dei vindices,
 Rasis & Phaceus, Syriæ & Israelis Dynasta.
 Maluit tamen Deus contumacem contumaciter demereri;
 Itaque Isaiam Achaso delegat.
 Qui pro victoria spondeat:
 Prodigium quodcumque daturus pro vade.
 Et quo prodigia firmentur,
 Dei Filium pignori pollicetur.
O Numinis patientia toties irritata, non irata!
 Achas, prodigia respuit:
 Et Numen inter Nepotes dedignantur.
Puto Deum ipsum Gehennæ immolaturus, si nasci festinaret
 Spretis igitur Cæli copiis,
 Assyriorum Regem mavult auxiliarium.
 Sic mendax nemini credit, nisi mendaci.
 Ac ne pretio careat tutela.
Totum ærarium, sanctum, profanum, Assyriis profundit
 Vitamque pretio taxat.
 Itaque quicquid rapere hostes poterant, donat:
 Seseque spoliat, ne spoliatur.
Quin sublatis exuviis Templum claudit;
Quasi incluso ac spoliato Deo, victor.
 Risit insaniam Deus;

Et perfidum reliquit foederatis plectendum,
 Nam perdit, ipsi se perdunt.
 Affuit ergo accitus Assyrius Thelegat-Phanasarus;
 Qui attritis Achasi hostibus, ipsum attrivit;
 Sic nocent auxilia malo majora,
 Et bellorum nimbi detonant in authorem.
 Putas Achasum respuisse? desipuit.
 Ab sua Musica perpunctus Damascenorum Idolo se devoverat
 Itaque contra Syros, Assyrios implorat;
 Contra Assyrios, Syrorum Deum,
 Qui ne suos quidem servaverat.
 Hic divina patientia desperavit;
 Et servare nolentem semel perdidit.
 Malè morietur inter utramque vitæ metam:
 Et extra tumulum tumulatus
 (Quis enim justa faciat injusto?)
 Gehennæ assignatur, cui nomen fecerat.
 Sic ei fiat, qui beneficium in vitium torquet.

EZECHIA,
ACHASI FILIUS.
INDEX.

Rerum ab hoc Principe gestarum indicem cape.
 Sub Romanæ Urbis natales nascitur,
 Achasi Filius Ezechia.
 Sed illo ex optimo Patre pessimus.
 Hic ex pessimo optimus, iterum pessimum geniturus:
 „ Sic tessellata fortuna bona malis interpolat.
 Sanctissimæ Parentis mortes libavit, non Patris.
 Quæ felicior Mater quàm Uxor,
 Pro votis Filium accipit, non Maritum.
 Quintum supra vicesimum annum natus,
 Florem sceptro imposuit, quem cæteri perdunt.
 Primo imperii anno Templum aperuit,
 Quod nihil Sanctum vidit, nisi Regem.
 Mosisetiam serpentem dejecit, olim salubrem, jam virulen-
 Postquam superstitionis aris concaluit, (tum;
 Anno & Animo eodem,

Scal-

Sculptilia in Cedronem sparsit; musicos modos restituit,
 Utrumque nexum: quid enim Cedron nisi mœroris
 Sic populi lacrymas Idola sorbent;
 Et flente flumine, cives canunt.

Tot Pharaonibus demersis, quot Idolis,
 Mergunt incendiatii illi Dæmones;
 Inferno ardore ex antipetistasi geminato.
 Et adorata illa saxa, adorantium scopuli,
 Post animorum naufragium ipsa naufragantur,
 Postero anno, divisa Judæ studia pro concione componit,
 Amphioni comparandus Orator:

Nam urbem ille paravit, hic reparavit canendo,
 Instante Paschate;

Ad Solimorum celebritatem schismaticas alliciens Tribus;
 Judæ Israellem conjunxit.

Ita Paschalis Agnus, agnos fecit convivas;
 Et fractis Ioolis integrata concordia.

Post hæc, Salomonis de plantarum usu commentarios
 combussit,

Jam enim ex horto non è Cælo salus quærebatur:
 Et herbarum non oculorum expresso succo,
 Membra curabatur, non animi,

In illa agitur flammâ ars mortua, spes revixit.

Utinam Coi Senis farcimina ad Ezechiaë manus venissent,
 Sine carnificinâ homines convalescerent.

Auctis jam annis;

Aucta cum Sacerdotum pietate, laicorum liberalitate:
 Condendis largitionibus Templi horrea laxavit;

„ Qui neget frugi esse virtutem?

„ Cum sacra opera sacras opes adaugeant.

Anno imperii bis septimo, qui semper Climactericus,
 Ezechiaë virtus tentata,

Nam Assyrius Sennacherib Judæam evertens, & evertens,
 Citius rapuit arces quam vidit.

Quæris quantâ acie?

Terra contecta, montes depressi, flumina epota.

Sed armatorum tot millibus,

Trecenta & triginta talenta oblitere,

Toti Ægyptiorum armamentario,

Totum Templi ærarium objecit Ezechia.

Nam

Nam sacrae divitiæ eo servantur ut servant.
Fecerat hoc etiam Pater, sed impate studio.
Ille Templum timebat, hic pro Templo.

Extremo eodem anno,

Assyria fide recrudescens Barbaris,
Infanda effutiente Sennacheribbo, ad pias preces confugit.
Felix certamen: linguâ pugnacem lingua vicit.
Minus dixi; dormiendo vicit.

Nam per tenebras cæcutiente Angeli gladio,
Assyriorum millia centum octoginta; somnus consignavit
Sorori.

Dirigit Sennacherib nocturnæ cladis spectaculo:

In patriâ, à Filio, ante Idola cæsus,

Qui patriam liquerat, pro Filio, contra Deum

Anno victoriam sublabente, dirum ægrotat,

Tumente ulcero quò animus detumesceret.

Lethum denunciante Isaia, luget, submittitur, convalescit.

O dulces lacrymæ, vitæ auspices, vel ineptæ, vel receptæ.

Primum nascentium omnem, ultimum pereuntium suf-
fragium.

Anni igitur quindecim ad vitæ stamen affuti:

Illustri teste, Sole;

Qui supra lineas decem retroactâ styli umbrâ

Viam & Vitam redorditur.

Hem quid solidum in humanis,

Si ætas horarium est, annus linea, umbra vita.

Lethalis umbra, quæ lineas enecat, quotquot attingit:

Pariterque dum proficit, deficit.

Post menses duos.

Babylonum Legatis divitias & delicias ostentat,

Nescius quam rapaci populo illecebras.

Sed ô rigidam disciplinam circa Principes,

Pro quantulo crimine, quantum discrimen?

Funestior intervenit Legatus Isaïas.

Qui in ostentatiunculæ pœnam,

Jaecturam opibus, capturam Liberis ominatur.

O lethales divitiæ, quas nec celare tutum, nec profertæ!

Sed ô vitales lacrymæ, vel cælata, vel prolata!

Ah præsentissimum hunc panchrestum redit Ezechia,

In suis oculis salubrem hunc succum quærit,

Quo

Quo Numen emollitum, ira restincta.

O efficaces iterum lacrymæ!

Tacitæ oculorum voces, & liquidi vocis oculi:

Nec fœcundus humqr tantum, sed facundus,

Qui animum egerit dum cadit, & cadit sine jacturâ:

Nam solam hanc mercem prodigere licet.

Exinde piscinas, fontes, aquæductus,

Puto suarum imitamenta lacrymarum, aperuit,

Per quas denique animus enavit ad palmam.

Anno à suscepto Imperio vicesimo nono.

David non conferendus, sed præferendus:

Nam majora fecit, minora deliquit.

MANASSES

EZECHIE FILIUS.

EXOMOLOGESIS.

O Rerum Opifex, Reorum Opifer, Deus.

Adverte tandem æquas aures,

Clemens attrito, felix catenato, Rex Regi

Infanda mea facta ad rationem revoco,

Tu solus audi, quæ solus spectas:

Aut spectare desine, quæ piger audire:

Ille ego Manasses, Orbis Eoi Vesper:

Ut lucem fœdarem in lucem veni.

Conceptus, lethale nefas concepi.

Et hærente adhuc cortice, odisse te cæpi antequam nosse.
Jam de latebrâ proserpens Vipera, hospitem uterum torfi.

Felici hoc exordio mihi plaudens,

Quod nondum natus potui Matri nocere,

Alumnæ gravis sarcina, papillas morfu tentavi,

Sanguinis avidior, quam lactis.

Circumcisus, impressum generis signum

Pro libidinis tessera suscipiens,

Dixi; hunc sanguinem Veneti propino.

Infandus Infans, parvus sed pravus.

Execrationes infrendens inter vagitus,

Candidum nihil habuit præter syndonem;

Hanc ipsam eruentaturus.

Deerat

Deerat jam nocendi avido, nocendi facultas.

Hanc è voto festinavit fortuna,

Cum duodenni gladium commisit.

Ita, nimis impotens, quia nimis potens,

Proceres terrui Puer; quò levior, eò gravior populo.

Qui citum diadematis fulgorem, ceu fulgur expavit.

Hinc divini, humani Juris immemor,

(Quid enim Manasses, nisi obliviosus?)

Unam mihi legem statui, legem nullam servare.

Durus, Difficilis,

Rogari, invidiam; non rogari, contumeliam duxi;

Injustus, inhumans;

Aliis omnia licere volui, aliis nihil.

Impius, perjurus,

Studio, & ambitu paterna exempla non institi,

Puduit Regem bene agere de exemplo.

Anteire malos malui, quam bonos sequi;

Hoc uno Patris speculum

Quod ejus imaginem reddidi ex contrario.

Proinde, ex tuo Templo,

Quæ ille intulit, sustuli; quæ sustulit, intuli.

Atque à te maxime sejungerer,

Duo sejunctissima conjunxi, atheismum, & superstitionem;

Excelsa diruerat Pater; refecit

Ut altiore de prærupto contereretur Religio.

Priapi aras sustulerat; restitui:

Lascivè simul, & sacrilegè;

Ut dignitatem libidini adderem, adimerem tibi.

Has inter sortes volutus, sauciari potui, non satiari.

Planetarum sectator, quia errantium,

Eorum simulacris Templi atria stipans,

Inveni quo tua tibi sidera fierent odiosa.

Auspiciis, & aruspiciis attentior quam tibi,

Avium pennas, & pecudum fibras

Veraciores duxi, quam tuas tabulas.

Hoc nomine falsus,

Quod Brutis stolidiorem me censui, dum Bruta consului.

Striges, Ariolos, Magos, Pythones colui.

Te ut Orbe depellerem, Dæmonas evocavi.

Itaque quo irreligiosior essem,

G

Religio-

Religionem mutavi, non sustuli.
 Astra, lapidem, Bruta, Furias,
Quidlibet esse Deum passus, dum tu non esses
 Senior factus non sanior,
 Ab impietate ad crudelitatem prorii.
Nam calcanda erat post Divinitatem humanitas
 Crudelitate crudelitati suffragante;
 Hostes opinatus omnes dissimiles;
 Ferus ut timerer, & quia timebar,
 Hostium numerum auxi tollendo.
 Prophetarum voces cum spiritu interclusi,
 Isaiam Socerum senâ dissecui.
Deniq; adamantinam cordis duritiâ flammis exploraturus;
 In valle Gehennæ Filios combussi.
Lætus, quod nec Avo meliorem me invenit illa flamma,
 Tot ergo scelerum cumulis impuli patientiam tuam,
 Ut perditus videreris, nisi me perderes,
 Vicisti proinde, ne vincerem;
Immisso Babylonico, ut Tyrannum Tyrannus plecteret,
 Qui tam citò victum, quam victum,
Me, meos, mea, ad fœdum hoc ergastulum abduxit,
 Ah satis pœnarum habes, victor,
 Dum inter opima catenatum numeras Regem,
 Non tu innocentibus pœnitentiam delegates,
 Quæ reatum necet, non reum;
Et in solutum imputat crimina, cum numerantur;
 Meum jus urgeo; ad hoc provoco:
 Suffragante ipsa scelerum multitudine.
Possibile non erat tanta committi nisi ab insano,
 Exere splendido miraculo vim tuam
 O bone, & parcendo exercite.
 En ut ventosâ victoriâ tumens hostis,
Vernaculorum te tuorum desertorem ridet, & vivit,
 Ex usu non est scelera multare sceleribus;
 Et externos recreate tuorum pœnis.
Redde heu conspectum mihi beatæ Urbis;
 Ubi Reges peccare solent, & pœnitere.
 Ululabo ubi deliqui:
Sanguinis rivos lacrymarum rivis exstergam:
Exulabit Idolorum populus, urbe donatus:

Et exemplo corruptos, exemplo corrigam.
 Hæc oravit Manasses, & Regno redditus votum explevit.
 Atque ut diutiùs doleret, nemo diutiùs regnavit.

AMON
 MANASSIS FILIUS.
 SYMBOLVM.

O Spes fallaces!
 Intempestivè concussi flores,
 Intempestivè sepulti symbola sunt.
 Amonem florentis ævi Principem,
 Qui de æterno exemplo,
 Inter vitia & virtutes ætatem divisurus,
 Pœnitendi fiduciâ, pœnitenda commisit:
 Templo Idola, latibulis stupra, Urbi funera,
 Velut scœnori intermissa restituens,
 Ut probè senesceret, improbè adolevit.
 Sed heu claudicante spe velocior Mors,
 Conjurato aulicorum ferro,
 Vota cum vitâ succidit.
 Itaque spe florens, non virtute;
 Inter flores jacet, sed frugiperdas,
 O Spes fallaces:

JOSIA
 AMONIS FILIUS.
 EPINICIUM.

Io Triumphe.
 Idolorum Eversor curuli feretto effertur.
 Hic est ille Josia,
 Quem supra trecentos annos Natura parturivit.
 Jam tum enim fatidicâ voce præmonstratus.
 Idolis operantem Jeroboamum solo nomine tremefecit.
 Nondum natus, jam notus:
 Vel natus ante Parentes.

Io Triumphe geminate Cives.

Hic ille censorius infans,

Qui supercilio contractâ morum licentiâ,
Rempublicam octenni sibi cōmissam octennio composuit.

Itaque Davidem sequutus, antecessit:

Nam David bonos invenit, hic fecit.

Adeo parvi interest parvum corpus.

Quia ad illum delegatur Jeremia, ad puerum puer.
Senescentis Reipublicæ argumento, cum virtus repuerascit.

Io Triumphe iterato Cives.

Hic ille divinus ædilis.

Quo Templi diruta resarciante,

Amissum legis volumen inter ruinas inventum.

Tanti duxerant impii Templum diruere:

Mortuam rati legem, si liber humarerur;

Vel libera scelera, si liber lateret.

Itaque post Josiam exhumata lux lucem vidit;

Et in eodem scrobe virtus revixit.

Immò in Josiâ tota revixit.

Nam vitia cæteri vel induxerunt, vel indulserunt:
Solutus hic mortalium nec commisit scelera, nec permisit;

Io Paan

Hic ille zelator adolescens,

Qui monente Prophetide,

Toties rediviva simulacra in cinerem solvit;

Et plebejis tumultis insperfit:

Ut a mortuis discerent tandem mori.

Sensere Manes pulverem illum gravem:

Plusq; Dæmones combussit ille cinis, quam suæ flammæ.

Io Paan geminate Cives.

Hic ille intrepidus adolescens,

Quia nefanda fanorum nemora incendens,

Nocentes umbras, & hospites Lupas abegit.

Eodemque incendio Solis quadrigas fulminavit.

Novum astropoplectum ridente populo,

Dum Phaëtonis Pater, Dei sedes affectans,

Phaëtonis supplicium tulit,

Et ex fabula Historiam fecit.

Io Paan iterato Cives.

Hic ille assertor juvenis,

Qui Juda, & Israele flammis expiatio,
 Vanos Antistites suis met aris imposuit;
 Suppositâ Idolorum strue:

Ut quale Numen colerent, ipsi sentirent.

Mutatis igitur officiis,

Adoletur qui adolebat, & ab idolis uruntur Vates.

Quâ victima nulla melior, quia nulla pejor.

Io Victor dicite Catus.

Hic Principium Protomartyr,

Novissimo incumbente Reipublicæ Fato,

Irati Numinis telum ut frangeret, in se reflexit; (posuit.
 Dum impluentibus Ægyptiorum relis devotum pectus op-

Sic ante Pharii Nechaonis os in quadrigâ confossus,

Spiritum Tartaro formidabilem in Tyrannum efflavit.

Nescio an occumbendo vicerit, an vincendo occubuerit.

„ Occumbit cerre, non procumbit, quia sedens moritur.

Ita suo sanguine trabeatus,

Eodem curru Mortem in triumphum traxit;

Et feretro pro Feretro spolia sua deferens,

Ad Mausolæum, vel ad Capitolium, processit.

Primusque post obitum triumphavit.

Io Victor, Io Paan, Io Triumphe.

ELIACIM & JOACHAS

JOSIÆ FILII.

REVOLVTIO.

Extrema Regni tranquillitas extremam cladem miratur.

Die inclinante grandior florescit Iris.

Drevid ad summum Hebrææ felicitas Josiæ nixa;

Quo subducto univèrsa corrui: invidente Asiæ Africâ,

Quæ purpureo Mari divisâ, Judææ ruinis coivere

Spectabat ad Eliacimum Regia dignitas,

Hanc Joachas rapuit natu minor.

Ah puer infelix! rapinam timebis

Cur inauspicatum ad imperium involas,

Unde mitior te natura seposuit, nascendi mora?

Torpedo Judaicum sceptrum est: tangentes manus nodabit.

Itaque ex secundo primus, ex primo postremus,

G 3

Regnum

Regnum pervertit, quia prævertit.
Hunc Pharaon, à Fratre accitus, catenatum rapuit,
 Ridente Ægypto mancipia redire ex Regibus,
 Qui ex mancipiis abierant Reges,
 Ita post sedecim Soles quæ sita sceptrâ;
 Pòst tertiam Lunam amisit.
Brevi Regi spatium, Tyranno longum, Civibus nimium,
 Explevit igitur iras Eliacim:
 Sceptrò potius jam cariore, quia raptò,
 Rediit ad illum infula, sed & infulae fatum.
 Aliis per Pharaonem imperat, illi imperat Pharaon,
 Cui tribuit taxatur: hoc uno pretiosus.
 Atque ut libertum se noscat, non liberum,
 Alio donatus nomine Joachim vocatur, non Eliacim;
 Quid illi relinquunt, qui nomen eripiunt?
 Regnum itaque sub Rege impetrat;
 Cælum idem sit impetrare quod amittere.
 Egittamen Ægypto pro maleficiis grates,
Dum deformem Idolorum coloniam ex Ægypto traducens,
 Polluit, quæ Pater sanxerat.
 Uriam ferro, Jeremiæ librum rogo destinat;
 Ferro destinandus, non rogo.
 Immò ut dites ad Ditem trahat:
 Gemmâ & annulis Dæmones includit: bis idola,
 Nam gemmæ Dæmonum Filiæ, concepto Dæmone Ma-
 tres fiunt.
 Heu carò venales opes! quamdiu gemet has gemmas?
 His annulis catena necitur.
 Hunc Nabucodonosor infido infidus,
 Deceptum vinculis implicuit:
 Implicitum ferarum specubus inclusit;
 Inclusum ferarum facibus objecit.
 Aliquis ergo prætereuntium dixerit,
 Hic moritur Tyrannus præ mortuo nomine?
Qui vivus jacuit in tumulo: mortuus vixit extra tumulum,
 Hunc Matthæus à Christi Genealogiâ secuit,
 Ne feram pro homine insereret.

SEDECIA
ELIACIMI FRATER.
SORTITIO.

Excidit infelix par Fratrum,
 Quorum alterum feræ, alterum furor absumpsit,
 Te vero Sedecia, tertia fors manet,
 Utraque peior.

Movente Regalem urnam Fortunâ,
 Jechonia Eliacimi filio Babylonem abducto,
 Nepotis sceptrum à victore impetrabis.
 Equè in Nepotem durus, in hostem mollis,
 Ut illum spolies, huic servies,

Mutato etiam nomine, ex Mathania Sedecias,
 Iusti nihil habebis præter nomen.

Toties direptam Urbem diripies:

De pauperum penu Idola recreabis hostilia:

Præcias Vatum fauces obstringes:

Quasi fatum tuum in Vatum pectore conclusurus,

Sed divino consilio consilium adimitur,

Deo simul & Chaldæo fœdifragus,

Tributi jugum dum excutis, sub jugum cades.

Nabucodonosore novissima expeditione grassante,

Hierusalem, per te non Hierusalem,

Clauderetur, incendetur, solo æquabitur.

Tu tot inter mortes mortem non reperies.

Miserius enim est misero animam trahere, quam tradere.

Reductis brachiis Babylonem traheris catenarius canis,

Manu & oculis captus; oculis & Liberis orbus.

Planè inter pudenda impudens,

Cum oculos amiseris, pudoris sedes.

Itaque cum Babylonium tibi carcerem Ezechiel minetur;

Tu Babylonem te visurum neges;

Uterque divinabitis,

Cæcus Urbem in Urbe non videbis.

Verus Sedecias, Justitiæ simulacrum, quia cæcum,

Peribis tandem veteranum mancipium;

Et acervo ignobili additus,

In tanto Patriæ rogo, rogo carebis,
Nam sceleribus clarus, rogi luce non egēs.

SUSANNA
HELICIÆ FILIA.

ADMONTIO.

Adeste Nuptæ, Innuptæque;
Quarum Virtus in pulchritudine, nō pulchritudo in Virtute,
Docbo quam speciosum damnum fit species,
Susanna fui, ex Regiâ domo in Regiam domum ducta,
Quâ formâ fuerim, ex nomine habes,
Quid enim Susanna, nisi Rosa?
Florum nempe Regina, & Reginarum flos,
At nimium felix eram si forma defuisset:
Quam perdere dum metuo, penè me perdidit.
Babylone captiva,
Colebam hoc quaecunque corporis decus;
Unum captivitatis solamen uni Conjugi.
Itaque nudam me nemini ostendi, nisi thalamo, & fonti,
Occlusis pomarii foribus; nec solem arbitrum passa,
Quem, meridie carlorem, nemus arcebat:
Addebam membris lympharum nitorem;
Liberatoque capillamento,
Aureas undas comarum, argenteis fontis undis mergebam;
Ut fontem in fonte diceres.
Neque speculo opus: in speculo natabam:
Tergente simul, & imaginem reddente rivo,
Qui blando susulto membris adulatus;
Non tam lavabat, quàm laudabat.
Inepa, quæ fugax donum fugacioribus morabar undis
Ne lubricâ ex imagine formæ inconstantiam novi,
Proh sanctè pudor, quid usque securum;
Falsum est à fucis tutam esse Rosam,
Latebant inter virgula amasii duo,
Angues in herbâ.
Hi Populatum Seniores erant, & iudices,
Quos, vel inter argentes aquas, urabam;

Iguara puellarum faciem esse facem;
Erumpunt ex insidiis amantes hostes:

Horresco vulnificos vultus:

Aquis membra submergo;

Sed perspicui latices me produnt, ut vitrum Rosam.

Sinum crinibus obduco, sed crines eventilant auræ;

Quæ spirando, in me conspirantur.

Dubitas omnia conspirasse in flagitium? rivalet fœderantur.

Frustrati precibus, terrores addunt

Et maximum innocenti malum minantur, calumniam.

Ego inter vitæ aut virtutis discrimen,

Quid agimus (inquam) Susanna?

Corpus eluis, & animam pollues? Vale potius vita.

Hæc mecum exigens, clamo.

Altius illi clamant, & crimen regerunt;

Impermissam Venerem cum pubere adulterō.

Ego causâ melior, patrocinio pejor,

Inter Parentum lacrymas, & vulgi convicia;

Seminuda & semianimis, ad supplicium trahor.

Jam saxa parabantur, adulteris debita,

Ut eadem legis & multæ materia sit,

Et aliquis eluto jam lapide, lapidi similis hæsit.

Nam pudor extremus decorum augebat.

O pudicitia, ut servantem servas!

Quis credet? Concionem moratur duodennis puer:

Qui utrumque seorsum testem de criminis loco scitatus,

Urumque discrepantem invenit,

Et mendacio mandacium detectum.

„Dulcius nihil radiat quàm Veritas, ut nubem fregit.

Mutantur populi voces.

Siccine (inquiunt) captivus furit, captivos ferit Cupido?

Post Patriæ incendia,

Scelestiores flammæ Babylonem attulistis?

Hypocritæ, perjuri, ardentes nives,

Quid de nobis æstiment hostes,

Si Optimates peccant, Judices pejerant, Senes lasciviunt:

Quid multa? Mutatur rerum scena.

Desultant vincula à me ad Senes.

Ego ad thalamum ducor, illi ad flammæ:

Ut bene ardeant, qui malè arserant.

G §

Sic

Sic puer fœminæ, Sulannæ Daniel,
 Innocens innocenti, subsidio fuit.
 Discite meo periculo, Puellæ,
 Este formidolosæ, ut formosæ.

JECHONIA
 ELIACIMI FILIUS.
 THRENI.

*Nondum Hierosolyma deserbuerat Cuius,
 Cum busto insidens Ieremia,
 Lamentabili hoc fremitu Patriam conclamavit,
 O Solymæ, ô adyta, ô læti colles Sionis!
 Hæccine illa beata Urbium Mater,
 Quam Avo cœavam Ipoponderat Deus?
 Quid ergo diuturnum, si æterna pereunt?
 O Regiæ opes chasmatum similes!
 Quæ vanescunt dum lucent.
 Cecidit, cecidit superbia Regia pinnis coronata;
 Nihil jam nisi funus, & fumus.
 O summum semper Aulæ molestum!
 Quo rediit excelsa Templi moles,
 Angelorum colonia, Cœli suburbium?
 Evertitur mortali manu divinus ille labor:
 Et nemini polluto impunè penetrabiles penetrales,
 Homicidæ persultant flammæ:
 Eodemq; elemento profanatur sanctuariû, quo iustrabat.
 Ubi vasa? ubi sacra? ubi fontes?
 Ignavi fontes, & naturæ oblitæ,
 Ignem non extinguunt, quem culpa succendit,
 Ubi mensa? ubi ara?
 Ubi lampas æterni Solis æmula?
 Jam nihil est nisi lampas una, totum Templum,
 Quas litatura inibis preces infelix turba?
 Altiora votis incendia sunt.
 Cui supplices feretis palmas linteati Senes?
 Abiêre Angeli Templi indigites.
 Ipsa Sion in flammâ abiit.
 Postrema cremata domo abiit Deus.*

O avida

O avida ignis potentia!

Quam nobis Patriam linquet, qui exulem facit Deum?

Quo congestæ opes? quo exoticæ merces, ô Cives?

Quo armillæ, quo vestri mundi, ô Puellæ?

Præda sunt inter incendiarium, & incendium divisa,

Incumbit spoliis prædator ignis:

Qui avarus juxta & prodigus,

Quicquid rapit, momento decoquit;

Et alumnus nequam, alentem perdit materiam.

Quin cum suis flammis de præda mixatur miles;

Plerumque raptus dum rapit,

Heu, parum est Gazas diripuisse.

Unde flagrantibus, spiritus vivis, terra extinctis eripitur,

Solem ipsum eripiunt undante fumo.

Et auram patriam repetunt per singultus.

Ah dolor! quæritur Urbs à Civibus, ab Urbe Cives.

Pereunt nitentes illi Principum cætus,

Gemmantes pueri, cana maturitas,

Flos Sionis, virgunculæ.

Hic hostili ferro succubuit; ille incubuit suo;

Hic patriæ fatum sequutus flammis exarsit.

Condit, non poterant tanta cadavera nisi Urbe inversa;

Sed heu superstitum pejor conditio,

Quos instans victor præagit.

Gaudete sub patriæ cineribus sepulti Cives,

Non obscuræ umbræ in tanta pyra.

Lugendi sunt qui vos lugent.

Rapitur extorris ordo, fuligine ac favilla sordidus;

Quas indigenas opes legisse tantum licuit,

Ut Urbis fatum in fronte circumferant.

En ut inter Patriam, & exilium restitant,

Incerti utrum maline.

Itaque in illo incendio Patriæ amor perit.

Trahuntur hostiles per urbes indigna pompa;

Exercitus olim, nunc turba.

Trahuntur captivæ Matres, & alumnos trahunt.

Vinculis antequam fasciis obvolutos,

Pari ludubrio corona, & eidaris inter fercula eunt.

Pari sequuntur opprobrio Sedecias, & Saraias,

Rex & Pontifex:

Hic

Hic ex lacrymis, ille ex vulnere cæcus.

Qui olim discordes, solâ catenâ conveniunt,
Nunc se Babylon in Cœlum tollit sine sua mole,
Sparguntur hac illac Palæstina servitia
Pudore confecta, vel pedore.

Quondam etiam juxtâ Babylonicū Euphratem confidunt,

Ut suam imaginem pavitantes se ipsi crucient.

Hic mœstas inter mortes canere jussi,
Barbaros ejulatus sacris numeris confundunt.

Hoc etiam Babylonem decebat idioma,

Ah puer infelix Jeconia!

Ibis tot inter spectra destinatam ad caveam:

Malus Populi Custos, custodiâ dignus,

Hunc ignem fumus incendit tuus.

Flagrabit alia flammâ, tu infamia:

Octo ferè lustris compedes atteres.

Matrem, Conjuges, Filium,

Tristem ærumnarum comitatum,

Inter infima Tyranni ministeria numeraturus.

Ah fœda conditio!

Plus Domini te pudebit, quàm servitutis.

Ille ille victor tuus Nabucodonosor,

Nova & stolidi Metamorphosi jumentis aggregatus,

Novum brutum, bruta terrebit.

Ut intelligas quam dispari Domino servias.

Tu verò Patriæ confector,

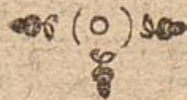
Ætatis quartæ cardinem insistens,

Judæorum Rêgum, miserabile agmen claudes.

Hoc omnium miserimus,

Quòd illis regnum supervixit, tu Regno.

Heu fleas Viator, & iter siste.

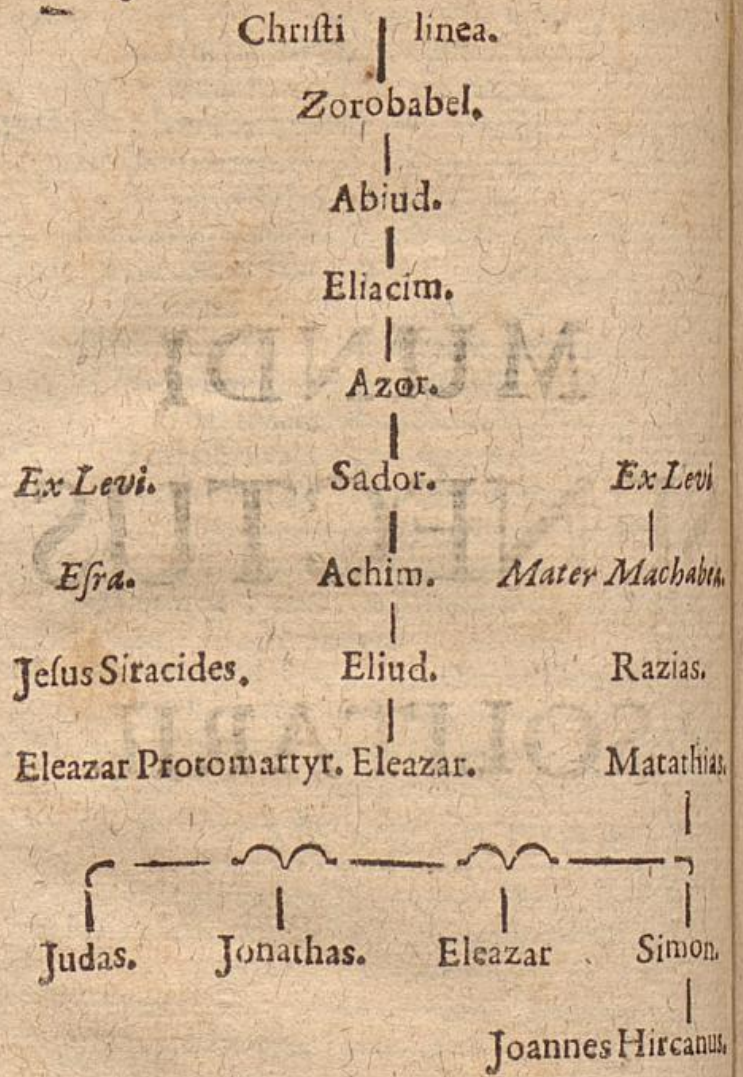

MUNDI
SENECTUS
SOLITARIII.

SALATHIEL
JECHONIÆ FILIUS.

SALATHIEL
JECHONIAE FILIUS.
ISAGOGE.

Pando tibi quintum Atrium, Viator subi,
 De Christi Proavis,
 Nullum subinde Reum visurus, quia nullum Regem:
 Nullum occisum, quia nullum homicidam.
 Mundi senectus ad infantiam redit.
 De impiorum ossibus nati sunt Sancti:
 Cadmæi prodigii teste Ezechiele.
 Usus fuit Solymorum incendium:
 Nam despumante superbiâ,
 Ex illâ ustrinâ liquitur aureum Sæculum.
 Pro lumine Salathielem offendes.
 Quam latentem scintillam patrius fovebat cinis;
 Ut novo Sæculo auspiciam faceret.
 Fortis, magnanimus, in servitute sibi imperavit.
 Hoc ipso felix,
 Nam adversa Adversis adversa non sunt, sed Aversis.
 Vis scire quid pro Populo fecerit? flevit.
 Quid enim posset aliud Princeps mancipium?
 Sed ejus lacrymæ Chaldæorum miserunt imperium.
 Tria quæ cernis prostrata monstra,
 Tres sunt Tyanni, quos flendo confecit.
 Cernuus hic, & Semifer.
 Nabucodonosor fuit: quondam Magnus, nunc brevis.
 Qui Judææ & Ægypti ruinis amplificatâ Babylone,
 Sua gesta miratus, hominem se negavit; nec fuit.
 Nam verâ lycanthropiâ Feris permistus,
 Ulysseæ fabulæ famam arrogavit.
 Quæ enim Circe, nisi superbia?
 Sic ferus Homo, vel humana Fera, septennium transigens,
 Formam cum mente recepit.
 Et qui bellua fuit cum se Deum credidit,
 Jam belluam se credens, homo fuit.
 Qui adjacet Evilmerodachus est.
 Initio Imperii major visus.

Ut matutini Solis augetur species,
 Illudente oculis Nebula.
Hic Salatiem vinculis eductum Regiæ præfecit,
 Fastuosa nimirum pietate;
 Quod famulinum fastidiret, nisi Regale.
 Sed blanda utcumque initia atrocibus actis corrumpit,
 Malefidus, maledicus, maledictus.
Ut à Nabucodonosore fatum credas, jam verso in Feram,
 Hunc igitur Leviti telo confossum,
 Tertius sequitur Balthassar.
 Partibus similis, quia degener,
 Quem Daniel odoratus, Leenam vocavit:
 Nec masculum quippe, nec mitem:
Inter foeminas virum, foeminam inter viros.
 Hic impietati ludibria miscens,
Sacris Templi calicibus, Belo Dæmoni propinavit:
 Talem apud convivam brevi cœnatus.
 Nimirum ebrius erat antequam biberet.
Heu quam de proximo jungatur merum & mœror!
 Aperta manus, operto vultu, ferale decretum scripsit?
Adeo malis Principibus nemo propalam vera denunciat,
 Tribus notis exaratur:
 Ut trium litetarum non dubites virum.
 O benevolens Providentia!
Media ex Perside vocati vindices, Darius & Cytus,
 Gynde amneligonibus mulctato,
 Et infractis comibus humiliore;
 Ebriam Babylonem incendunt,
 Unius noctis fato perit antiquissima urbem;
 Hierosolymæ semper æmula, tandem similis:
 Quam Sol cædeus nimiam vidit, oriens nullam?
 Quæis unde irruerit victor Cyrus?
 Per Euphratis alveum:
 Hebræorum fortasse lacrymis auctum.
Verè ut dicas, Hebræos Chaldæorum flammis,
 Chaldæos Hebræorum aquis arsisse.
 Ita septuagenaria captivitate soluta,
 Ut lætus ad Proavos iret nuncius,
 Mori festinavit Salatiel.
 Plaude Viator, ac perge.

ZOROBABEL
SALATHIELIS FILIUS
MYSTOLOGIA.

Cæcæ Babylonis infelix hospes,
Sinovum cordis Templum Deo destinās,
Zorobabelem sequere.
Cujusetiam nomen triumphatam Babelem,
Ut caudam, raptat.
Hunc Templo excitando Cyrus excitat,
Meritò Cyrus, hoc est Sol.
Quid enim Numen nisi lumen?
Quo amato mens Babylone cæcutit?
Hic Judææ Prorex (nam Regnum amiserant)
Annosæ captivitatis analecta in Patriam ducit.
Et è tanto numero vix quinquaginta chiliades sequuntæ.
Sic solet; multos servitus destinet, plures servitatem.
Tu è paucis esto.
Hic Iosolymam ingressus, Urbem in Urbe non invenit.
Ne Templi fundamenta quidem reperra.
Heu, quàm non perfunctoriè pereunt,
Quos Deus exaugurat:
Scalpende flammâ etiam infossos.
Septimo mense lætitiæ sacro,
Operans Jesus Pontifex, aram accendit, & animat,
Quis enim sine JESU argentem resovet spiritum,
Nusquam lætior ignis emicuit.
Idem elementum facem Templo attulit funebrem & na-
talem.
Itaque Numinis ira,
Ut nobilem illam flammam vidit, extinxit suam.
Zacharia & Aggæo Consulibus,
Ezechiele Architecto,
Ipso novilunii cardine, Templum fundat.
Dum nocturna Cœli lampas, tenuior quo propior Soli,
Paria decrementis incrementa redõrditur.
Nam primum crescendi auspiciem, corâ Numine imminui.
Hæc inter solempnia,

H

Paci-

Pari pietate, affectu dispari,
 Ovare juvenes, lugere senes:
 Illi novæ molis spectaculo, hi antiquæ memoriâ.
 Dubites, natale in funere, an funus in natali celebretur.
 Eximio documento;
 Ut culpam desleas, etiam reparatam.
 Sed hem, prisco anathemate tacti Samaritani,
 Hebræorum Templum commune volunt, aut nullum.
 Zorobabel nec ullum vult, nec commune,
 O qui pietatis arcem molitur!
 Talem fuge societatem,
 Ubi nequitia in commune, odia privatim:
 Quæ omnium deterrima, quia intestina,
 Ardere nesciunt, nisi totam pietatem restinxerint.
 Ergo mali Fratres, ut Cyri munificentia obstruant,
 Megistanas & Satrapas commovent.
 O noxia pietati politica consilia!
 Quid refert pium esse Regem, si Impius Satrapa?
 Injustum Regem mavelim, quam consulem;
 Nam nocere ille potest, hic docet.
 At Zorobabeli instantia non deest.
 Regio ærario præcluso, suum pandit,
 Talem Celerem optasset Romulus,
 Felix qui à suis opibus opem quarit.
 Age quod potes, quod agis poteris.
 Adjuvat facientem Deus,
 Pejore decreto sæviit Cambyzes post; Cyrum.
 Nam ille crescere Templum vetat, hic stare.
 Suo in sulco tumulatum Templum, ad fossam rediit.
 O nubila, & obsita Dei consilia! Quid hoc est?
 Ruere Templum ut surgat, surgere ut ruat?
 Nescio ruinam optet, an Templum.
 Ah, vide quanto in quæstu sit pœnitere.
 Iteratos lapsus permittit, ut credo attritus, solidior surgat.
 Nimirum, diu in exordio laborat virtus:
 Sæpe ad fundamenta redeundum.
 Cambyfi Hystaspes successit Darius.
 Qui facunda Zorobabelis legatione commotus,
 Tonantis Regiam reponi jubet.
 Vis altum proficere? ora.

Dura molliunt calentes preces.

Exurgit jam Templum, luculentius quo lentius,

E parietinis vivunt parietes; ut è cadavere corpus.

Numquam graviore lapides sensit Tartarus!

Nam pondere expenso, insidentem agnovit Deum.

Sic ævum rursura molitio, quadriennio coronatur.

Satage ô piget,

Dum calet divinus favor, opus matura,

Brevius mora æterna tollit.

Functi demum labore, festivos eunt in plausus;

Et nova vox Alleluja circumsonat.

Nimirum voluptatum summa est, Deum recepisse,

Qui sui hospitis hospes, domum implet ac Fabrum.

Templo absoluto,

Diu vixit, nihil egit Zorobabel.

Minora agere noluit, majora non potuit.

Nam satis egit, qui Deum recepit.

ABIUD

ZOROBABELIS FILIUS.

GENETHLIACON.

Nasce te fortunatissime Abiud.

Omnes tecum opportunitates nascuntur.

Primus extra Babylonem nasceris;

Ut Messia nobilitatem restituas,

Nato Templo nasceris; prima votorum materia.

O quam locatur Numini Domus.

Pius Genitor lapides dicavit, Liberos recipit;

Verus Deucalion ex lapidibus Prolem.

Nascere Herolim sanguis; tecum Patria nascetur.

Jacuit ad hunc usque diem Hierosolyma:

Et Dei hospites hospitio carere.

Redditi erant Patria civis, non civibus Patria.

Qui post exillum exules, domicilium habebant, non domum.

Nasceret felix civis; nascitur tecum Neemias,

Qui auspice Artaxerxe, verè Longimano, quia munifico,

Novam Hierosolymam dabit.

Fremunt Samaritæ, nascentibus muris mortem minati.

H a

Iust-

Instabitis nihilominus audaces Fabri,
 Trullâ & gladio utrinque districto,
 Ut sacram operam altera peragat manus, altera protegat,
 Cadent invidi surgente muro;
 Suo sanguine Cæmentum maceraturi.
 Ut miraculo sit, Civitas pacis bello nata,
 Nascere felicissimè puer.
 Videbis prodigium annuâ memoriâ celebrandum,
 Cum lustrante Urbem Neemia,
 Et abditam sanctuarii flammam indicante,
 Aqua pro igni reperta:
 Quâ resperfi atæ lapides sponte flagrarunt.
 Gemino itaque miraculo,
 Ignis Filia lympha inimicum Patrem genuit,
 In bellicæ præsagium gloria.
 Ex adversario clarescentis.
 Nascere Musarum voluptas, quæ tecum renascuntur,
 Nam divinus scribâ Esdra, oblitteratas restituet literas,
 Prodi ergo in lucem fortunatissime Abiud,
 De tuâ famâ securus.
 Felix qui sæculo nascitur scriptoribus facto.

ESDRA

EX LEVI.

ADMIRANDA.

Audi & mirare, Viator.
 Hic est ille Cœlestis Chitogogus Esdra,
 Legum peritus, & lator.
 Qui de suo Marte Astræam tertis redonavit,
 Nam de mentis thesauro,
 Adamantinæ memoriæ commissum Pentateuchum de-
 promens,
 Jus divinum repôsuit.
 Perierant Mosis commentaria, pereunte Urbe,
 Immò perierat Moses apud immemores,
 Quin suæ originis oblitus Orbis.
 Aut semper sibi natus videbatur, aut numquam.
 Tanto itaque reparatore Heroum gesta revixere.
 Et ipse revixit Mundus, dum suos legit natales.

Hic

Hic etiam sepultam scribendi artem restituit,
 Perierant humanæ artes cum scriptoriâ,
 Nam devinctis Babylohe manibus,
 Nulli legebantur characteres, nisi servis injusti,
 Itaque sapientiâ gravidum pectus,
 Nil parere poterat vitale,
 Cum ingeniis obstetricare desierant paginæ,
 Ferebantur ad aures levissimæ auræ,
 Et verba per auras moritura,
 Hic veloci dexterâ fugientia verba moratus,
 Acuro calamo in tabella defixit,
 Liquidum ævum duratura.
 Certavit cum loquentis linguâ scribentis manus
 Novoque miraculo,
 Audiit oculus quod præperes digiti loquebantur.
 Quale portentum? in fertili pagellatum æquore,
 Musarum agello,
 Nigerrimum notarum semen committi,
 Quod aratum calamo, sapia rigatum,
 Legendam doctrinarum messem festinet,
 Majore ostento, (xii.)
 Inscrutabilia scordis secreta fidâ in pagina præproperè pin-
 Quæ ad amicos mitterentur longo tractu sepositos,
 Ut libri cortice involutus animus
 Flumina Oceanumque trajiceret.
 Heu ramen plerisque lamentabilem artem.
 Quibus calamitas calamus, & atramentum venenum.
 Sed dira provocantibus imputentur,

ELIACIM

ABIUDI FILIUS.

AZOR ELIACIMI FILIUS.

DIALOGISMVS.

Quis hic? *Aliquis.* Quis aliquis? *Nemo.*
 Nemone si aliquis? *Aliquis, & Nemo.*
 Solve hospes hos logos,
Audiui Viator, & tace.

H 3

Hæc

Hæc miracula patrat *Humilitas*; vera *Thaumantis*,
Sapientum magistra, nil scire docens.

Hæc suis elementaris in arcanum se vocatis,
Ubi nec tuba fremit, ne turba,
Illud Pythagoreum insuluratur,
Silens, & sileti;

*Infra se omnia ponere: se infra omnia:
Denique se intra nihilum totos claudere.*

Ita nemini notos nisi sibi,
Suo nihilo ut philosophali palliolo involvit;
Ac Sophos demum proclamat, cum nihil sciverint, nisi nihil,
Hæc *Messia* destinata educatrix,
Ipsam nihilatura, quia omnia fudit è nihilo,
Pædagogia experimentum in *Proavis* facit,
Quos latebescere jubet.

Ut ignotus ex ignotis nascatur *Deus*,
Proinde reliqua *Messia* *Gentilitas*, ad *Josephum* usq; *Silent*,
Nam pristino splendori donata *Urbe*, splendore ipsi suam
fugere;

Et populari Principatu ad Pontifices misso,
Vocatione obtentâ, ad virtutem diverterunt.
Ut propinquum divini Solis ortum non dubites
Cum magna sydera condi incipiunt,
Primi Eliacim & Azor in hac *Tacitorum Academia* cõscripsi,
Numinis more secum habitaverunt.
Immo ne sagacissimæ naris *Fama* quiescentes adoraretur;
Vestigia virtutum confundentes
De suis gestis nihil constare voluere, nisi nihil.
Ac ne aliquid vixisse viderentur, tempus arctarunt in nihilum.

Supererat solum nomẽ, magnus virtutum index, & vindicta
Nam *Eliacim*, redivivi *Numinis* triumphum,
Azor, *Numinis* auxiliarem sonat.
Sed hoc ipsum *Humilitatis* artificium fuit;
Quæ tot laudes ut minueret, in *Augustum* cõggit;
Totam panegyrim uno vocabulo adstringens;
Quasi nil fuerint, nisi nomen, hoc est nihil.
Adde quod suum ipsi nomen peremerunt.
Nulli enim stemmati insertum, oblituit in nihilo;
Donec ab *Arcanorum Præfeto* *Matthæo*,

De Cœli Archivis transcriptum, cum redivo Messia re-
vixit.

Itaque ut *nemo* viderentur Eliacim & Azor,
Anomalos se nuncuparunt silentio.

Perhibe hoc dogma Viator. *Ama nesciri.*

Fulminat invidia quos tonat Fama. Ah nimis multa.

Pulverem sparge, atque abi. Tegi isti volunt, non legi.

SADOCH

AZORIS FILIUS.

ECHO.

O verbosæ Famae Laconica Mima, Echo :

Quæ in hac speluncâ, inter Sadoci pulveres, ex animis vivis;

Nosti ne tani VIII coætaneum Alexandrum? *Andrum.*

Argutè in fastuosum græcissas;

Debuerat, nomine teste, hominem se noscere, non Deum.

Orbem tamen implevit Alexandri nomen. *Omen.*

Nimirum uterque Alexander Asiae ominosus.

Sed alter Græciam in Asiam, alter Asiam in Græciâ rapuit.

At unde illi Propago? *Pago.* Pellâ videlicet oppidulo,

Unde mirer angustum fuisse orbem, tam anguste nato.

Strenuum tamen Genitorem jactat Philippum. *Lippum.*

Verbo dicis. In Patris oculo legi poterant Filii mores,

Quid enim gigneret ex oculatus, nisi Cupidines?

Cæca illum sanè furiabat ebrietas. *Ætas.*

Crudam inquis juventam, cui violentia & vinolentia,

Qualis igitur Græciæ vox fuit,

Cum primum Classicum inflavit Macedo? *Cedo.*

Mirum ni furenti Filio cederet Patria.

Jam qualis contra Syriam adventus? *Ventus.*

Sanè ventus: nam celeritatem comitante ruinâ,

Vi & raptim dominatur. *Minatur.*

Sic est. Victoriarum hœlluo, bella ferens ex bellis,

Dum captis dominatur, minatur capiendis.

Nam vix Tyrum potitus, ferro destinat Hebræos. *Reos.*

Reos, nam com meatu ei denegaverant, qui poterat capere,

Quid agerent ergo Sabbatarii,

Adverso Numine militarent? *Litarent.*

Id actum. In vota & expiationes itum.
 Sed age: quidnam litando fragrantius thus? *Iustus.*
 Sadoci nimirum lacrymæ: nam Sadoc iustum sonat.
 Hic ergo solivagus lacrymis pro thure substituitis,
 Iratum demulsit Numen plorando. *Orando.*
 Benè. Nam disertus Orator est, deserti fletus,
 Sed interim portas attigerat Magnus. *Agnus.*
 O Prodigia! Jaddi Pontificis occurfu,
 Alexander agnus fit ex leone.
 Nam fulgurante JE OVÆ nomine hebetatus
 Substitit ad eximiam frontis notam. *Notam.*
 Pridem notam. Nam quiescenti monstrata, victoriam
 sponderat.
 Itaque terram petens Vatem adoravit Judæum. *Deum.*
 Immò. Nam certum Numen in Vate vidit.
 Quid ergo pretii tulit Deum nactus patronum? *Thronum.*
 Meruit inquis, Imperium Persicum Græca pietas.
 Sed dum Orbem optat, Orbem amittit,
 Et ille Magnus sepulcrum subiit exsile. *Sile.*

ACHIM
SADOCI FILIUS.
VICES.

Tu quoque modestissime Achim,
 Taciturnæ humilitatis proposito latens,
 Ingenti hac virtute virtutes omnes operuisti;
 Ut nemo vixisse te senserit,
 Hanc tamen unam, quâ cæteras tegis, numquam tegeti
 Cum hoc ipsum apparet, quod non appares,
 Nec latuit tuum ceterè sæculum:
 Quo fortuna, dulcibus acida intermiscens,
 Alternis risit, ac flevit;
 Ut nec gaudia continere posses, nec lacrymas,
 Anſe visti hoc primum, quod annuente Alexandro,
 Pontifex Manasse, Samaritanū Antitemplum dicebat;
 Potuit discordiæ Templum vocari,
 Ubi vota votis, & victima victimis adversa.

Stonh

Sionis cultum geminando minuerunt,
Ibi cruentus ille pecudum & civium mactator
Flammâ dignior, quam flammeo;
Arâ rectâ, rebellium Asylò.

Docuit Tyrannum tutius imperare rixantibus,
Et Hebræos perdere per Hebræos,
Nam Respublica navigium est:
Integrum natat, divisum mergitur,
Recreasti te nihilominus vindictæ spectaculo,
Ipsam quippè Mundi raptorem Alexandrum,
Herculis scyphus statim necavit.

O lethum milite indignum!

Animam meto, non sanguine purpuream, vomere.

Immò sic mori debuit bibosus victor,
Bacchi & Herculis Æmulus;

Nam utrumque adversarium expertus,

In Herculis cratere à Baccho jugulatur,

Puto Clytus aliquis in illo scypho latebat,

O philothesium craterem, stellis donandum!

Probavit se ille scyphus Herculeum, Tyranni cæde,

Hujus igitur magnitudo in exiguum contracta cinerem
Vestra locum fecit libertati.

Nam, ne Danielis varicinio derogaretur,

Servi quatuor in totidem frustra imperium lacerantur tra-
Adeò Terrarum Orbis (hendo,

Magno pusillus, pusillus magnus est visus.

Heu! Tanti ne fuerat ignota bella scrutari,

Ignorante victore cui vinceret?

At ecce novam lacrymarum scatebram:

Prolemæus Lagis successor,

Post brevem libertatem molestius vobis jugum impexit.

Nil purpura voracius:

Hic purpuratus, post Ægyptum Syriam cupit.

Religionis imitamento sacrificium prætendens,

Templum diripit.

Deerathoc etiam miseris, Regum pietatem timere;

Ad Aram eandem

Populus pro latrone vovet, latro populum devovet.

O pertinax Hebræorum munificentia!

Senudant, ut Templum ornent, toties nudandum.

H s .

Quid

Quid erat aliud Sionius collis, quam Barbarorum fodina?
 At ne avarus prædo videretur,
 Si Hebræorum Gazas, non ipsos taperet;
 Centena civium millia catenis oneravit,
 Itaque totum Ægypti ferrum, Judæi;
 Totum Judææ aurum, Ægyptii secum tulere,
 Sed tristitia lætis rursum mutata,
 Vacavit aliquando Africa monstribus?
 Ptolemæo Lagidi Ptolemæus Philadelphus succedit,
 Rudi eruditus, ideoque benignior,
 Cujus beneficia proximus hic lapis servat.

JESUS
 SIRACIDES.
 MEMORIÆ.

Æternitati.

Ptolemæus Philadelphus,
 Suasore Phalerio Demetrio,
 Alexandrinam bibliothecam unico libro cumularurus,
 Mosis volumen, scitosque voluminis interpretes,
 A Pontifice Maximo Eleazaro precatur,
 Ut imperret, captivos donat:
 Et Hebræus liber, liberos fecit Hebræos,
 Quantum Phalereo debeat Ecclesia, vides,
 Tot habuit statuas, quot annus dies:
 Tot meruit, quot æternitas annos.
 Immò attoniti liberti, spirantes Phalerei statuæ fuerunt,
 Hujus officii ingens miraculum vidit Pharos:
 Duos & septuaginta interpretes,
 In Erythræo litore domunculis discretos,
 Patrium Bibliorum idioma, græcè vertere;
 Tantâ ingeniorum conspiratione,
 Ut ne de syllaba discordes reperti sint,
 Dixeris, aut tot manibus unum præfuisse caput;
 Aut tot capita una scripsisse manu,
 Unilingues fuere, quia unicordes.
 Pretiosorem unionem nusquam viderat illud mare,
 Unionum ferax.

Nov

Nova res, & miraculo similis,
 Inter Hebræos concordia, inter Græcos veritas.
 Nimirum, aderat inter Interpretes Jesus,
 Cujus nomine veritas sibi constat;
 Quæ semper eadem, atque una,
 Hoc tuus testatur Ecclesiastici liber,
 Qui unus omnibus consonat, & omnia dicit.
 Ex uno interprete omnes discite,
 O docta capita, sua scriptili papyro,
 Qua Pharîi Reges coronantur, laureanda;
 Nec improvide librum edidere,
 Ubi turrita Phatos fidum nautis lumen ostendit.
 Nam per fallaces Rabinorum Sytes,
 Errore vario jactata ingenia,
 Voluminis hujus lampas in rectam ducit;
 Et gentilitati naufragæ præluet.
 Huc proram obverte, & anchoram fige.

ELIUD

ACHIMI FILIUS.

ELEAZAR ELIUDI FILIUS.

CONSOLATORIA.

Detentimo urgentur Sæculo sanctissimi Heros
 Eliud & Eleazar.
 Debuit tota nequitia se proferre,
 Integra Instauratori materia
 Ad Homines festinat salus, quia scelera ad metam
 Hostes pariter & carnifices instant.
 Brevi, Martyrum Sæculum est.
 Quorum sanguis Messia præluet, Soli aurora.
 Barbarici ferri magnes Templi aurum fuit,
 Toties raptum, & rapiendum.
 Infelix Metallum: nullibi tutum, ne in Templo quidem
 Merito pallidum, quod ubique infidias paveat.
 Sacra hujus fame captus Seleucus, Heliodorum immittit:
 Qui Angelorum flagello tactus, intactas opes relinquit,
 Ac ni Onias orasset, invenerat latro pro loculis loculum.

Succo.

Succedit Antiocho felicius;
 Qui Onia Pontificatum licitantibus vendit,
 Atque ut sacra dignitas dignitatem amittat,
 Coronam ponit sub coronâ,
 Vilescente Apice quod pretio emitur.
 Tum direptam Urbem mortibus implet.
 Octingentis Civium millibus intra breve triduum caesis,
 Totidem vinculis, aut subhaestatis,
 Feralis hasta, quæ turpius vendit, quàm ferit.
 At fœdiora per Philippum & Apollonium præbet exempla,
 Qui præmissa pace bellis pejore,
 Luce facta vacantem Theatro populum contrucidant,
 Et undante sanie, naumachiam faciunt ex palæstra,
 O luctuosum ludicrum, & feræ inferiis proxima!
 Mala Ædilis Mors est, ex cædibus ludos facit,
 Neque hoc ludicro contentus Antiochus?
 Certanti cum Theatri arena peremprorum numero
 Extrita frontis Senem delegat,
 Cujus ætas scribitur, ut vulpem de illo noscas;
 Nomen siletur, ut totus pereat.
 Antichristum citra calumniam voces,
 Hic aram castissimam probroso incestans Idolo,
 Hebræorum reliquias à patrio ritu deterreret,
 Gaude Pietas. Virtutes uti nubes, collisæ fulgurant,
 Videbis nonagenarios, fœminas, infantes,
 Sacro etiam bello devotos Machabæorum Duces;
 Libertatem retinere, non sanguinem,
 Vos verò integerrimi Christi Proavi,
 Eliud, & Eleazar, in Bethlehem secedentes,
 Exilium ferre maluistis, quàm mereri.

ELEAZAR.

PROTOMARTYR. EX LEVI.

CONCIO.

Hic ille est longævus Levita.

*Qui à Senè Antiocheno porcinam mandere jussus
 Rogantes amicos ut sicco obsequio mortem fugeret,*

Tali concione increpavit.

Quod

Quod suadetis, amici, etiam hostis suadet.

Bona fide ad cœnam vocatis, quam Tyrannus parat.

Ego perjuris faueibus suillas dapes invadam,

Hoc ipso virulentas, quia proscripitas?

Hoc ore leges violem, quo legem doceo?

Næ, dignus sim Bruto apponi, quod mihi apponitur.

At moriat. Quid ni?

Necessarium utrique malum minatur annosus Tortor,

Solvendum semel hoc vitæ pensum;

Quod qui perendinat, Morti fœneratur, diu moriens,

Non æstimat annorum meorum pondus,

Qui morte me leviolem putat,

Nonaginta me illaqueant anni.

Hanc effugere nec possum velle, nec velim posse.

Veteranam Eleazari pietatem terga vertere?

Pulcherrimam vitæ fabulam in extremo actu corrumpere?

Sine fruge hanc frondē aravit tempus, nisi areolam, meto.

Quin si me intactum fata præterirent,

Nunc occurrerem fati, ut patriis pro legibus caderem.

In hoc nascimur, ut honestè cadamus.

Tunc dignum est mori, cum indignus es mori.

At nimis durus videor? erratis,

Scabræ cuti renacius hæere spiritus solet,

Tamen hunc moriendi metum pellit peccandi metus.

Hic ipse semimortuus confector meus constantiam docet,

Qui penè effertur, effertens me. (figere?)

Cur ferre verbera hac ætate non possim, qua ille potest in-

Tam contra senectæ mores crudelitas est, quam fortitudo.

Pudor si sit naturæ imbecillitas,

Vitio suppletur, non virtute.

At non onerat novitas meum casum.

Jam dudum in hoc sum initiatus.

Sacerdos sum: mei muneris est sanguinem fundere,

Neque semper minoribus victimis operor,

Ignavus Mystes, & de alieno tantum pius?

Tot Hostias feci, ut semel Hostia fieri discerem,

At simula; esum finge, labris illude;

Obsequii imitatione circumscribi Tyrannus potest.

Addamus & velle, quid hoc erit;

Amici simulationem suadent?

Vides

Videte, ne fictus amor sit, qui docet fingere.
 Nil simulat senectus; ne se ipsam quidem.
 Fidei colorem ostendunt cani.

At Græcus proditor simulationem senectæ tuâ dignâ putat,
 Post fidem perimens, immò per fidem. Elto.

Nobis cavendum, ne Atticæ fidei similem faciamus Hebræâ,

Religio meretrix non est: pigmenta respuit,
 Peccat non fictè, qui fictè peccat.

Ignoratis convivales amici,

Quales oculos in pectorum secreta Numen immittat,
 Constat de commentario quid sapiant impermissæ dapes,
 Hæc ruina mors incessit.

Brevi, obsequi necesse est, vivere non est necesse,
 Malo esse esca, quam tales esse escas.

Eamus Tyranne: nemo me trahet; omnes antecedam,

Mortem appara:

Bene cautum mihi est; non possum totus mori.

Virgas expedi:

Solum pulverem excutient; & hunc reparabilem,

Quare, sicca, reseca:

Vulnera ipsa vulnera:

Tanto oeciùs hoc servitutis claustrum pertumpes
 Rempublicam fulcire integer nequeo, fractus potero,
 Valetis amici, aliquando laudabitis quod timetis,

MATER MACHABÆA

MARTYR. EX LEVI.

ICON.

Muliebris hæc Statua, constantiæ imago est.
 De nomine nihil certum: miracula nomen non habet.
 Atqui miraculum est, constans Fœmina.

Saxeam Niobem forasse voces.

Nam filiorum septem funera prospectans, sic stetit.

Sed Niobes à Cœlo, hæc pro Cœlo dignuit.

Extincto grandævo Eleazaro,

Anus intrepida ante Antiochum sistitur.

Hoc decrat ad Hebræam gloriam,

Ut colus numeraretur inter trophæa.

Contra legiones, Filiorum manipulum ducit.
Numerum sonorum, atque concordem.

Hanc gladiatoriam familiam sanctissima Lanista erudit,
Una die spectaculorum hebdomadam præbens.

Ite, inquit, ô meum agmen,

Hoc vultu quo Fœminam videtis.

Docete, non solas Lacenas viros parere.

Mei liberi non estis, nisi liberi.

Circumstant Matrem septena illa capita,

Hydræ diceret ferri avidam,

Clarior nulla constitit Consanguineorum invidia;

De supplicio nixantur:

Nec mors timetur, sed mora

At ne perturbatè peccet Antiochus,

Ordinem tenet in scelere.

A grandiori crudelitatem auspicatur:

Ut iisdem gradibus orba fieret, quibus fuerat Mater,

Astanti Puero cibos apponit, ab Eleazaro recusatos.

Hoc sufficit, ne attingat.

Aversanti linguam præcidi jubet.

Nam prima Tyranni cautio est in linguas,

Quid agis Antioche? ex lingua calamum facis,

Cruentum hoc frustulum terram signans,

Fortiora scribet, quam loquatur,

Post linguam manus postulatus,

Citius porrigit, quam jubetur

Et hoc Tyrannicum est, manus formidare post linguas.

Cecidit sub securi secunda dextera:

Mortua illa palma, palmam rapuit:

Et secta manus cœleste iter Fratibus indicavit.

Parum fuit indicasse, nisi vestigia signaret,

Ergo etiam pedes amputanti porrigit:

Sine his citius perventurus quod tendit.

O vera Hermetis effigies, recti terminos signatura,

Sed hæc mortalitatis ludibria, propositi tenax,

Totus & sensim adversa cute deglubitur.

Mortuos non amat Tyrannus, sed morientes.

Stupet triumphalis Ephebus se extra se exivisse;

Non alio sensu, quam si dormiturus Andonem poneret.

Dictu-

Dicturus si posset,

Non est in cute mea virtus: hanc nunquam curavi,

Tene Barbare: nil habes mei nisi vaginam.

Hanc etiam amittes, ad me redituram.

At ne sic quidem mollitus, bulliente in olivo frigitur,

Si sarraginem audis,

Nescias, oleumne querulum gemat

An ipso in oleo tripudiet Martyr.

Nemo sane inter unguenta majore luxu diffluit,

O dolorem voluptatum plenissimum!

Quid enim Martyrium, nisi beneficiū malo animo factū?

Sic oleum & operam in primo Tyrannus amisit,

Succedunt ordine reliqui;

Exemplum capiunt daturi.

Alterius oleum, alterius palæstræ ceroma est.

Singuli fraterno martyrio donantur, & suo.

Omnes antiquæ veritati linguas immolant.

Omnes in fidei specimen Deo dexteras donant.

Omnes ad Olympicam palmam sine pedibus currunt,

Omnes sarraginis oleo ad Regnum factantur.

Unâ omnes, septemplex instar lychni, Matrem circumstant,

Plus dico: omnes in ultimo spiritu loquuntur elingues,

Funduntque de sarraginis tripode oracula,

Delphicis meliora.

Mirantur Græci tam solida Hebræotum effata:

Quibus nec suos sapientes comparent, nisi numero.

Quæris num fuerit Mater?

Non plus quam hic lapis.

Suas lacrymas alienis in oculis ridet.

Spectat suos Heroas, spectata Herois,

Se ipsam in singulis miratur:

Et singulos tuetur, dum intuetur.

Afræ volucti similis, quæ alumnos obtutu format.

Sic uno die septies Mater, & Martyr;

Post septena Filiorum funera exarsit;

Et Planetarum numero addidit firmamentum.

R A Z I A S
EX LEVI MARTYR.

E T O P E I A.

Audi, Viator, inauditam ad libertatem viam.
 Ducente virtute, quā vitium est sequi.
 Sperabat Eupatoris Præfectus devinctam Judæam,
 Si Raziam ligaret.
 Hic ad catenas quaesitus, confugit ad suum gladium,
 Sed non egit pro voto.
 Angustiore aperto vulnere,
 Quàm quo ingredi tota Mars posset,
 Hoc more Mors est, cita invitis, sera optantibus.
 Ego instante Cohorte, ignavum objurgans ferrum,
 De muro sese permisit.
 Non est hoc ire, sed præcipitate ad libertatem,
 At elisis retrò cervicibus, ne sic quidem moritur,
 Puduit animam à tergo exire:
 Vel tantæ animæ nullus exitus satis patuit.
 Trajicit se per frequentiam fractus & integer:
 Saxumque pro concione insistens suggestui simile,
 Trepidus Cives ad libertatem hortatur,
 Ac ne verbis desit pondus,
 Sua ipse viscera de vulnere pensilia dissipat:
 Et plenâ manu supra populum spargit.
 O vivacem fortitudinis naturam, quæ suis de vitalibus ludit,
 Scrutatur secunda dextera penetrales animæ sedes.
 Tot alte integumentis demersa pectoris sacraria,
 Quæ nemo spectat impunè, manu ducit, & vulgat
 Vivis pectoribus calentes exuvias prædatus,
 Laceratur qui lacerat, vulnus patitur qui facit:
 Et palpitantia viscera, ut non sua, frangit, ut sua donat.
 Capite, inquit, Cives, Hæc mea libertatis trophæa sunt.
 Hic animus ligari non vult; ne fibris quidem.
 Vita nodos & ligamenta projicio.
 Quæ rostra veniore declamantis facundiâ personuerunt?
 I Non

Non hæc Suadæ medulla est, sed metallarum suada,
 Superavit actæi Senis vota :
 Ille loquentium pectus de tima introspicere optavit,
 Hic, apertus Orator,
 Non tam vocem quam vocis organa ostendit:
 Simulq; ad Auditores verba mittit, & viscera.
 O felicem Populum, Argure libertatis Razia!
 Qui suam erexta, sacrifica manu tractata, consuleas
 Omnia libera, & secuta pronunciat.
 Actum est de tua tyrannide Antioche:
 Horum hominum ingenuitatem non coges,
 Quid enim? Portas objicies?
 Libertatis clavim manu tenent, pugionem,
 Muros? Ad libertatem murus est gradus,
 Catenas? Difficilius est sua intestina proscindere.
 Jugum; Hæ cervices frangi possunt, non flecti.
 Inediam? Possunt sine visceribus vivere
 Viscera ipsa exiges? Ultrò ejaculantur
 Puto etiam suos nervos arcubus sufficient, ut feriant.
 Ah quid Amore libertatis ingeniosus, ac sævius,
 Titiano immitior vulture, suum scalpit pectus.
 Vis amorem pingere?
 Raziam in laxo pingere, sua viscera dividentem?
 Eviscerati Amoris symbolum est.
 Errant qui patriæ Patrem vocant hunc Senera
 Magnam Matrem verius dixerint:
 Nam late fuis visceribus Cives amplexus,
 Omnes suos liberos fecit.
 Utinam imperilia hæc frustra Civibus inânsi possent:
 Nullum verius fortitudinis semen est jactum.
 Voluit igitur post declamationem mori,
 Ut integrum animum semianimi Populo legaret.
 Atqui, tardante Atropo,
 Vitæ suæ filium ipse præcidit.
 Et nullas Fato gratias debuit, sed sibi.

MATATHIAS
 EX LEVI

NEME.

NEMESIS.

O Cœlitum strenuissima Nemesis,
Empyrii Numinis & anxie Necessitatis Filia:
Dic quales aculeos Evitarum patientiæ suffixeris,
Ut Martyria Matte mutarent.

Scio: Post enormem Sanctorum stragem,
Solitudine in Civitatem ingressâ, in solitudinera fugerant
Cives.

Quâ nulla infelicibus felicior patria.
Tu de cœlesti prætorio delapsa Virgo;
Pontificem Mathathiam in cinere jacentem sic accendisti.

Quid agis cinerarie Senex?

*Hoc cinere zelum suppressis, qui aternus est focus
Sacerdoti commissus?*

Occidi cupis, cum liceat occidere?

O ingloriam fortitudinem, qua pati tantum potest:

Ergo ut vivat Religio sanguinem totum dabis?

Hoc in se peribit exanguis,

Cape in armatos arma.

Miseri fiant, qui miseros faciunt.

Sentiant hostes adhuc te virum.

His monitis perpunctus Mathathias.

Sine Populo Princeps, Pontifex sine Templo,

Se, Flios, familiam.

In sacram militiam contra Tyrannos conscribit.

Tu interim divina Nemesis,

Pro belli signo, bellum dedisti.

Commissis alto in æthere flammeorum equitum cohortibus,

Aureis inter se armis dimicantium.

In dubio victoriæ auspicio: quid enim auro inexpugnabile?

Horruit tua consilia Tyranni Prætor Apelles

Versusque ad crudelitatis alterum genus, clementiam;

Blanda spe Mathathiam Idolis conciliare tentat, non minis,

Sed nihil sperat, qui nihil timet.

Hic non Deum deserit modo,

Sed desertorem Judæum, Idolis adolentem,

Ipsâ in arâ jugulat:

Oppressurum quos impunè aluerat ignes.

Tum ferrum in prætoris pectus intendit, cujus oculos spre-

verat.

I 2

Ut

Ut peccandi author, cum peccat, ministro plecteretur,
O meritas vices!

Sacerdos Judici carnifex; Judex Sacerdoti fit reus,
Nescio ad quem pertineant hæ victimæ,
Sane Deo cadunt, à Dæmonerapiuntur.

Rediit ex his vulneribus in Religionis venas sanguis,
Respirant Judæi ipso flatu, quem Prætor exhalavit,
O quantulis ex rebus quanta pendent!

Calamitas & beatitudo, sola pugionis acie distabant,
Successu animosior Pontifex,
Ad Dei partes Populum vocat,

Vox classicum fuit, vexillum pugio,
Egisti sub ea signa Assidæorum academiam,
Fortissimum genus, quia Sanctissimum.

Græci, ex leonibus vulpes, ad patrias artes confugiunt,
Aderant septimæ lucis sacra otia:

Tum feriatum Hebræorum Martem laceffunt Barbari,
Heu misera ignorantia conditio?

Judæorum plerique ignavi, quia ignari,
Sabbati quam sui tutelâ religiosiores,
Cædi malunt quam cedere.

Tu intrepidâ intempestivæ pietatis morâ,
Surge, inquis, *Mathathia: Sabbatum Marti consecra.*
Quietis dies est, non inertia.

Nec ulla dulcior quies, quam sub palmâ,
Ipsa Impiorum cades

Festum diem faceret, nisi esset.

Beasti ergo te horribili spectaculo indignabunda Virago:
Fregisti properante curru Græcorum cumulos,
Manente magnis in vulneribus orbitâ.

Ex eodem cruento gramine
Equis pabula, crinibus gramineam exhibuisti,
Ac ne lætitiæ funalia deessent,

Templa cum Mystis, Idola cum Idololatriis incendi jubes:
Nec citius jubes, quam incenduntur.

Quicquid irreligiosum erexerat Græcia,
Ne adoretur, aduritur.

Tu inter illa incendia dirum subridens,
Frægere, inquis, *Antioche, promerita hac luce.*

Potes jam vero cognomento illustris fieri.
 Sic Barbarum jugum excutit Mathathias,
 In cujus unam domum, Judææ virtus translata.
 Tum fatali bello confecto, fato conficitur,
 Palmas numeraturus, quas præmiserat.
 Tu ad Cœlum conversa, & mucronem lambens:
Io, inquis, Superi.
Nihil unquam dulcius bibi.

JUDAS MACHABÆVS
 MATHATHIÆ FILIUS.

TROPHÆA.

Parcite tantisper undis lassati Remiges,
 Ne venerabile hoc littus illaudatum recedat.
 Insignis ille Obeliscus, Modinæo solo apicem imponit,
 Machabæorum cunis & sepulcris beato.
 Ingentes illæ columnæ armis graves
 Cœlo ingerunt quicquid formidaverat tellus.
 Inter hæc Trophæa Judæ Mausolæum surgit.
 Qui sacro & militari ministerio bis Princeps,
 Majora, quam geri possint, gessit.
 Dignum corpore Animum res gestæ docent:
 Dignum Animo corpus, Gigantea monstrat lorica.
 Huic pro patriâ lege contra Barbaros accincto
 Universa militavit Natura.
 Angeli armis, Aër spectris, Somnus prælagiis.
 Mortuos etiam sortitus Auxiliarios,
 Ab Ozia animatur, armatur ab Jeremia.
 Deus ipse tanto Imperatori centuriatus,
 Fulmineâ manu Fecialem se præstitit.
 Ut crederes Deum pugnare, Judam imperare.
 Quin ab ipso sterere Hostes;
 Nam fulguranti Judæ obtutu dementantes,

Cæco ludo inter se mortes divisere.
 Hoc fuit Judææ pugnatæ, funebres ludos facere,
 Clavit Virtus trium Tyrannorum periculo,
 Epiphaniis, Eupatolis, Demetrii ;
 Quorum primum solo nomine exterruit ;
 Alterum pugnando examavit ; Tertium agitavit extinctus,
 Nicanorem trium Regum Prætozem, ter insurgentem,
 Primo congressu nudavit, secundo fugavit, tertio occidit
 Ab Apollonio sanguinem exegit ;
 Cujus gladium Sanctorum ex de impium, impiorum ex de
 expiavit.
 Scenam, Ptolemæum, Gorgiam,
 Syro, Græco, Assano exercitu circumvallatos,
 Dum ad spolia convolant, spoliavit.
 Timotheum & Bacchidem, blanditiis quâ minis ferocioribus ;
 Menelaum & Alcimum, Mitra & Galea male usos ;
 Ne semel perirent, sapius fugavit.
 Idumæis palmas eripuit ; Arabibus oleas concessit ;
 Fulminis mote in oblectantia se exercentis,
 Octoginta millia sub Lyfia,
 Centum quindecim millia sub Antiocho,
 Centum viginti millia sub Timotheo,
 Exigua manu, Ogygiâ strage dispersit,
 Sic, numero impar, successo major, causa melior,
 Bella omnia lugendo concepit, ludendo confecit,
 Victonarum loca si quæris ; Judæam Urbem discurre,
 Rebelles Galaaditarum Urbes currente incendio deletæ,
 Posteris instar perpetua flamma viam signantis.
 Idolo omnia immolata ; immolatores omnes mactati,
 Ut Dæmonum opprobria nunciarent Inferis,
 Gazaræ præsidium Jerosolymis æmulum,
 Viginti non amplius commilitonibus patefactum,
 Ferox Maspha contrucitatis maribus evirata,
 Altissima Casphis, ideoq; ventosæ linguæ,
 Civium sanguine stagnum auxit, eâ die non stagnum ;
 Carnion situ, Ephron civibus vallata,
 Didicere, impietatem, nec manibus, nec manibus tutam,
 Joppitarum, Jamnitarumq; malefida navalia succendit,
 Fecitq; e portu Pharum, suismet navibus metuendam,
 Jerusalem septies defensam, quater triumphator ingressus ;
 Super

Superstitione, ac sanguine pollutam Dei Domum,
Novis natalibus dedicavit.

Æternæq; lætitiæ imagine,

Tabernaculorum festam diem quotannis reverti iussit
Fortius nihil agere poterat: debebat & fortiter pati.

Itaq; Urbe donato imperio, quod in solitudine invenerat;

Hebræo cultu, Græca pace, Romanâ societate

Partiæ feliciter arrogatâ;

Domesticis malis, ut victores solent, extinguitur,

Ex illo tantum sanguine constitit hominem fuisse.

Hunc igitur dignissimo omnium loco,

Sua inter Trophæa, mœstissimi Fratres composuere:

Erectâ ingenti Pyramide, virtutum metâ;

Situ & mole Nautis conspicuâ;

Ut votis assuescens Judas, Æquora placaret post terras.

JONATHAS JUDÆ FRATER.

POLITICON.

In Juda quid divinum robur;

In Jonatha quid humana prudentia posito

Viator disce,

Parando Regno plus virium; servando plus solertiæ requi-
ritur.

Regnabat Asiam interfector Antiochi Demetrius.

Asiam repetebat interfecti filius Alexander.

Inter Asiæ Procos meritoria prostabat Judæa.

At qui se gesserit Jonathas, dicam.

Audiant Principes majoribus interclusi,

Urbanis tunc dissidiis agitabatur Jonathas;

Nam Juda cæso, ad victorem Bacchidem vulgus defecerat:

Et alterius Fratris cruorem sparserant Jambrenses.

Aded Leoni mortuo insultant lepores.

Itaq; in Urbe Urbes erant; & uullum caput quia multiplex.

Utrisq; imminabat jam victor Jonathas:

Jambrensis lanceas inter lanceas,

Bacchidibus tumulos inter thalamos intulerat:

I +

Ue

Ut pari somno, accubantes & cubantes, occumberent,
Hic igitur externas rixas odoratus, civiles statim com-
posuit:

Et fraternæ ultioni præposuit pacem.

Actum enim de Imperij salute cum intestina solvuntur,
Rebus domi compositis utrique externo videri utilis cæpit
Exiguo quippe momento victoriæ lances inclinantur,

Quid eligeret Jonathas?

Inter Geminum Martem neutri accedere intutum.

Utriusq; alia super te curret, nisi Judas.

Aut unum perditurus es, aut à duobus perdendus.

Ergo æstimatis hinc illinc viribus, fortiori plaudens,

Iungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum.

Solertè. E factionibus urgenda semper infirmior.

Ni à Brutis doceri puder, canes docent:

Qui rixantibus superveniunt, macilentiozem allatrant.

Sed in fœderis pretium milites petit, obsides repetit,

Quos cum Sionis Arce tenebant Græci.

Hoc statim satage, ut Mars finitimus tibi sit frugi.

Inter aliena negòcia, tuum matura,

In turbido nasâ mittitur,

Post paulum, fortuna bellicas sortes versante,

Jam fortior Alexander præmiis sollicitat Jonathan,

Pontificatu, coronâ, Purpurâ.

Iungitur Alexandro Jonathas contra Demetrium.

Qui primum tantum classicum audit:

Nam velocior, ut fugeret, à tergo vitam reliquit.

Levem credideris Jonathanæ fidem? non fuit.

Norat Demetrianum ingenium, injurium, & perjurium:

In pugna Comes, in pace hostis, expectabatur,

Fœdus ferierat, ut fœderatum feriret.

Solvit quippe felicitas necessitudinem, quam necessitas
stringit.

At rursum murata scena.

Demetrii Filius, Ptolemæi Soceri armis præpollens,

Alexandrum interpellat.

Iungitur Demetrio Jonathas contra Alexandrum.

Quem fugacem Arabicus gladius invenit.

Non fuerat melior Alexander, sed utilior.

Pelagii

Pelafgi omnes.

Judæis fidem non seruasset, qui oderat Judæam fidem.
Capiendus ergo fuit, ne caperet.

Nec interim paruo læro:

Nam vel annuente, vel non renuente Demetrio,
Hebræam immunitatem, & Judææ fines assequitur.
Hierosolymæ arcem vindicat, minax munimentum,
Quod urbis jugo impositum, Urbi jugum imponebat,
In æstuario non dormiendum.

Neq; hic stetere vices.

Patrios ulturus cineres Puer Antiochus,
Augustioribus præmiis Jonathan demererur.
Iungitur Antiocho Ionathas contra Demetrium.

Quo statim fugato, securitati consulens,
Urbem muris præcingit.

Hoc agendum cum malæ fidei muneratore.

Beneficium cape, cave à benefico:

Ut suum inquit munus timeat, si reposcit.

Poterat huic fortunæ acquiescere,

Si quiescere posset fortuna,

Tryphon Antiochi Præfectus,

Regi dulcedine captus quod Antiocho acquisierat.

Asianæ libertatis spe Jonathan mulcet.

Iungitur Tryphoni Ionathas contra Antiochum,

Sic callidus Heros, cum Græcis græcissans,

Inter præsentem Hostem, & futurum:

Altero alterum trudens,

Aliquid semper ex utroq; libavit.

Sed heu cæcam Politicorum sapientiam!

Nemo omnibus horis sapit; ne Jonathan quidem:

Quem Pelasga scilicet fide recepit Tryphon:

Receptum, vinculis suo fœdere strictioribus, occupat:

Occupatum cum Filiis immolat:

Et alterius oculos, alterius cæde funestat.

Inclytus tamen Heros, nec Juda minor.

Nam si utrumq; conferas, dices.

Deum pro Juda militasse, Jonathan pro Deo,

Extinctum flevit Populi,

Magis ipsi defendi.

ELEAZAR
JONATHÆ FRATER,
EMBLEMA.

Eleazari tumulo insculptus Elephas,
Magnanimæ mortis emblema est.
Sic perit, ut tumulatur.

Hæres paternæ perfidiæ Antiochus Eupator,
Asiam moverat contra Judæam :
Ne homines tantum, sed Elephantos conscripfit :
Bellum non ratus, nisi Belluæ pugnarent.
Incedunt ordine horribilo mortis bajula monstra,
Premente humeros machina, vitis pressa,
Ut arcem arci impositam putes, ferream carneæ.
Tubam & telum deformibus exerunt buccis,
Totaq; Judæorum jacula barritu provocant, cute refellunt,
Nec feræ tantum, sed ferarum sarcina militat.
Nam barbari plus triginta, singulorum tergo impositi,
Suorum ictuum securi spectatores,
Funera laudant quæ faciunt,
Tot bestias una gestat, neq; dixeris ultra major,
Quæ gestat, an quæ gestatur.
Sanè ab Hominibus Bestiæ sævire discunt,
Quippe acuendo furori illarum oculos miles inebriat.
Proposito uvæ sanguine, humanum imitante
Nova res, purpureo incitari Elephantos, non albo.
Sed fortasse sanguinem sitire a suo Tyranno didicerant,
Una præ cæteris, mole ornatuq; superior,
Regalibus exuviis loricata,
Regem restabatur infestorem.
Hanc Eleazar virtuti suæ scopum destinat,
Sic eunt humana : in conspicua collimatur.
Ergo per obstantes cohortes viam rimatus :
Hinc inde ferream caputem segetem ferro demetens
Per hominum vulnera ad Bestiam venit,
Quam tamen invenit telis imperviam ;
Nam genuinæ soliditati, squamosæ accesserant bractæ

Aima-

Armatum scopulum, aut mobile armamentarium dixisses.

Sed habent etiam maxima quâ perentur,

Succedit stylo distincto Eleazar,

Caraphraetæ pecudis incivem uterum suffossurus:

Ut uno lapsu duo caderent,

Tyrannus de mole: ipse sub mole; uterque sua morte;

Nam sæculi fatum est,

Bonos opprimi, malos ruere.

Procumbit furtivo ictu eviscerata Martis fera:

Evertitur prono armo ferrata turris;

Cui pusillus pugio fulmen fuit,

Sparguntur humi præsidentes Barbari:

Victor superincidentis Bestiæ ruina teritur.

O qualis Machabæorum libertas!

Malunt sub Bellua frangi, quam vivere sub Tyranno!

Sed heu frustrata virtus!

In Elephanto Antiochi arma erant, non Antiochus,

Loricam telis objecerat pectore vacuam.

Hi mores Tyrannorum:

Arma gestant, non animum;

Timent non timentur.

Ergo Eleazar Antiochum perit, sed pro Antiocho perit
Bestia:

Pro simili similis, immò idem.

Uterque fera? uterque duplici corde, & excors.

Sed Elephas inter Bruta Rex est, ille inter leges Brutum,

Gaude felicissimo isto errore magnanime Martyr.

De Elephanto, non Tyrannum, sed Tyrannidem dejecisti.

Habes quod optas:

Sentis ex trophæi pondere victoriæ magnitudinem.

Novo ritu triumphaturus.

Nam cæteri Elephanto vehuntur, tu ipsum vehis.

Non potes vulgari funere involvi Sanctissime confector.

Mortem inter optima invenisti.

Ornant te insignia, quæ te onerant:

Et extinctus Regem spolias.

Nec tumulum cura; Elephanto tegetis pro mausolæo.

Neq; incidendo emblematis petenda procul segmenta.

Debellatus Elephas ebur ministrat.

SIMON

S I M O N,
ELEAZARI FRATER.
D I P L O M A.

Bonum factum.

Anno Græca Tyrannidis CLXXVII. Mense IX.

Non immemor Senatus Populusque Judæus,
Quantum Simoni, Machabæi divinis virtutibus debeat,
Prudentiæ :

Quæ Parentis optimi judicio, cunctis mortalibus antefere-
endus.

Fortissimis Fratribus perpetuum Consul assedit,
Pietati :

Quâ paterna germanaq; busta,
Fœderificis molibus includit.

Charitati :

Quâ nutantem fraterno casu Principatum in se recepit:
Domesticis licet exemplis monitus quanti purpura staret.

Religioni :

Quâ supremo Pontificis fastigio impositus,
Profanos cum Templo animos depuravit,

Strenuitati :

Quâ sacra militiæ nuncupatus.

Septem Tyrannorum conatus, aut elusit, aut elisit.

Felicitati :

Quâ Hierosolymitanam Acropolim potitus,
Pacem Hebræis insuetam exhibuit.

Munificentia :

Quâ Rempubicam ære & sanguine inanissimam com-
plexus.

Suo auro publicum ferrum conflavit.

Providentiæ :

Quam rem agrariam maritimamque turribus Portubusq;
communiit,

Ut tellus & unda tuto sulcarentur,

Majestati :

Quâ, vultu, habituque corporis Semideo similis.

Athe-

Athenobium Tyranni emissarium attonuit,

Vigilantiæ :

Quâ Quiritum societate opportunè procuratâ,
Ab Romanâ Aquilâ auxiliare fulmen obtinuit :

Denique Fortitudini : (ceptus,

Qua ingratiſſimi Generi proditotio epulo receptus, & de-
ſuum, duorumq; liberûm, fidelem sanguinem dedit ;

Ob ea promerita ;

Atque ut Virtutum tantarum notæ

Æmulationi ac ſolamini extarent ;

Hoc monumentum,

Honorarias in tabulas immortalibus literis referri,

Easque Gazophylacij Templiq; frontibus affigi

Decrevit.

JOHANNES HIRCANVS SIMONIS FILIUS.

EPILOGVS.

Requiesce parumper, Viator.

Antiquioris Testamenti volumen ad calcem devenit,

Cum Orbe nata Orbis Historia,

In Johannis præconio ſiſtitur ;

A præcurſore Joanne redordientia.

Idem nomen, Synagogæ Hesperus, & Eccleſiæ Phosphor^{us} ;

Priori libro exodium, poſteriori exordium præbet ;

Et paginam utramque compaginat.

Conſonant enim ſibi divina : extrema primis respondent.

Æternus igitur Scriptor,

Pro exacti operis colophone

Memoratorum Principum virtutes in Joanne collegit,

Ut omnes in uno ligentur, & legantur Principes,

Ac ne brevitæ Epilogo deſit,

Triginta annorum geſta, verbis tribus complectitur.

Quid enim de Joanne Hircano narrat ?

Sicarios perdiditſe, ſtrenuè bellatſe, muros reſeciſſe.

Totum elogium, trilogio expeditur.

Plura memorare poſteritas geſtiet. (dimiſit.

Quod Sororium patricidam, ne matricida fieret, impune

Septia

Septimum Antiochum pace, tertium Demetrium bello,
Hircanorum superbia, Idumæorum impietate repressa,
Ex iis nomen; ex istis palmas reportavit.

Hæc, vel inter pensa canuntur.

At cœlestis Encomiastes, laudes dum supprimit, exprimit,
Satis ergo fastigiis ad Ioannis gloriam accedit,
Quod ipse post omnes, post ipsum nemo laudatur.

Eximius planè Princeps.

Qui humanis actis, & divino commentario, metam ponit,
Nam pneumaticus calamus in ultima hac cæra hæsit.

Quis neget magnæ molis fuisse Joannis Elogium;
Dei manum lassavit.

Hoc nempè exarato, respiravit divinus Spiritus,
Et feriatum calamum posuit.

Hic tu quoq; respira.

Difficile est vera scribere, difficilius audire.

NOVA

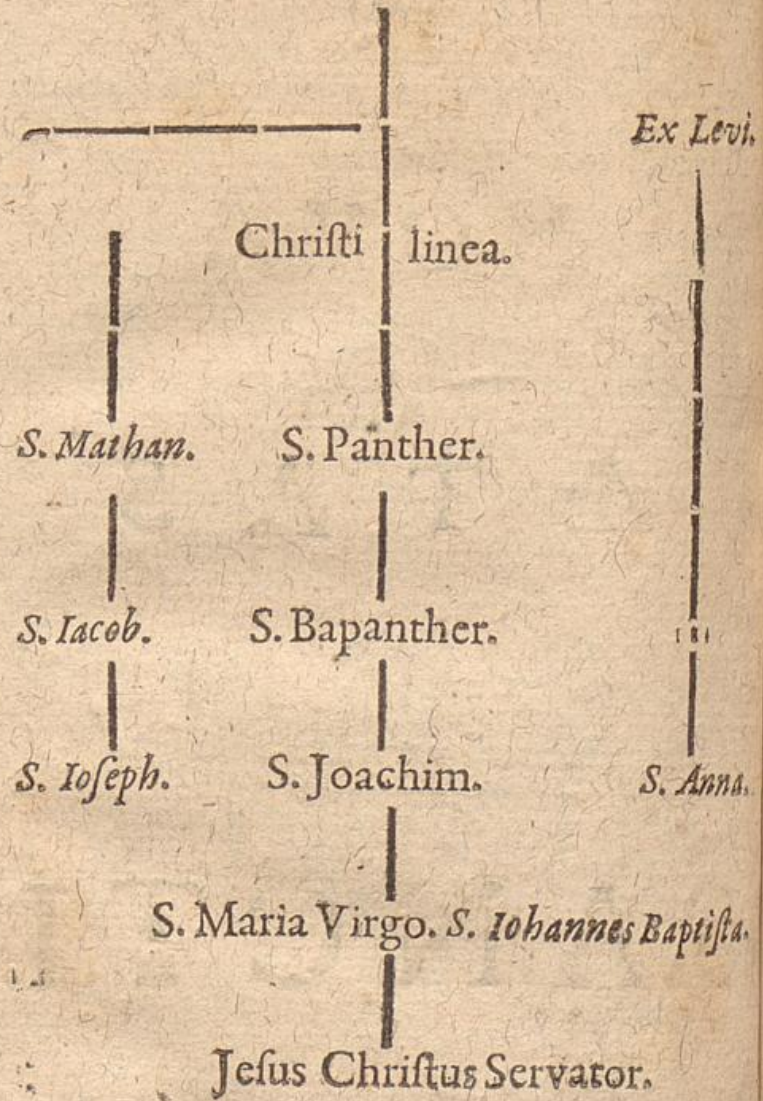
NOVA

ÆTAS

SANCTI.

ELEAZARI FILII.

S. PANTHER

ELEAZARI FILIUS,
S. MATHAN PANTHERIS FRATER,
PARTITIO.

Auditis? sonant divinæ tandem cognationis optata nomina,
Vicini Servatoris tessera;

Qui promissus semper, & negatus, Orbis vota irritat, dum
iurat.

Hic Eleazari truncus duos in tramiçes finditur,
Quorum alter ad Virginem Maitum, alter ad Virginem
Matrem,

Uterq; ad miraculum desinet.

Itaque in scætilis Patriarcharum linea, ut Salus intret, agit
rimam.

Nobilitas geminatur, ut germinet; germinat, ut germinetur.
Fœcunditatis terminus Virginitas est, Virginitatis fœcun-
Debatur hic concentui consensus, (ditas.

Ut unico Stemmatis amplexu, Homini Deus neciteretur;
Et redeunte beneficio, Homo fieret qui Hominem fecit.

Felices Mathan & Panther tanto nepote:

Cujus propinquâ jam in luce afflati,

Divinarum virtutum fulgorem trahunt ex intervallo.

Nulla tamen eorum virtus clarior,

Quam quod suas obscurarunt virtutes.

Nam sacræ historiæ nihil commisit Mathan, nisi nomen;
Panther ne nomen quidem.

Quod, nisi memori Africani calamo effossum, lateret.

Rarum votum inter ambiciosos Humilitas,

Illo enim sæculo si unquam, claritas crudelitate quæ sita;
Aristobulus, Hircani degener Filius,

Innocentem Principatum ad Regni invidiam restituit:

Primusq; tyrannico diademate frontem perficans,

(Nescius quantum malorum sub eâ bractea occuleretur;)

Securus ut regnaret, noluit esse quibus regnaret.

Paujoribus carcere, Eratrem ferro, matrem fame, confecit.

Nec dilato supplicio,

De pectoris vena sanguinem vomuit,

K

Cru-

Cruelitatis conscientiam pro vomica devoravet,
Huic Jamnæus, Solome Matris astu, sufficitur;
Fratricidæ fratricida.

Hem quò devenerit Machabæorum gloria?
Hostilis olim sanguinis prodiga, nunc cognati.
Nimirum nullum patrimonium citius decoquitur, quam
virtus.

Raro ad tertium pervenit hæredem.
Magnæ mentes, amentes gignunt.
Immodesto igitur Sæculo, modesti Fratres
Mathan & Panther,
Tyrannicum fastum è Bethleheme in Galileam fugete,
Optimum quippe in Tyrannos bellum est fuga.
Et in Nazarena Urbe, hoc est inter Flores,
Nazaræo nidificarunt.

S. BAPAN THER
PANTHERIS FILIUS.
S. JACOB MATHANI FILIUS.
NAUFRAGIUM.

Vos quoque geminum Sidus Jacob & Bapanther,
Miserrimi & Naufragii spectatores ex tuto,
Procellarum finem serenæ lucis augurio præmonstratis,
Tenebat Judaici Regni clavum Jamnæus,
Nauticam doctior ex naufragiis.
Nam malè regnando regnare discitur.
Ibat ridente malacia, lethumq; Regni navigium,
Et æquatos velorum sinus ferente Spiritu,
Gaza, Dium, Essam, Gaulanum, Seleuciam,
Novo triumpho alligatas onerarias remulcabat,
Sed insolito serena tempestas suberat.
Acerbo statim letho naviculator demergitur.
Accessit Gubernaculo Hitcanus alter, Jamnæi Filius;
Idem Magister & proreta; Rex & Pontifex.
Hunc subvertere Aristobulus Frater adnititur.
Æquali navis periculo,
Sive geminus præsideat Rector, sive nullus.
Erat alnus in pelago, in alno nautæ,
Duobus imperantibus obtemperat nemo,

Inter hæc intimanavigio mala,
 Externorum bellorum insania hyems supervenit
 Hesperius Zephyrus, cum Armenio Euro,
 Cum Trigane Lucullus,
 Alieno exitio rixantur.

Non capit sese Italicum Mare.
 Tyrhenum in Eoum refunditur, & undas miscent.
 Vorticola Charybdis, Antipater,
 Per discordiarum rimas armorum æstum immittit,
 Navarchum mensura Aristobulum qui clavo hæret,
 Hic, cui necessestas pro arte,
 Demissos velorum sinus adverso obliquans vento,

Quæ rapido turbine,
 Judaici Regni clavum suis de cardinibus vellit:
 Puppim calcat & proram, Arcem ac Templum:
 Anchorales aviræ fidei rudentes præcidit.
 Et sera vota dissipantibus ventis,
 Legum tabulas, navigii compages, dissolvit.
 Fluctuarum denique, nauscantemque Aristobulum,
 In cæcos Romæ vortices absorbet,
 Hic bis emerfus, bis submersus
 Sed Pompejanorum vi fluctuum circumfusus,
 Nautæa bibit venenum.

Hic exitus Judææ Regnum, & Machabæos Rectores tulit,
 Miserrimam Romanorum Piratarum prædam;
 Qui sacras opes, aureasque trabes,
 Sparsa tempestatis analeceta, reliquiasque collegere.
 Eximio documento,
 Fraternis discordiis Regna naufragare.
 Vos vero amica lumina, salutareque Dioscuri,
 Bapanther & Jacob,
 Virineam è Cælo navim, cui nomen à mari.
 Divinis mercibus onustam;
 Cælestemque Governatorem Josephum,
 Dexteriore alite velificaturum, ostendistis:

S. JOACHIMUS

BAPANTHERIS FILIUS.

S. ANNA JOACHIMI UXOR.
EPITHALAMIVM.

Descende Cœlo ubi nil agis sanctissime Hymen,
Duas extra Cœlum Cœlestes Animas copulaturus,
Joachimum & Annam,

Illum Regiâ, hanc Sacerdotali stirpe.
Ut dotali utroque apice, Nepotem instituant,
Inter Reges Pontificem, inter Pontifices Regem.
Agè: jugalibus nodis quos Æternitas nexuit,
Cor geminum stringe, vel unicum divide?

Ut alter Sponsus ex altero spiret.
Sed heu spinosa primordia! initio planges, dum panges!

Ultrâ viginti annos sterilis ille thalamus,
Nihil nisi lachrymas gignet,
Sed verte statim lætioribus hanc nœniam.

Nam sterilis Patens,

Majorem prolem utero capiet, quam mente.
Stupente rerum Naturâ

Tam factam, quam factum extra tuas leges.
Addenavam inter fœminas laudem,
Citrâ Sobolis crimen Matrem fieri.

Nam cœteræ, Carnifices antequam Matres,
Partum conficiunt dum concipiunt.

Unoque momento,

E Cœlo demissam Animam Orso exponentes,
Vitam & largiuntur & lethum,

Sola Maria Parentis honos, non onus,

Maternum uterum condecorabit intrandõ,

Nec deerunt puerperio præsagia.

Renascente enim Templo nasceretur Virgo.

Alteram Dei Domum parabit Anna, alteram
Herodes reparabit.

In alterâ Numini fient victimæ,

In altera victima fiet Numen.
 Crescet cum Prole Parentum felicitas.
 Nam mutuo repignerati amoris officio,
 Filia ex Parentibus, per Fliam Parentes vivent,
 Ita Joachimi Penates alterum Cælum meritò voces:
 Ubi Sacra Familix Trias,
 Corporibus tripartita, Animis una.
 Genitor, Genitrix, Gesita.
 Beabitur, & beabit.
 Omnia denique in unum vota colligent
 Longævi Conjuges;
 Cum sese Numinis Avos mirabuntur.
 Tanta gaudia,
 Nec illi ferre, nec tu dari potes. Tace.

S. JOSEPH.

JACOBI FILIUS : VIRGINIS SPONSUS.

TITULI.

Senis hujus magnitudinem, tergemino merite Titulo,
Vir MARIÆ fuit.
 Solus minorum toto Orbe selectus,
 Viragini Vir, Virgini Virgo.
 Fortunatum Conjugium,
 Cui dexter Ales Angelus.
 Divinitas Pronuba, Flammeum Flamen, Dos Verbura,
 Unica hæc Hymenæi teda fumo caruit,
 Virgineo candore non denigrato.
 Jugalia hæc vincula nihil strinxere præter Animos,
 Nec ultra amorem ivere amantium vota.
 Nec novum Josepho, Dõminæ nolle misceri.
 Dubito nuptialem cælibatam, an cælibes nuptias vocem,
 Nam Sponsæ contubernio, Sponsi virginitas geminatur:
 Novoque miraculo, forma pudicitix suffragatur.
 Deniq; sic Palmæ nubunt.
 Hinc alter ille, majorque Titulus:
Pater J E S U fuit.

K 3

Quippe

Quippe natura Patruus, conjugio Vitricus, officio Pater;
Privignum Numen educavit, erudit, aluit;
Et vitam si non dedit servavit;

Deumque oculis genuit custodiendo; toties Pater,
O quanta dignitas! Filium participare cum Deo;
Et ulnis Alumnum regere Orbe majorem,
Qui vel parendo Parentem facit,
O gratas educationis vices!

Ille servat, hic servit: & Altorem suum alumnus alit,
Orantali Numen, hic cogit:
Nam Patris vota, imperia sunt.
Adjice postremum Titulum.

Filius DAVIDIS fuit, & FABER.
Quis credat?

Regia Davidis linea in Materiario finitur:
Novæ nimirum nobilitatis Fabro.
Nam retrograda generis claritas

A Deo in Eabrum, à Fabro in Reges Avos, refunditur.
O nexa providentia opera!

Regale, Genealogiæ princeps Adam, postremus Joseph,
Ille agricola, hic Faber.

Nam lignum, peccati materiam, ille sævit, hic secuit.
Haud alienum à Christi Parte ministerium,
Quid enim Deus, nisi Faber?

Tornare Orbem, inspicare montes, dolare campos,
Excidere Homines, Fabrilia sunt.

Verè ut dicas, Fabrum Deum, & Fabri Flum.
Respondent vero morienti Christo hi natales.

Ut inter eandem artem viveret & occumberet.
Malleus, forfex, terebræ, clavi, ligna;

Vitæ ministeria, mortis instrumenta, fuere.

Eademq; demestica arte cunæ dolantur, & cruces,
Sux igitur neci nascendo proludit,
Dum ex Fabro nascitur.

Nec minor Davide Iosephus

Avitum Regnum gerit in officinâ.

Stant illi sua imperii signa,

Fabriles secures, & lignei fasces, quos Puer alligat.
Summa illi authoritas.

Mort-

Mortalibus imperat Puer, Pueri Mater, Matri Sponsus.

Nec impetij nomen abest:

Quid enim Joseph, nisi Augustus:

Itaq; uno tempore suum Roma Augustum jactat,
Nazareth suum.

At quanto dignior hic Magistratus,

Rerum Dominum Domi possidere?

Solus igitur Mortalium, Josephus.

Cælum non impetravit, sed exegit.

Nam quæ aliis divina donaria sunt,

Josepho Itagogicum fuit, & nutricia.

SANCTA

MARIA VIRGO

JOACHIMI FILIA, CHRISTI MATER.

SCULPTURA.

Lauretana hac Statua, Luca scalpellum sensit.

Vtinam Vita quoq; simulacrum calamo edidisset.

Sed historiographi officium argumenti divinitas vertit.

Nam cœlesti calamo in ferreum cœlum degenerante,

De scriptore sculptor pro vera effigie ligneam dedit?

Totamq; examinavit historiam.

Faleis, Viator, Figmentum hoc, Evangelium supplevit.

Facundus codex & caudex.

Atqui diu secum cogitabundus Artifex,

Animi Ideam ligno impressit,

Audi mysteria, & mirare,

Primum, Cedri Regiæ Arboris, trunco excisa effigies.

Nobilitatem refert:

Quæ unde viginti luxuriosa Regibus, Virginem tulit,

Tanti Generis non tam stirpem, quam stipitem.

Præterea exarescente Materia sculpitur,

Nam sterili Matri ingenita est Virgo.

Quid enim Mortua ex Venere gigneretur, nisi Virgineum,

Nullum in hoc Typo peccatum culpes;

Nullum in Prototypo.

K 4

Ne

Ne illud quidem Mundo cognatum,
 Nam sola Maria Adami lutum non oluit.
 Jam si Templo Imago, Imagini Templum dicatur;
 Templis etiam colenda Maria, Templum coluit,
 Cum trimula castis Aris admota,
 Ipsa Deo, Ipsi Deus, virgineum florem servavit;
 Munusq; impetravit, offerendo.
 At quod Fabrilis materiae nubilis adhæret forma;
 Speciosum cum Fabio Conjugium refert:
 Immo in Conjugio cælibatum.
 Nam si Statua nuberet, sic nuberet.
 Cernis eodem trunco,
 Exsculptam cum Filio Matrem, cum Matre Filium,
 Gemino, & uno corpore;
 Ut dubites utrum ex alio nascatur?
 Habes prodigium illud maximum,
 Cum Deo genita Deum genuit:
 Novoq; reciprocae cognationis vinculo,
 Dei Filia, Filij Sponsa, Sponsi Domina, Domini Ancilla;
 cœlestia humanis, humana cœlestibus, compaginavit.
 Sed heu brevis voluptas! Vide ut Christifera Imago,
 Infantem gremio stringit, atque scalpenti porrigit.
 Sic Filium, Simonis gladio scalpendum, obrulit Mater.
 Miraris Ægyptium Statuæ cultum, colorem, solum
 crinem?
 Non alia specie profuga hæc Afræa,
 Herodianam Vulpeculam latuit inter Ægyptios;
 Gemino Sole felices.
 Sacerum Arbitrator, ne Tyrannum perderet, Filium proscripit.
 Insigni documento, excutiendos malos Principes,
 Non cædendo, non cedendo, sed recedendo:
 Hoc ipso miseris, quod Justitiæ desertores Justitia deserit.
 Mirum potius, cur dexterâ Puerum sustinente,
 Vix dexteræ fidens læva medium amplectitur,
 Nam pia Genetrix, in Templo recuperatâ Prole;
 Rapaces adhuc Synagogæ manus formidat:
 Et inter voluptatem & timorem,
 Amplexus geminat, ut affectus.
 Quæris divino ut Amore flagra verit?
 Habes colorem ex colore.

Fuliginosum hoc lignum, Amoris torrem ostendit,
 Silentium quæris? Statuam taciturnam interroga,
 Verecundiam? nil suis oculis amplius indulfit,
 Quam Statua suis.

Clementiam; suspice prolatam Christi dexteram,
 Veluti miseris bene precantem.

Hanc rogavit Parens, & quicquid rogavit, irrogavit
 Sanè primum & postremum Christi Miraculum,

A Parthenia Matre impetratum constat.

Ut pervicacia sit dubitare de cæteris.

Refert jam Opificem scitari,

Cur discriminatis ut in funere cœnibus,

Dolentem dolavit, sed erectam.

Certè sic stetit juxta Crucem, Cruce altior & solidior.

Callidè igitur fœmineam Statuam sculpsit Lucas.

Nam Filii mortem ut Fœmina sensit, ut Statua tulit.

Quin etiam Cedro cœtypam Virginem elaboravit:

Simili cum Cruceligno.

Nam Crucis instar, cruce opposita;

Et altera alteri paribulum fuit:

Quid? ultima ejus fata nil argutius exprimat,

Quam incorrupta è Cedro Statua,

Exanimati sed incorrupti corporis typus.

Æterna hæc sanctio, ut omnia pereant vel immerentia:

Damnata, quia nata.

Post omnium mortes, Mors ipsa morietur,

Adcò Parcæ, ne sibi quidem sunt Parcæ.

Sola Despara periit, non putruit; & in scrobe reffloruit,

Restabat erudito operi labor extremus,

Triumphalis ad Cælum Heroinæ cursus.

Hunc deniq; Imago refert,

Erecta, paludata, auro corusca,

Tali siquidem pompa

Ad illum veniens, qui ad ipsam venerat,

Cælum addidit Cælo.

Quo operi coronam imposuit Sculptor,

Dum sacrum simulacrum coronavit.

Nimirum, Cæli Augusta Terras dispiciens,

Regia semper munera

Optantibus dona; ignavis ingerit, ingratis obtrudit.

K 5

Nemi-

Neminem relictura miserum, nisi qui esse velit.
 Dubitas ? Statuam do testem.
 Ante hanc nemo vacuus rogavit :
 Ne Turca quidem,

SANCTUS
 JOANNES BAPTISTA
 VIRGINIS EX CONSOBRINA NEPOS,

PRAECONIUM.

Jam Numen aderit.
 Adest jam Numinis Praeco,
 Hoc Pracone,

Nemo major, nemo minor.

Prophetarum postremus, Martyrum primus,
 Solis Lucifer, Luciferi Vesper,
 Messiae magnitudinem ex sua imagine expressit.
 Immò Messiae Mystes, & Christi Christus,
 Mundi lustratorem lustrali aquâ sancivit,
 Ambigente Jordane, lavaret, an lavaretur,
 Nobilis fluvius, cœlesti Eridano minime invidus.
 Nam ille in Cœlum translatus, huic Cœlum delatum;

Hem quantus : at quantulus fuit ?

Tantam sanctitatem ad nihilum redegit,
 Cum se *Neminem* dixit,

Tantoque se diminuens quanto cœlitus auctior
 Cum Omnipotentia certavit.

Hic ne vinceretur, augmentem vicit, se minuendo;

Illa ut vinceret, imminutum fecit augendo.

Adde, hoc Pracone

Nemo taciturnior, nemo vocalior.

Vix conceptus, silentium Patri indixit,

Vix formatus, Deum hospitem nutibus excepit,

Vix utero egressus, solitudinem ingressus,

Hirtus, jejunos, vigil,

Cum Angelis Angelus, Mutus cum Mutis vivens,

Quod

Quod loqueretur, tacendo didicit;
 Nemo diutius infans fuit; nemo altius fatuus;
 In deserto disertus,
 Et jam nihil nisi vox,
 Rudes instruxit, avios reduxit,
 Peccantes increpuit; Reges interruiit,
 Trunco etiam capite clamosus,
 Vivum se Morti approbavit;
 Et ad Mortuos vitæ Præco descendit,
 At at, procumbito Viator;
 Præco filuit, Messias adest.

JESUS CHRISTUS
 DEI, AC VIRGINIS FILIUS.

M E T A.

Sistimur ô tandem tibi Clementissime Assertor.
 Sacri Voluminis Alpha & Omega:
 Non longius vagaturi, te contacto.
 Quò enim procedat qui te accedit, ultimam rerum Metam?
Tu aviti Generis Meta:
 Matris annos in Proavis numeraturus,
 Trium & sexaginta Patriarcharum Stemma claudis,
 Omnium nobilissimum, quia notissimum.
 Nam Patrii Stipites reliqui,
 Quâ commendantur vetustate cariosi,
 Simul eduntur, & exeduntur.
 Tu antiquorum antiquissimus, novissimorum novissimus,
 Majoribus major, posterior posteris;
 Sevisti nobilitatem tuam, & messuisti:
 Verè tuam, quia à te fluxit, in te rediit,
Tu divinorum Operum Meta:
 Cœlesti satù mortalia cœlesticus nectens,
 Ex Deo Homo, ex Virguncula Deus,
 Quod unum de erat universitati miraculum, explevisti.
Tu temporum Meta:
 Summo Solsitio, nocte mediâ, anno extremo natus;
 Solis

Solis fugam, umbrarum incrementa, anni lapsum, inhibuisti;

Et geminus verè Janus,
Antiqui noviq; Sæculi intercalaris Spectator,
Pacem, uti terminales Férias. Orbi indulxisti

Tu Dignitatum Meta:

Quâ in Stabulo contacta Purpurati Astronomi retrocessere,
Nam quis ultra Bubile illud fastus explicet,
Ubi superbix trœnum est fœnum;
O novæ Astronomix sectanei Reges;
Cæteri Præsepe inter Stellas, hi Stellas in Præsepi observarunt.

Scite igitur capitum decora ante tuos pedes projecere;
Gnari, dignitates desinere ubi incipiunt.

Tu Mosaica legis Meta,

Durissima jura circumcisis circumcidisti,
Et inamœna Synagogæ spatia metasti,
Lapideo illo gladio pro limitaneo lapide, infixæ,

Tu Sapientia Meta:

Pharisaicam Templi Exedram duodennis evertisti.
Nam te audito, qui omnia docebant, nihil se scire didicerunt:

Et infante Magistro, se noverunt Infantes.

Tu infernæ potentia Meta:

Spectante Solitudine cum Lucifero congressus,
Avidum esuriendo strangulasti;
Et incestam illam naturam, æternæ flammæ custodem,
Malarum Vestalium supplicio de rupe impellens,
Hesperum fecisti ex Lueifero.

Tu Peccati Meta:

Jordanem intrando abluens, ut aliorum sordes elueret,
Herculeæ instar columnæ, fluctibus demersus,
Undarum & scelerum cursum progredi vetuisti,

Tu Votorum Meta.

Patrium orbem benemerendo discurrans,
Faugato sæpius pede, nunquam manu,
Supplicia à supplicibus avertisti,

Tu Mortis Meta,

Arboris ejusdem paxillo, quo Moïs Adamum transfixerat,
Æqua talione Mortem confixisti:

Quæ

Quæ funestissimo exacto stadio,
Ad eundem stipitem unde mota fuerat, stetit:
At Adamo altero absorpto, priorem vomuit.

In Gloriosa Meta.

Aeneos Orci postes cruenta dextera eluctatus,
Gemei terra sub terras Patriarcharum Populum,
Ab tartareis ignibus ad Emphyreos evexisti.
Relictisq; in Monte vestigiis, quæ insisteremus,
Tam faciles ad te aditus pandis, ut volare sit velle,
Te igitur Beatissimam omnium rerum Metam,
Ex destinato allequutus; exacti operis cursum sisto:
Hoc uno rectum, quod ad te pervenit.
Is enim erat, qui à te decerrat.
Hic festivo celeusmate Stationem occupans
Foliorum carbasa complico,
Et pro anchora, ementum calamus figo,
Anno tuo 1643.

